

શ્રીમદ્ વિજયકમલ સૂરિશ્વર ગુરુભ્યો નમઃ

શ્રી વિજયકમલ કેશર

ગ્રંથમાળા.

દેવપુષ્પ ૨૧-૨૨-૨૩

શ્રીમદ્ આચાર્ય મહારાજ શ્રીવિજયકેશરસૂરિશ્વરજી

જીવનપ્રભા તથા રાસ

અને

વૃજ વિનોદ વચનામૃતો.

લેખક,

શ્રીમદ્ મહામહોપાધ્યાય મહારાજશ્રી

દેવવિજયજી ગણી,

પ્રકાશક,

વિજયકમલ કેશર ગ્રંથમાળા.

સં. ૧૯૮૯.

પ્રત ૧૨૫૦

વીર સં. ૨૪૫૯

કીંમત રૂ. ૦-૮-૦.

પાલીતાણા—શ્રી બહાદુરસિંહજી મી. ગ્રેસમાં
શા. અમરચંદ બહેચરદાસે છાપ્યું.

श्रीमद् महोपाध्याय महाराज श्री देवविजयजी गणि.

देवभक्ति माला, देवविनाद, रेखादर्शन, प्रकरण पृष्णमाला, विगेरेना कर्ता.

पन्म सं. १९३६. फा. दीक्षा १९५६. जेठ. पन्थास-प. १९७३. माह.

P.P. Ac. Gunratnasuri M.S.

Advance Printry.

Jun Gun Aaradhak Trust
Piramsha Road, Ahmedabad.

પ્રસ્તાવના.

ભવાટવીમાં ભ્રમણ કરતાં મહાપુણ્યાનુયોગે દશઘાંતે
દુર્લભ આ મનુષ્યભવ પ્રાપ્ત થયો. હજારો બલકે લાખો
મનુષ્યો જન્મે છે, અને આયુષ્ય જેમતેમ પૂર્ણ કરી બીજી
ગતિમાં ચાલ્યા જાય છે. કેઇ વિરલ પુરૂષોજ માત્ર,
ચિંતામણીકદપ માનવજન્મનું કેમ સાર્થક કરવું તે જાણે
છે, અને સ્વઆત્માની ઉન્નતિ કરવા સંસારથી અલિપ્ત રહી
પ્રયત્નશીલ બને છે, એટલુંજનહિ પરંતુ સાથે સાથે જે જે
મનુષ્યો તેમના પરિચયમાં આવે છે તેમને પણ પોતાની માફક
સત્પંથના અનુગામી બનાવી તેમનું જીવન સફળ બનાવ-
વામાં સહાયભૂત થાય છે. આવા પુરૂષોની કેટલીમાં અધ્યાત્મ
યોગનિષ્ઠ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયકેશરસુરીશ્વરજી મહા-
રાજશ્રી સહેજે પોતાનું અદ્ભૂત શાંત વ્યક્તિત્વ દર્શાવતા
તરી આવે છે. તેથીજ બીજા અનેક જીવોને લાભદાયક તેમનું
ચરિત્ર આ પુસ્તકમાં આલેખવામાં આવ્યું છે. તેમના જીવ-
નમાંથી ઘણું શીખવાયોગ્ય મળી આવે છે. કારણકે તેઓ-
શ્રીનું ધ્યેય અને દૃષ્ટિબિંદુ ઉચ્ચ હતાં. તેમની શાંતિ અજબ
હતી. તેમની વાણી અમૃતતુલ્ય હતી. જ્યાં જ્યાં તેઓશ્રી
ગયા ત્યાં ત્યાં પોતાની સુમધર વાણીથી શાંતિ સ્થાપી અને

સત્યધર્મનું ભાન કરાવ્યું. તેમનું ચરિત્ર વાંચવાથી ગતેના હૃદયમાં નિર્માળ જ્યોતિ પ્રગટશે અને તે જીવન સાકલ્ય કરવા પ્રેરાશે એ નિઃશંક છે.

આ જીવનચરિત્ર આચાર્ય મહારાજશ્રીના લઘુબંધુ મહામહોપાધ્યાયજી મહારાજશ્રી દેવવિજયજીએ બનાવેલ છે. તેના ઉપરથી તેને સંસ્કારી અને સરલ ભાષામાં શ્રી યશો-વિજયજીજેન ગુરુકુલના ગૃહપતિ મહેતા તલકચંદ માવજીએ સુધારી આપેલ છે તે માટે તેમનો આ સ્થળે આભાર માનવામાં આવે છે. સાથેસાથે રાસદ્વારા જીવનચરિત્રને બોટાદનિવાસી ભાઈશ્રી સુખલાલ રવજીભાઈએ વાંચકવર્ગને વિશેષ રસ પડે તેવા હેતુથી, લખી પોતાનો ભક્તિભાવ સારા રૂપમાં દર્શાવ્યો છે. તેથી તેમનો પણ આ સ્થળે આભાર માનવામાં આવે છે. વળી આચાર્યશ્રીના બનાવેલા સર્વ ગ્રંથોના દોહનરૂપે, તેમાંથી નીતિના અમૃતમય વાક્યોને તારવાનું અને તેને સંકલિત કરીને આ સાથે મુકવાનું કાર્ય આચાર્યશ્રીના સંસારીપણાના માનાભાઈ શ્રીયુત વ્રજલાલ-ભાઈએ કર્યું છે જે ઘણું પ્રશંસનીય છે. તેનું વાંચન વિવિધ રસથી ભરપૂર હોઈ ઘણું ઉપયોગી થશે.

આ ઉપરાંત આચાર્યશ્રીના ગુણાનુવાદ દર્શાવતી સંસ્કૃત અષ્ટક સ્તુતિ પણ ભાષાંતર સાથે જોડવામાં આવેલ છે તથા

આચાર્યશ્રીના સ્વર્ગગમન પછી વિરહયોગે કેટલાંક વિરહના ગાયનો તથા જ્યંતિ ઉજવવાના પ્રસંગે સંવાદરૂપે જીવન-ચરિત્ર પણ આલેખેલ છે. આશા છે કે વાંચકો અથથી ઇતિ સુધી ચરિત્ર વાંચી યથાશક્તિ સાર ગ્રહણ કરી સ્વજીવન ઉજમાળ બનાવશે.

આચાર્યશ્રીનું શાંતમય જીવન, સેવાભાવ અને જૈનસમાજ પરત્વે તેમની લાગણી સર્વત્ર સુપ્રસિદ્ધ છે. આ પુસ્તકમાં માત્ર તેમનું સંક્ષિપ્ત જીવન હોઈ જેમ બને તેમ દુકાણમાં સર્વ હકીકત તથા પ્રસંગો જણાવ્યા છે, તેમના જીવનને વિસ્તૃત સ્વરૂપમાં આલેખવા માટે ગ્રહી ચરિત્ર લખવાની યોજના ચાલુ છે. જે લખાઈ રહ્યાથી છપાવી પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવશે. આચાર્યશ્રીના પરિચયમાં આવેલા ભાઈઓ તે સંબંધેનું કોઈ લેખ સારા રૂપમાં લખી મોકલશે તો તે સ્વીકારવામાં આવશે અને યોગ્ય જણાશે તો લેવામાં આવશે.

છેવટે હં પ્રબુદ્ધિથી ચરિત્ર વાંચી તે ઉપર વિચાર કરી વાંચકવર્ગ સાર ગ્રહણ કરશે તો લેખકનો પ્રયત્ન સફળ થયો ગણાશે. સૂત્રેષુ કિમ્ વહુના.

લી૦

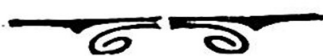
શ્રી વિજયકમળકેશર ગ્રંથમાળાના
વ્યવસ્થાપકો.

શ્રી વિજયકમલકેશર ગ્રંથમાલાના શ્રીમદ્

આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયકેશર

સૂરીશ્વરજી મહારાજ વિરચીત—

અ પૂર્વ ગ્રંથો.

કિંમત રૂ.આ.પા.

યોગશાસ્ત્ર આ. ૪ યોગસ્વરૂપદર્શક રેશમી પાકું પુંકું ૨-૦-૦

મલયાસુંદરી ચરિત્ર આ. ૪ અપૂર્વ સતી સ્વરૂપ ” ૧-૪-૦

મહાવીર તત્ત્વપ્રકાશ, આત્મશુદ્ધિ, નીતિવિચાર
રત્નમાળા અપૂર્વ તત્ત્વજ્ઞાનથી ભરપુર ત્રણે
સાથે રેશમી પાકું પુંકું ૧-૦-૦

શાંતિનો માર્ગ, પાંચપ્રકારના યોગ, શાંતિ દેનાર. ૦-૮-૦

આત્માનો વિકાશક્રમ યા મહામોહ પરાજય. ૧-૪-૦

ધર્મોપદેશ તત્ત્વજ્ઞાન જૈનધર્મનું ટુંકમાં સ્વરૂપ
દેખાડનાર. ૦-૧-૦

શ્રીમદ્ મહામહોપાધ્યાયશ્રી દેવવિજયજી ગણીકૃત
અપૂર્વ ગ્રંથો.

શ્રીદેવ લકિતમાળા અપૂર્વ લકિતસ્વરૂપ પાકું પુઠું. ૧-૦-૦
શ્રી રેખાદર્શન હસ્તસંજીવન પોતાના ભાગ્યને
બતાવનાર પાકું પુઠું ભા. ૧-૨-૩ ૧-૪-૦
શ્રી દેવવિનોદ અનેક અપૂર્વ વસ્તુથી ભરપૂર. ૧-૦-૦

પુસ્તકો મળવાના ઠેકાણા—

શા. મોનજી પરશોતમ.

ઠેં લખાવેલસીના ડેલામાં—વઢવાણકેમ્પ.

શા. સદુભાઈ તલકેશી.

ઠેં રતનપોળમાં વાઘણ પોળ—અમદાવાદ.

તલાટી લીખાભાઈ મગનલાલ.

દેહગામ, પ્રાંતીજ લાઇન.

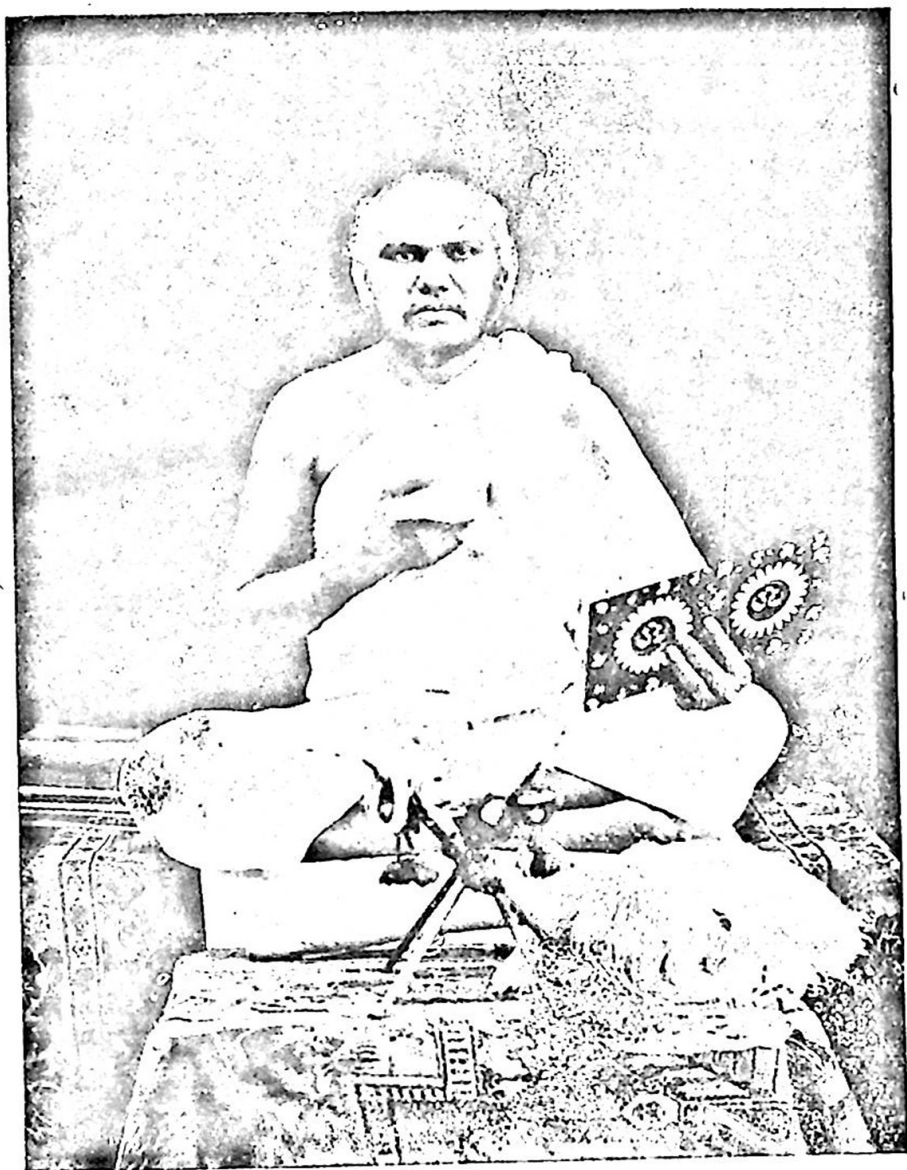
શ્રી આત્માનંદસલા—ભાવનગર.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સલા—ભાવનગર.

(રાગ ભરુહરી).

શ્રી ગુરુ રાજને વંદીએ, જિનશાસન શણુગારજી,
શુદ્ધ મહાવૃત પાળતાં, ભવિક કરે ઉપકારજી. શ્રીં ૧
પંન્યાસ પદવીથી દીપતા, કંચન વરણી છે દેહજી;
શાંત રસ માંહી જીલતા, પંચાચાર શું નેહજી. શ્રીં ૨
યમનિયમ આસન વલી, પ્રાણાયામ શું માનજી;
પ્રત્યાહારને ધારણા, ધ્યાનસમાધિ શું તાનજી. શ્રીં ૩
અષ્ટાંગ યોગ ગુરુ ધારતા, શાશ્વત સુખતણી આશજી;
ધ્યાનાનળ સળગાવીને, કર્મ કઠણુ કરે નાશજી. શ્રીં ૪
વિજય કમલ સૂરીશ્વર, શાંત રસમાં શિરતાજી;
તસ પટોધર વંદીએ, વિજયકેશર ગણિરાજજી. શ્રીં ૫
સંવત ઝોગણીશ જાણીએ, પંચોતેર ભલી શાલજી;
શ્રાવણ વદ મિતિ પંચમી, કહે દેવ સુરસાલજી. શ્રીં ૬

श्रीमद् आचार्य महाराजश्री विजयकेसर सूरीश्वरजी महाराज
योगशास्त्र, ध्यानदीपिका, सम्यक्दर्शन, गृहस्थधर्म, वि. ना कर्ता.

जन्म सं. १९३३.

दीक्षा सं. १९५०.

आचार्यपद १९८३.

ॐ अर्हं नमः

श्रीमद् विजयकमलसूरीश्वर गुरुभ्यो नमः

श्रीमान् विजयकेशरसूरीश्वरजी महाराजश्रीनुं
संक्षीप्त जीवनचरित्र.

श्रीमद्वीरजिनं वर प्रवचनं श्री वर्द्धमानं प्रभुं
संविग्नं च गणींद्र मुक्तिविजयं चारित्रिणां शेखरं
तच्छिष्यं कमलाभिधं वरगुरुं ख्यातं च सूरीश्वरं
नत्वा श्री गुरु केशरादि विजयं सूरीश्वरं योगीनं ॥१॥

गांधीर्यादि गुणप्रधान दमिनः सद्योग निष्ठस्वच
षट्त्रिंशत् गुणरत्न रोहणगिरे श्वाध्यात्मविद्धेदिनः
सत्साधुत्व परोपकार निरतात्माराम संकीर्तिनः
श्रीमत् सद्गुरु केशरादि विजयाचार्यस्य सद्दधानिनः॥२॥

आरभ्यते हारलतो पमानंमया चरित्रं ललितं सुरभ्यं
सुवर्ण मुक्ताफल युग् तदीयैः स्यूतं गुणैर्गुर्जर भाषया च
॥३॥ युग्मे.

(૨)

અર્થ—કોઈ પણ સારા કામનો પ્રારંભ કરતાં પહેલાં તેમાં નિર્વિઘ્ને પાર ઉતરાય તે હેતુથી, તથા મહામંગલીકના કારણથી પોતાના ઇષ્ટદેવ, ગુરુ તથા વિદ્યાદેવીને નમસ્કાર કરવો એ પરંપરાથી ચાલ્યો આવતો શિષ્ટ પુરુષોનો આચાર છે. તે પ્રમાણે આ ચરિત્રની શરૂઆત કરતાં અગાઉ તેની નિર્વિઘ્ને સમાપ્તિ ખાતર અંથકાર, શ્રી જીનેશ્વરદેવ તથા સદ્ગુરુની સ્તુતિરૂપે જણાવે છે કે:—

ચરમ તિર્થંકર ભગવાન, શ્રી મહાવીરસ્વામિ જેઓ મોક્ષરૂપ લક્ષ્મીના સ્વામિ છે તથા જેમનું પ્રવચન-સિદ્ધાંત અતિ ઉત્તમ છે તેમને શુદ્ધભાવે નમસ્કાર કરીને તથા (પ્રવચન શબ્દથી) વાણીરૂપ સરસ્વતિને નમસ્કાર કરીને તથા તપગચ્છાધિપતિ શ્રીમાન્ ચારિત્ર ચુડામણી સંવિગ્ન સાધુ શીરોમણી, ગણીવરોમાં મુગટ સમાન એવા મુલચંદ્રજી—મુક્તિવિજયજી મહારાજશ્રીને નમસ્કાર કરીને તથા તેમના શિષ્યરત્ન બાલબ્રહ્મચારી પરમ શાંતમૂર્તિ જગપ્રસિદ્ધ સૂરી શીરોમણી વિજયકમલસૂરીશ્વરજી ગુરુ મહારાજશ્રીને નમસ્કાર કરીને તેમના શિષ્યરત્ન અષ્ટાંગ યોગનો અહોરાત સતત અભ્યાસ કરીને યથાર્થ યોગીના ધિરૂદ્ધને ધારણ કરનાર એવા શ્રીમદ્ વિજયકેશરસૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રીને નમસ્કાર કરું છું.

શ્રીમદ્ વિજયકેશર સૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રી જેઓ આ ચરિત્રના નાયક છે તેમના ઉચ્ચ ગુણોથી આકર્ષાઈ તેમને પગલે ચાલી ઘણા જીવો સ્વહિત સાધી શકશે. તેઓશ્રી શાંત,

દાંત, અને ગંભીર હતા. તેઓશ્રી પાંચ ઇંદ્રિયે ને દમન કરનાર તથા મન વચન અને કાયાના યોગને કળજે રાખવામાં તત્પર હતા. તદુપરાંત આચાર્યના છત્રીશ ગુણરૂપ રત્નોને વૃદ્ધિ કરવા સાડે રોહણાચળ પર્વત સમાન, અધ્યાત્મ વિદ્યાના જાણકાર, ઉત્તમ સાધુ ધર્મના પાલક, પરોપકારમાં સદા રક્ત, આત્મજ્ઞાનરૂપ બગીચામાં રાતદિવસ કીકા કરનાર અને શુભ ધ્યાનમાં મગ્ન એવા આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજય કેશર સૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રીનું રત્નનાહારની ઉપમાવાળું, સુંદર અને ઘણું રમણીક સુવર્ણ અને મુક્તાક્ષ બેવા તેમના ઉજ્જવળ ગુણોરૂપી દોરાવડે પરોવાયેલ હાર સમાન આ જીવનચરિત્ર હું શરૂ કરું છું. મારો ઉદ્દેશ તેમાં ગુણાનુરાગીપણાને હોવાથી ઇષ્ટદેવ જરૂર મને તે ચરિત્રલેખનના કાર્યમાં સક્ષ્મતા આપશેજ એવી આશા રાખું છું.

સન્નમનો પ્રત્યે છેવટે વિનંતિ કરું છું કે હંસની માફક ગુણદૃષ્ટિ રાખી આ ચરિત્રમાંથી જે કાંઈ સારભૂત જણાય તે અંગીકાર કરી તે મુજબ પોતાના જીવનમાં ઉતારવા પ્રયત્ન કરશે તો મારો પ્રયાસ અદ્વંદ્ય પાણી સક્ષ્મ થયો છે તેમ સમજાશ.

પ્રકરણ ૧ લું.

ચરિત્રનો ઉદ્દેશ.

“મહાપુરૂષોના જીવનચરિત્રથી આપણે પણ આપણું જીવન ઉચ્ચ ધનાવી શકીએ.” જેમના આદર્શ જીવનમાં અચુટ યોધરસ ભર્યો હોય, જેમની ઉચ્ચ રહેણી-કરણી ધીજીને મુગ્ધ કરતી હોય, જેમના જીવનમાં અવનવા અનુભવોની હારમાળા દેખાતી હોય, તેવા અલૌકિક મહાત્માઓનું ચરિત્ર-આલેખન એ અતિ મહત્વનો અને જગજીનો નિયમ છે. ‘જીવન-ચરિત્ર’ એ જાણે તેના નાયકનું ‘જીવન-ચિત્ર’ હોય તેમ વાંચકને જણાતાં તે નાયક પ્રત્યે તેનું હૃદય માન અને આદરભાવથી ઝુકી રહે છે, અને તેની અસર સચોટ થતાં તેવું જીવન જીવવાના અભિલાષ જાગે છે. પરિણામે ‘જીવન-ચરિત્ર’ એજ જીવનમાં પ્રેરણાત્મક, સત્પંથદર્શક અને અનુસરવા રૂપ બન રહે છે. એટલેજ ‘જીવન-ચરિત્ર’ ના સર્વ પુસ્તકો ભાવિ પ્રજાનો અમુલ્ય અને ચિરસ્મરણીય વારસો છે. મહાજનો યેન ગતઃ સ પન્થાઃ એ ન્યાયે પણ દિવ્યપુરૂષોના જીવનપ્રસંગો તેમણે અમુક મુશ્કેલીઓમાં તેમનું જીવન-નાવ કેમ ચલાવ્યું, ઉન્નતિ સાધવાના શું શું પ્રયત્નો કર્યા? વિગેરે જાણી તે પ્રમાણે વર્તવાને ભાવના થતાં જીવન ઉજાળી શકાય છે. મહાત્માઓના જીવન-ચરિત્રો અદ્ભૂત અસર કરે છે અને

લલલલાના હૃદયનો પલ્લો કરી નાખે છે. ‘જીવન-ચરિત્ર’નું વાંચન અને મનન હજારો જીવોને ઉન્માર્ગમાંથી સન્માર્ગમાં જવાનું-હજારો જીવોને પ્રગતિને પાંથે ચડી ખડું ધ્યેય સાધવાનું તેમજ હજારો જીવોના હૃદયમાં દિવ્ય-જીવનનું ખીજ રોપવાનું અતિ ઉત્તમ સાધન છે.

— આચાર્ય મહારાજશ્રીનું સ્થાન. —

(તેમની વિશિષ્ટતાઓ).

જૈન શાસનમાં અનેક સાધુરત્નો પ્રગટ થયાં છે, તેમાં પરમપૂજ્ય પૂજ્યપાદ પ્રાતઃસ્મરણીય જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજય-કેશરસૂરિશ્વરજી મહારાજ ઘણું ઉચ્ચપદ ભોગવે છે. કોઈ અપૂર્વ સંસ્કારની પ્રબળતાને લીધે એમનું જીવન અનેક જીવોના હૃદયમાં ઉજવળ સૂવર્ણ-પ્રકાશ પાથરે છે. એટલુંજ નહિ પણ લોહચુંબક લોહને આકર્ષે તેમ તેમનું દિવ્યજીવન ખીજને આકર્ષી રહ્યું છે. કારણ કે:—તેમણે પોતાની આખી જીંદગી પર્યન્ત જૈનધર્મની ઉન્નતિ, જૈન સમાજનો ઉદય, જૈન સાહિત્યનું પ્રકાશન અને પ્રચાર તેમજ જૈન જનતામાં આત્મબળની ઝંખના વિગેરે લાવવા અથાગ પ્રયત્ન કર્યો છે.

તેમણે સ્થળે સ્થળે વિચરી કલ્પેશ-કંકાસની લલૂકતી અગ્નિમાં પોતાની સુમધુર વાણીથી શાંતિ રસ રેડી સર્વપ્રતિ પ્રેમ પાથર્યો છે. ખટપટો અને નાહક કોલાહળ તેમજ વિષ્ણુવાદ કે વિતંડાવાદમાં તેઓ જરા પણ પડ્યા નથી.

તેમણે પોતાના નિર્મળ ચારિત્રથી દરેક ઉપર અજબ અતિભા પાડી છે. તેમણે સ્વશક્તિ આત્મ-જગૃતિમાં સ્ફેરવી પોતાનો જીવન-વિકાસ કરવામાં સફળતા મેળવી છે.

તેમની પ્રવૃત્તિઓમાં અમૃતમય ધર્મોપદેશ, યોગસાધન, ગ્રંથલેખન, જ્ઞાનચર્યા, વિગેરે સિવાય બીજી વસ્તુઓને સ્થાન ન હતું.

તેમનામાં વિદ્વત્તા અને સૌજન્ય, જ્ઞાન અને સચ્ચારિત્રનો વિરલ સંયોગ હતો. તેમનો શુદ્ધ વૈરાગ્ય, તેમની જ્ઞાન-નિષ્ઠા તેમજ તેમનું યોગાનુધ્યાન અને સમભાવવૃત્તિ, આ બધાનાં સરવાળા રૂપ તેમનું જીવન નમુનેદાર હતું.

યોગવિધાનો પુનરુદ્ધાર કરવા તેમજ યોગશ્રી થતા પરમ આનંદનો સાક્ષાત્કાર કરવા તેઓશ્રી વારંવાર યોગમાં મસ્ત રહેતા. ‘યોગ’ સંબંધે તેમણે પુસ્તકો પ્રસિદ્ધ કરવામાં અને જનસમૂહને તે પ્રત્યે રૂચિ જગૃત કરવામાં સારો શ્રમ ઉઠાવ્યો હતો.

તેમની સાહિત્ય, ક્ષેત્રની સેવા અમૂલ્ય છે. નિખાલસ આત્મભાવથી કોઈ પણ જાતના લેદલાવની ભિન્નતા વગર સમસ્ત જગતની નિઃસ્વાર્થ સેવા કરવા તાત્વિક રસમય મહા ગ્રંથો લખ્યા છે. અન્ય દર્શનાઓ પણ તેનું વાંચન કરવા પ્રેરાય છે. આત્મજગૃતિનું જ્ઞાન ઠેઠ બાળક સુધી પણ પહોંચે એ હેતુથી સાવ સરલ સુંદર ભાષામાં બાળોપયોગી આત્મ-જ્ઞાનના પુસ્તકો લખી તેમણે જૈન કોમ ઉપર મહાન ઉપકાર

કર્યો છે. એમના પુસ્તકો એ મનુષ્ય હૃદયને પલટાવવાનું
અમોઘ શસ્ત્ર છે, એટલુંજ નહિ પરંતુ કર્મ કિચડથી ભરેલા
મનુષ્યને નિર્મળતા પ્રગટાવવાને ગંગાસ્નાન છે.

દુઃકમાં તેઓએ પોતાનું જીવન ઉબાળી જૈનશાસનમાં
ડંકો વગાડ્યો છે. તેઓશ્રી જૈનશાસનના સ્તંભરૂપે હતા.
તેમણે ‘મારા-તારા’ને કલેશ-કંકાસને દૂર રાખી ‘શાંતિમય’
જીવન ગાળ્યું હતું. સર્વત્ર શાંતિ-એકત્વ અને ‘આત્મવત્
સર્વ ભૂતેષુ’નો પેગામ ફેલાવ્યો હતો.

આવા મહાન્ જૈનાચાર્યનું ચરિત્ર વાંચવું, મનન કરવું
એ પણ પરમ લહાવ છે.

પ્રકરણ ૨ જી.

— જન્મસ્થાન —

કુટુંબ-કેશવજીભાઈનો જન્મ—ખાલજીવન.

ऐंद्रश्रेणि नतं श्रीमान् नंदतान्नाभिनंदनः

चद्दहार युगादौ यो जगदज्ञानपंकतः ॥ १ ॥

“ જે પ્રભુએ યુગની આદિમાં અજ્ઞાનરૂપી કાદવમાં ખુંચી
ગયેલા એવા આ જગત જીવોનો ઉદ્ધાર કર્યો છે અને જે

પ્રભુના ચરણકમળમાં અનેક ઈંદ્રોએ પોતાના મસ્તકો નમાવ્યા છે તે શ્રીમાન્ નાભિરાજના પુત્ર ઋષભદેવ પ્રભુ જયવંતા વર્તો.”

જૈન સમાજની જાહેજલાલી અને અનુપમ ભકિતભાવ દર્શાવતા તારણહાર શ્રી શત્રુંજય અને ગીરનાર સમાન તીર્થભૂમિથી ગૌરવવંત થયેલા સૌરાષ્ટ્રમાં, જ્યાં ગૌર્ય અને વીરત્વ ઉછળી રહ્યાં હોય, જ્યાં ધર્મ અને સનાતન સત્યના ઉપાસકો ‘પવિત્રતાનું’ વાતાવરણ ફેલાવી રહ્યાં હોય, જ્યાં ભકતો ભકિતરસની જમાવટ કરી શ્રોતાજનોને મુગ્ધ કરતા હોય. જ્યાં ત્યાગ-તપ અને સંયમની સુવાસ ફેરતી હોય ત્યાં તેવા પ્રતાપી સ્થાનમાં ગોહીલવાડ પ્રાંતના બોટાદ શહેર પાસેના ‘પાળીયાદ’ ગામમાં જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયકેશરસૂરીશ્વરજી જન્મ્યા હતા; ‘પાળીયાદ’ એ ગામમાં પાંચહજાર માણસની વસ્તી છે. અત્યારસુધી એ ખુણામાં અને અપ્રસિદ્ધમાં હોવાથી એની જ્યાંતિ બહુજ ઓછી હતી. જો કે એના પૂર્વ ઇતિહાસમાં તો એણે અનેક ચમત્કારી ભકતપુરૂષોને ઉત્પન્ન કર્યા છે તેમાંયે શ્રીમાન્ વિજયકેશરસૂરીશ્વરજીની એ જન્મભૂમિ થતાં એની કીર્ત્તિની સુવાસ ચોતરફ પ્રસરી છે. મહાત્મા પુરૂષો પોતાના જીવનકાર્યથી પોતે સર્વત્ર પુજ્ય બને છે એટલું જ નહિ પરંતુ પોતાનું કૂળ, જાત, નાત, ગામ, સંબંધીઓ વિગેરે સર્વેને માટે આશ્ચર્યની અને સન્માનની દૃષ્ટિ ઉત્પન્ન થાય એવું વાતાવરણ જગાડે છે. તેથીજ “આચાર્યશ્રીના યશોગાન સાથે તેમના ગામ તથા ત્યાં થઈ ગયેલા ભકતપુરૂષોનું સ્મરણ આપણે કરવા પ્રેરાઈએ છીએ.

વિસામણ ભગતનું ધામ.

આ ગામમાં વીસામણ ભગતનું એક પવિત્ર અને ચમત્કારી ધામ આવેલું છે. અનેક લોકો અહિં આવી એમનાં શીર ઝુકાવે છે અને જે જે માનતા માને છે તે સર્વ સફળ થાય છે. તેનીજ ગાદીયે તેમના જીવનના અનુરાગી લખમણ ભગત, ઉનડ ભગત, દાદા ભગત, અને હાલ નાના ઉનડ ભગત વિગેરે ભકતો ઉતરી આવ્યા છે અને ‘ પાળીયાદ ’ તરફ સર્વ લોકોનું આકર્ષણ કરી રહ્યા છે. પાળીયાદની પ્રજા એ ભકતોના નામે અભિમાન લે છે એટલુંજ નહિ પણ તેમના પ્રત્યે શુદ્ધ ભક્તિ ભાવ તથા ખેહદ લાગણી દર્શાવે છે.

‘ પાળીયાદમાં જૈન વસ્તી ગામના પ્રમાણમાં સારી છે. જૈનોના પચાસ ઘર હોવા સાથે એક દેહેરાસરજી તથા ઉપાશ્રય પણ છે, જેનો લાભ સર્વ જૈન ભાઈઓ અને ખેડેનો સારી રીતે લઈ રહ્યા છે. પૂજ્યપાદ આચાર્યશ્રીના સદુપદેશના પરિણામે દેહેરાસરજી તથા ઉપાશ્રય સારી સુદૃઢ સ્થિતિમાં કરવામાં આવ્યો છે. જેની પ્રતિષ્ઠા તેમના લઘુખંધુ રત્ન મહા-મહોપાધ્યાયજી મહારાજ શ્રી દેવવિજયજી મહારાજશ્રીના હાથે કરવામાં આવી હતી. જૈન બાળકો નાનપણથી ધર્મજ્ઞાન તથા ક્રિયામાં ઉમંગી થાય એ હેતુથી સદ્ગત આચાર્યશ્રીના ઉપદેશથી ધાર્મિક પાઠશાળા પણ અત્યારે ચાલું છે. આ પ્રમાણે સદ્ગત આચાર્યશ્રીયે ધર્મરક્ત બની પોતાનું જીવન ઉન્નત બનાવ્યું, એટલુંજ નહિ પણ સાથે સાથે પોતાના ગામ, ત્યાંની જૈન .

વસ્તી, ત્યાના જૈન બાળકો અને બાળિકાઓને માટે પણ ધર્મનું સાધન સ્થાપી ગયા. એમની સર્વના પ્રત્યેની હિતદૃષ્ટિ ખરેખર પ્રશંસાને પાત્ર છે. એમાં જરાયે સંશય નથી.

શેઠ જીવાભાઈ વધાભાઈનું કુટુંબ.

અત્રે શેઠ જીવાભાઈ વધાભાઈ શ્રી વીસાશ્રીમાળી જ્ઞાતિમાં અગ્રેસર તેમજ બાનદાન અને ધર્મસંસ્કારી શ્રાવક વસતા હતા. તેમને પાંચપુત્રો હતા. પનજી, નાગજી, મેઘજી, મોતિ અને ડહ્યાભાઈ પાંચે ભાઈઓમાં પરસ્પર સારો પ્રેમ હતો. બીજા પુત્ર નાગજીભાઈને ત્રણ પુત્રો હતા. માધવજીભાઈ, ટોકરશીભાઈ તથા ચતુરભાઈ તેમાં માધવજીભાઈ એ આ ચરિત્રનાયકના પિતાશ્રી હતા. અત્યારે આ કુટુંબમાં પોણાસો ઉપરાંત માણસો છે. સૌ સ્વભાવે સરળ, શાંત અને ધર્મપ્રેમી છે આવા બડોળા અને ધર્મ પરાયણ કુટુંબમાં સ્વર્ગસ્થ આચાર્યશ્રી જન્મ્યા હતા. શ્રીયુત માધવજીભાઈ ખરા ધર્મપ્રેમી હતા. તેઓ પાલીતાણુ શેઠ ગભડભાઈ માધવજીને ત્યાં બેન પાન વેરે પરણ્યા હતા. બેન પાનબેનનું પાલીતાણુની પુન્યભૂમિમાં જન્મસ્થાન હોવાથી તેમનામાં સારી ધર્મભાવના અને શાંત પ્રકૃતિ હતી, એક પ્રસંગે માધવજીભાઈનું કોઈ નજીકનું સંબંધી ગુજરી જતાં તેમને નદી ઉપર સ્નાન કરવા જવાનું બન્યું. પુન્ય પ્રકૃતિના સંયોગે અથવા કહો કે ભાગ્યયોગે અત્રે તેમને સુપ્રસિદ્ધ યોગીપુરૂષ ઉનડ ભગતનો મેળાપ થયો. માધવજીભાઈએ તેમને નમસ્કાર કર્યો તેમના વિનયથી છક થઈ યોગી પુરૂષે વાત-

ચિતમાં પૂછ્યું કે, કેમ ભાઈ ? કાંઈ સંતતિ છે ? જવાબમાં જણાવ્યું કે ‘ના બાપુ કાંઈ નથી.’ યોગી પુરૂષે આશીર્વાદ દેતા હોય તેમ કહ્યું કે ‘તો તમને છ પુત્ર થશે. ત્યારબાદ તે યોગી પુરૂષ ચાલ્યા ગયા. મહાપુરૂષની વાણી ક્ષણી. તેમના આશીર્વાદ મુજબ પાનખેન પણ હાલ લક્ષ્મી ખેન કારણકે તેમના શુભ પગલે સર્વ સાનુકૂળતાં સાંપડી હતી. તે લક્ષ્મીખેનને સં. ૧૯૩૦ ની સાલમાં તેમને એકપુત્ર-રત્ન જન્મ્યો. જેનું નામ ‘ખોડીદાસ’ રાખવામાં આવ્યું. ત્યારબાદ સં. ૧૯૩૩ ના પોષ શુદ્ધ ૧૫ ના તેજસ્વી દીવસે પુનીત તીર્થની છાયામાં-પાલીતાણામાં લક્ષ્મીખેનને સુંદર તેજસ્વી પુત્ર રત્ન સાંપડ્યું. પૂનમનો દિવસ એટલે ચંદ્રની કળાથી પૂર્ણ શીતળ અને પ્રકાશીત દિવસ તે દિવસે જેનો જન્મ હોય તે ચંદ્ર સમો તેજસ્વી નીવડે એમાં નવાઈ શું હોય ? એ પુત્ર રત્નનું નામ ‘કેશવજી’ રાખવામાં આવ્યું. હીરાઓ પૃથ્વીના અલેદ્ય શુભ પડોમાં પાડે છે. જગતના મહાન્ ધર્મનેતાઓ તત્વ-જ્ઞાનીઓની જીવનકથા મોટે ભાગે ઝુપડીથીજ અથવા સાધારણ સ્થિતિમાંથીજ શરૂ થાય છે. તેવીજરીતે ‘કેશવજીભાઈ’ સામાન્ય અને સાધારણ સ્થિતિમાં જન્મ્યા પણ કોને ખબર હતી કે આજ બાળપણમાં ખેલતા કેશવજીભાઈ આવતી કાલના મહાત્મા પુરૂષ થઈ પોતાનું નામ ઉજાગશે ? થયું પણ તેમજ. તેમની ધર્મનિષ્ઠ માતાના સુસંસ્કારોની દૃઢ છાપ કેશવજીભાઈ ઉપર પડી હતી. જ્યારે પાંચ વર્ષના થયા ત્યારે તેમને નિશાળે એસાડવામાં આવ્યા. તેમના વડીલખંધુ ખોડીદાસ પણ સાથેજ

ભણતા. બંને ભાઈઓ વચ્ચે સારો મેળ હતો. તથા સ્નેહભાવ હતો. અભ્યાસમાં પણ બંને ભાઈઓ કાળજીવાળા ઉત્સાહી તથા હુશીયાર હતા. અત્રે મોસાળમાં બંને ભાઈઓએ બે ત્રણ ચોપડી સુધીનો અભ્યાસ કર્યો ત્યારબાદ પાછા સ્વગૃહે પાળીયાદ આવ્યા.

ધર્મનિષ્ઠ બેન લક્ષ્મી બેને સં. ૧૯૩૬ ના ફાગણ શુદ્ધ એકાદશીએ ત્રીજા પુત્રનો જન્મ આપ્યો જેનું નામ હીરાચંદ રાખવામાં આવ્યું. આ પ્રમાણે ત્રણ પુત્રોથી માધવજીભાઈને સંતોષ અને આનંદ થયો, પરંતુ પાળીયાદ ગામડું હોવાથી ત્યાં નિશાળ ન હતી. અભ્યાસનું સાધન બીલકુલ ન હોવાથી પોતાના પુત્રો અભ્યાસથી વંચિત રહે એ માધવજીભાઈને ન રૂચ્યું. વળી ત્યાં વેપારનું પણ ચોગ્ય સાધન ન હતું, તેથી તેમણે પાસેના શહેર વઢવાણકેમ્પમાં જવા માટે તૈયારી કરી સં. ૧૯૪૦ ની સાલમાં માધવજીભાઈ સહકુટુંબ વઢવાણ કેમ્પમાં રહેવા આવ્યા. સદ્ભાગ્યે અત્રે વેપાર સારીરીતે ચાલવા લાગ્યો. તમજ ત્રણે પુત્રોને ભણવાની સગવડ સારી હોવાથી તેઓ સારીરીતે ભણવા લાગ્યા. વઢવાણ કેમ્પમાં તેઓ રાજપરના ઉતારામાં રહેતા અને રાજપરના દરબારનું મોદીખાનું પણ તોળતાં. અહીં આવ્યા પછી બેન લક્ષ્મીબેને ત્રણ પુત્રનો જન્મ આપ્યો. પ્રેમચંદ, વ્રજલાલ તથા મગનલાલ. મગનલાલ સહુથી નાનો પુત્ર માત્ર દશ મહીનાનો હતો.

મનુષ્યમાં ધર્મ પ્રત્યે પ્રેમ અને ધર્મના સંસ્કાર હોવા એ મહદ્ પુણ્યનું ફળ છે. ચિંતામણી સમાન આ મનુષ્યભવ-

માં ઘણા માણસો 'ધર્મ' જાણ્યા છતાં તેને ન આદરતાં મનુ-
ષ્યલવનું કોડીનું મૂલ્ય કરી બેસે છે, એ ખરેખર શોચનિય
છે. ચક્રવર્તિ સમો રાજા હોય, પણ તે ધર્મરહિત હોય તો
તેના કરતા ગરીબ કે જે ધર્મમાં રક્ત હોય તે હજાર દરજ્જે
શ્રેષ્ઠ ગણી શકાય. એવું આપણા ધર્મનું મહત્વ સર્વત્ર સિદ્ધ
થયું છે. એક માણસ ઘરમાં ધર્મી હોય, સંચારિત્રવાન અને
સંસ્કારી હોય તો તેના ઘરનાં બધાં માણસો તેમજ છેલ્લાં-
છોકરાંઓ ઉપર પણ ધાર્મિકતાની અસર થાય છે અને સુસંસ્કાર
ખીલી નીકળે છે.

ધર્મ પ્રતે પ્રેમ.

માધવજીભાઈને ધર્મ પ્રત્યે ઘણોજ સારો પ્રેમ હતો.
હમેશાં પ્રભુપૂજા, સવારમાં પોરસી પચ્ચખખાણ, સાંજે ચોવી-
હાર, સામાયિક-પ્રતિક્રમણ આટલું તો તેમના જીવનમાં કાયમ
મુખ્ય હતું. તદુપરાંત તિથિના ઉપવાસ, ચૈત્રી તથા આસો
માસની ચોળી, પર્યુષણપર્વમાં આઠ-દશ-પંદર-સોળ સુધી
ઉપવાસ કરવા અને સાધુસંતોની સેવા તથા આતિથ્યમાં ખડા
રહેતા. જડેન લક્ષ્મીજડેન પણ પોતાના પતિના પગલે ચાલી
ગૃહકાર્ય સાથે ધર્મકાર્યમાં સારી શ્રદ્ધા રાખી કદી કોઈ ધર્મ
ક્રિયા છોડતા નહિ. ધર્મનું કૃણ અજબ છે, ધર્મ આચરણના
પ્રતાપેજ તેમનું ગુજરાન સારી રીતે ચાલતું હતું.

(૧૪)

પ્રકરણ ૩ જી.

માતા-પિતાનો સ્વર્ગવાસ.

સૃષ્ટિકર્મનો નિયમ છે કે ‘સઘળા દહાડા સરખા જતા નથી’ જીવનમાં રાત્રિ પછી દિવસ, દિવસ પછી રાત્રિ તેમ સુખ પછી દુઃખ, તડકા પછી છાંયા વિગેરે આવ્યાજ કરે છે. એ બધી વિધિની વિચિત્રતાજ ગણાય. એક સરખા સુખના દિવસ કોઈના જતાજ નથી, વિધિના લેખ કોઈ અજબ છે, મેઘધનુષ્યના અવનવા રંગોની માફક જીવનમાં પણ સુખ-દુઃખના અવનવા રંગો રહેલા છે. મનુષ્ય સુખમાં ધારે છે કે હવે વધુ સુખ આવશે ત્યારે વિધિ તે ધારણા ઉપર પોતાનો પંતે પાથરી મૂળમાંથી એક ઘા સાથે ખીજી ખાજી ધુળમાં મેળવી દે છે. માતા-પિતાની મીઠી હુંફમાં અને છાયામાં બાળકોને શું મળ્યા હોય? ભાઈ ખોડીદાસ અને કેશવજીભાઈ બંનેએ નિશ્ચિતપણે છ ચોપડી સુધીનો અભ્યાસ કર્યો. સાથે સાથે લેખાં, નામું વિગેરેનું પણ જરૂરી જ્ઞાન લીધું. યોગ્ય વય થતાં વ્યાપારી લાઇનમાં જોડાવાની પણ તૈયારી કરી. વ્યાપારી લાઇનમાં જોડાઈ તેઓ કુશળ વ્યાપારી થઈ શક્યા હોત, પણ વિધિનું નિર્માણ કંઈ ચોરજ હતું. એકાએક તેમના ભાગ્યમાં પલટો થયો. તેમનું જીવન નાવજ ફરી ગયું. માતૃશ્રી લક્ષ્મીજીએન ગૃહકાર્યથી પરવારી બપોરના વખતે ગાર

કરવાને માટે માટી લેવાને નદીના સામે કાંઠે ગયા, ઉનાળાનો સખત તડકો અને ઉની લુની અસર તેમના શરીરે જણાઈ. કમભાગ્યે તેમને ઝાડા શરૂ થયા. ડાક્ટર, વૈદ્ય વિગેરે પાસે ઉપચાર કરાવ્યા પણ કંઈ ફેર ન પડતાં દરદ વધતું ગયું. તેમના બહાલા પુત્રોએ અંત સમયે પોતાથી બનતી અને છાજે તેવી માતાની સુશુષ્કા-સારવાર કરી પણ આરામ નજ થયો. આમ ત્રણ દિવસની સામાન્ય બીમારી ભોગવી બેન લક્ષ્મી-બેન પોતાની પાછળ પોતાના છ બાળકને મુકી સં. ૧૯૪૯ ના અષાઢ શુદ્ધ ૨ ના દિવસે સ્વર્ગવાસ પામ્યા. માતાની ખોટ સો વરસે પણ કોને નથી જણાતી? તેમના પુત્રોને પારાવાર દિલગીરી થઈ. સગાં-બહાલાંઓએ સાંત્વન આપ્યું. પણ થોડા જ દિવસમાં એક એવો કડ્ડણ બનાવ બન્યો કે જેથી તેમના દુઃખાગ્નિમાં ઘૂત રેડાયું અને તેમને ઉપર આભ અને નીચે ધરતી સિવાય કંઈ ન રહ્યું.

માતૃશ્રી લક્ષ્મીબહેનના દેહને અગ્નિસંસ્કાર કરીને આવ્યા પછી માધવજીભાઈ લક્ષ્મીબાઈ રહિત સુનાં ઘરમાં પ્રવેશ્યાં. અત્યારે લક્ષ્મીબાઈની ખરેખરી ખોટ દેખાઈ, કારણ કે બાળ બચ્ચાં નાની ઉમ્મરના હતાં. હજુ માતાની ગોદ ભૂલ્યાં ન હતાં. આ કારમી પીડાથી માધવજીભાઈ ચિંતામાં ડુબી ગયા. તેઓ વિચાર કરવા લાગ્યા કે ‘નાનો છોકરો દશ મહિનાનો, બીજો ત્રણથી ચાર વર્ષનો, ત્રીજો સાતથી આઠ વર્ષનો. આ ત્રણે નાના છોકરાઓને ઉછેરવા, લાલન-પાલન કરવું અને

એ ઉપરાંત ઘર તથા દુકાનનું કામકાજ સંભાળવું વિગેરે મારાથી કેમ બનશે? વળી લક્ષ્મીબાઈના મૃત્યુનો ફટકો કાંઈ એાછો ન હતો. આથી તેઓ એકાએક ગભરાઈ ગયા. એની અસર શરીર ઉપર પણ થઈ. એમની તબીયત લથડી. ઝાડા શરૂ થયા, દરદ વધતું ચાલ્યું, સવાર પડી તેમના મોટા ત્રણ પુત્રોએ તેમને હિંમત આપી કે પિતાશ્રી! જરા પણ ગભરાશો નહિ. સઘળા દિવસ સરખા નહિ જાય, દુઃખનું એાસડ દહાડા. એ દુઃખી દિન પણ વહી જશે અને બધાં સારા વાનાં થઈ રહેશે. આવતી કાલે સુખનો સૂર્ય ઉગશે. પણ રાત્રિએ તો વ્યાધિએ વધુ ભયંકર સ્વરૂપ પકડ્યું. ડોક્ટર વૈદ્યોને યોગદાવ્યા. ઉપચાર કર્યા પરંતુ “તૂટી તેની બુટ્ટી હોય ખરી કે?” ફક્ત ત્રણ દિવસમાં એમનું જીવન રોજાઈ ગયું. તેઓ હતા ન હતા થઈ ગયા.

માતા-પિતા બંનેનું આ પ્રમાણે ત્રણ દિવસના આંતરે મૃત્યુ થવાથી કેાની હિંમત હાથ રહે? કેશવજીભાઈએ જ્ઞાન-દષ્ટિથી વિચાર્યું કે સંસારમાં તો આધિ, વ્યાધિ અને ઉપાધિજ છે. એ ઉપાધિમાં પડનારને આખરે ખત્તા ખાવાનીજ હોય છે. અને દુર્લભ એવો મનુષ્યભવ એળે ચાલ્યો જાય છે. આમ ઉપાધિ વહેરવા કરતાં શુદ્ધ વૈરાગ્ય ભાવનાથી ચારિત્ર લેવામાં જીવનનો અલૌકિક લહાવ છે. આ પ્રમાણે ઉન્નત વિચારશ્રેણીએ ચડતાં કોઈ પૂર્વના અત્યુત્તમ સંસ્કારને લીધે તેઓશ્રી દિક્ષા લેવા પ્રેરાયા. અશાંતિ અને દુઃખમાંથી, શાંતિ

અને સુખનો માર્ગ તેમણે શોધી કાઢ્યો. ચંદન ઘસાતું જાય તેમ સુગંધ ફેલાવી તેની કિંમત વધારતું જાય. સોનું કસોટીએ ચડે અગ્નિમાં પ્રજળે છતાં શુદ્ધપણું બતાવતું રહે. ઘસારા વિના ચળકાટ નહિ. આત્મામાં જામી ગયેલા કર્મ-મેલને ઘસી ઘસીને દૂર કર્યા વિના આત્માના વાસ્તવિક સ્વરૂપનો ચળકાટ દેખાતો નથી. કેશવજીભાઈએ આખરે એ આત્મોન્નતિની ઝાંખી મેળવવા કર્તવ્ય ક્ષેત્રમાં ઝંપલાવ્યું. પ્રથમ તેઓ વતન છોડી મોસાળગૃહે પાલીતાણે આવ્યા. એક તો તેમની ભાવના હતી તેમાં વળી અત્રે સાધુઓના સમાગમમાં એ વધુ દૃઢ થઈ. અત્રે દિક્ષા લેવા તૈયાર થયા, પરંતુ કેટલાક સ્થાનિક સગા સંબંધીઓને કારણે એ ભાવના માર ન પડવાથી ફરી વઢવાણકેમ્પ ગયા. આમ વૈરાગ્યરંગમાં દિન પ્રતિદિન વધુ રંગાતા ગયા.

પ્રકરણ ૪ થું.

વડોદરામાં દિક્ષાગ્રહણ-પ્રારંભનું દિક્ષિત જીવન.

આ વખતે પરમ શાંતમૂર્તિ આચાર્ય શ્રી વિજયકમળ સૂરિશ્વરજી મહારાજ સાહેબ વડોદરામાં ડોહીપોળના ઉપાશ્રયે ધિરાજતા હતા. તેઓ ઘણા શાંત હતા. આવા શુદ્ધજીની છાયામાં શિષ્ય તરીકે રહી જીવન જીવવામાં કેવો આનંદ

આવે? કેશવજીભાઈની ઈચ્છા થતાં વઢવાણકેમ્પના રહીશ શાહ મુળજી બેચરભાઈએ તેમને વડોદરે મોકલી આપ્યા.

‘ગુરુ દીવો, ગુરુ દેવતા, ગુરુ વિષુ ઘોર અંધાર;
જો સજ્જન ગુરુ સાંપડે, તો લાવે ભવનો પાર.’

એવી ભાવનાવાળા કેશવજીભાઈએ આચાર્યશ્રીનો ઉપદેશ સાંભળ્યો. અમૃતની તલાવડીમાંથી કોને અમૃત પીને તૃપ્ત થવું ન ગમે? પોતાના આત્માની ભૂમિકા શુદ્ધ હોવાથી ઉપદેશામૃતની સાચી ભૂખ તો તેમને હતી અને એ સાચી ભૂખથી ગુરુ ઉપદેશનો સાચો સ્વાદ લેવા લાગ્યા. ગુરુજીએ પણ પાત્ર જાણ્યું અને તેમને તાત્કાલીક દિક્ષા ન આપતાં ચાર માસ સુધી અધ્યયન કરાવ્યું. આખરે યોગ્યતા નિહાળી આગળપાછળ કોઈ પણ ઝગડો કે તેવું કંઈ પણ ન થાય તેની સંપૂર્ણ ખાત્રી કરીને સં. ૧૯૫૦ ના માગશર શુદ્ધ ૧૦ ના ઉજવળ દીવસે ભાઈ કેશવજીને ખડી ધામધુમથી હાથીની અંખાડી ઉપર બેસાડી મોટો વરઘોડો કાઢી દિક્ષા આપવામાં આવી. તેમનું નામ કેશરવિજયજી રાખવામાં આવ્યું.

પોતાના ગુરુ મહારાજ પાસે પ્રકરણોનો અભ્યાસ આદર્યો અને સંપૂર્ણ કર્યો. પછી સારસ્વત વ્યાકરણનો અભ્યાસ કર્યો. ત્યારપછી ચંદ્રિકા, કાવ્ય, કોષ, અલંકાર, ન્યાય વિગેરેનો અભ્યાસ વડોદરા તથા સુરતમાં રહીને કર્યો. હવે તો તેમનું ધ્યેય એકજ હતું. જ્ઞાન-ધ્યાનના ખરી લગની લાગી હતી એટલે આખો દિવસ અભ્યાસની પાછળ મંડી રહેતા.

અને નવું નવું જ્ઞાન મેળવવા ઉત્સુક રહેતા. લાયક શિષ્યને લાયક ગુરુનો સંલોગ થતાં કેશરવિજયજીએ તેનો લાભ લેવામાં મણા રાખી નહિ. તેમના ઉપર ગુરુની કૃપા પણ અપાર હતી. આ વખતે સુરતમાં શ્રીમદ્ મોહનલાલજી મહારાજના શિષ્યોને યોગવહન તેમના આગ્રહથી કરાવવા શરૂ કર્યા, તે સાથે મહારાજશ્રી કેશરવિજયજી પણ સાથે જોડાયા. યોગવહન અને સૂત્રનું વાંચન શરૂ કર્યું. બુદ્ધિશાળી હોવાથી થોડા વખતમાં ઘણાં સૂત્રો વાંચ્યા. જેમ જેમ વધુ વાંચતા ગયા તેમ તેમ તેમનું જ્ઞાન વિશાળ થતું ગયું. આથી ખીજા ટાઇમે યોગને લગતાં પુસ્તકો વાંચવા શરૂ કર્યા. અધ્યાત્મયોગનો વિષય તેમને અતિ પ્રિય હતો, તેથી ‘યોગ’ની ખરી લગની લાગી. આમ જૈન તેમજ જૈનેતર યોગોના પુસ્તકો ઘણાં વાંચ્યા. એટલુંજ નહિ પણ ઘણા યોગી પુરુષોના સમાગમમાં આવ્યા. હઠયોગ કરતાં રાજયોગ ઘણો ઉત્તમ હોવાથી યમ, નિયમ, આસન, પ્રાણાયામ, પ્રત્યાહાર, ધારણા, ધ્યાન અને સમાધિ રૂપ અષ્ટાંગ યોગ તરફ વૃત્તિ ખેંચાણી; તેમાં પણ ધારણા, ધ્યાન અને સમાધિ તરફ વધુ લક્ષ્ય ખેંચાયું, અને તેથી તેઓ મોટા મોટા યોગી મહાત્માઓના સમાગમમાં આવી તેનો લાભ લેવા લાગ્યા. ખરડાના પહાડ તરફ તેમજ અન્ય સ્થળોમાં જ્યાં જ્યાં ઉચ્ચ કોટીએ પહોંચેલા યોગીઓ સાંભળતાં ત્યાં જવાને ચુક્યા નથી. આખરે તેઓ એટલી શક્તિ મેળવી શક્યા કે મોટા યોગીઓ કે જે મૃત આત્માઓ સાથે વાતચિત કરી શકતા તેમના દ્વારા પોતે જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ હેમ-

ચંદ્રાચાર્ય તથા ચીદાનંદજી મહારાજ સાથે વાતચિત કરવા-
ભાગ્યશાળી બન્યા હતા, તે યોગીઓ દ્વારા પોતાને જે રસ્તે
મળ્યો હતો તે રસ્તે અહોનિશ પોતે પ્રયત્ન કરતા હતા. આ
સાથે 'ઝંકાર' નો જાપ પણ ચિત્તવૃત્તિ સ્થિર કરવા કર્યા
કરતા. આ જાપ તેમણે કરોડોવાર કરેલો હતો. તેમના દેહ-
વિલય પહેલાંની છેલ્લી ઘડીએ પણ તેમના હાથના ટેરવા ઉપ-
ર આ જાપ ચાલુ જ હતો.

પ્રકરણ ૫ મું.

— તેમનો કાર્યપ્રદેશ. —

મહારાજશ્રીએ પાલીતાણા, ગીરનાર, તારંગાજી, પાન-
સર વિગેરે ઘણાં તિર્થોના સંઘો કઢાવીને તિર્થની યાત્રાઓ
નો લાભ સારો લીધો છે. યોગાભ્યાસ માટે એકાન્ત સ્થળ
જેસલમેરનો પ્રદેશ ઘણો સારો ગણાય છે, તેમજ તે તરફ
કેટલાક તિર્થો તથા પ્રાચિન જ્ઞાનભંડારો પણ ઘણા સારા આ-
વેલ છે આથી મહારાજ શ્રી તથા મહોપાધ્યાય મહારાજ શ્રી
દેવવિજયજી વિગેરે જેસલમેર ગયા. જેસલમેર, લોદ્રવાપટ્ટણ,
સાચાર વિગેરે તિર્થોના દર્શન કરવા સાથે જેસલમેર રહી ત્યાંનો
જ્ઞાનભંડાર તપાસ્યો હતા. ત્રણ-ચાર હાથ લાંબા તાડપત્ર ઉપરના
લખેલા દિવ્ય અક્ષરોના ગ્રંથો ત્યાં તેમના જોવામાં આવ્યા હતા.

અને કેટલાક ગ્રંથો તપાસ્યા પણ હતા, તે પછી ત્યાંથી પોરકણ ક્ષેત્રોદી, બીકાનેર, નાગોર, મેડતા, પાલી, રાણકપુર, સાદરી, આબુલુ વિગેરે ઘણા પ્રાચિન તિર્થના દર્શન કરવા સાથે ઘણા જ્ઞાનભંડારો પણ જોયા હતા. જ્ઞાનભંડારો તપાસી તેમણે કેટલાક ઉપયોગી પુસ્તકોનો સંગ્રહ પણ કરાવેલ છે.

— ગણીપદવી તથા પન્યાસપદવી પ્રદાન. —

મહારાજશ્રી કેશરવિજયજીના જીવનક્રમમાં પ્રગતિને સ્થાન હતું. નહાનપણથી તેઓ તપશ્ચર્યા કરતા, તિથિઓના ઉપવાસ પણ ચુકતા નહિ, વળી સૂત્રોની આરાધના નિમિત્તે યોગવહનની ક્રિયા પણ પોતે કરી હતી. ભગવતીસૂત્રના યોગવહન થયા પછી ગણીપદવી આપવામાં આવે છે તે મુજબ ગુરૂ મહારાજશ્રીના આગ્રહથી સુરતમાં સં. ૧૯૬૩ ના કારતક વદ છઠે તેમને ગણીપદવી આપવામાં આવી. બીજે વરસે સં. ૧૯૬૪ ના માગશર સુદ દશમે મુળઘર્ષના ચાતુર્માસમાં ઘણી ધામધુમથી પન્યાસપદવી પણ આપવામાં આવી હતી, તે સાથે ઉપધાનવાળાઓની માળનો મોટો ઉત્સવ કરવામાં આવ્યો હતો. આ પ્રસંગે ઝવેરી આબુ રતનલાલ ચુનીલાલ તથા શ્રાવિકાબહેન ભીખીબહેન કે જેમને મહારાજશ્રી પ્રત્યે ઉંચી લાગણી હતી તેમના તરફથી નહિત્સવનો તમામ ખર્ચ, નવકારશી તથા ઉપધાન વિગેરે કરાવવામાં આવ્યું હતું. મહારાજશ્રી પોતે સ્વ-સ્વભાવમાં અને આત્મિકજ્ઞાનમાં મસ્ત હોવાથી તેમને પદવીની ઈચ્છા ન હતી, પરંતુ ગુરૂ-મહારાજ તથા ભક્તજનોના અત્યંત આગ્રહથીજ આ કાર્ય કરવું પડ્યું હતું.

ગુરૂમહારાજશ્રીની આજ્ઞાથીજ તેઓશ્રી રાજયોગના જાણકાર યોગીઓની શોધમાં ફરતા હતા. ગુરૂમહારાજશ્રી પ્રતે તેમની લાગણી અનુપમ હતી. ધોરાજીથી લીંબડી બધાને લેગા થવા માટે ગુરૂમહારાજશ્રીના લખાણથી નિર્ણય કરી લીંબડી આવતા હતા ત્યાં સુરતના સંઘ તરફથી ઝવેરીમંડળ પન્થાસ આનંદ-સાગરજીને આચાર્યપદવી આપવા વિનંતિ કરવા આવતા લીંબડી બધાને એકઠા થવાનું બંધ રાખવું પડ્યું, અને ગુરૂમહારાજશ્રીએ સુરત જઈ ત્યાં પદવી આપી. અને સંઘમાં કેટલાક સમયનો પડેલ કલેશ-કંડાસ દૂર કરાવ્યો, ત્યાંથી ગુરૂમહારાજશ્રી બારડોલી આવ્યા. ત્યાં ચોમાસામાં જેરી તાવના સપાટામાં આવતાં કાલધર્મ પામ્યા. આ વખતે પંચમહારાજશ્રી કેશરવિજયજીને ઘણો આઘાત થયો, પણ જ્ઞાનદૃષ્ટિથી વિચારી સાંત્વન મેળવ્યું અને તેમના પરમપૂજ્ય ગુરૂદેવની આત્મશાંતિ ઈચ્છી. ગુરૂદેવના કાલગમન પછી મહારાજશ્રીની જવાબદારી વધી. અગાઉ પોતાના ધ્યેય રાજયોગમાં મસ્ત એવા યોગીઓની શોધમાં ફરવું, તેમને મળવું તેમાં હવે વિક્ષેપ પડ્યો. છતાં તેમની પોતાના યોગની પ્રવૃત્તિ તો ચાલુજ હતી.

— સાધુ-સાધ્વી સંમેલન. —

ગુરૂમહારાજશ્રીના કાલગમન પછી પોતાના સંઘાડાના સાધુસાધ્વીઓનું સંમેલન કરવા માટે ધ્રાંગધ્રાથી પ્રમ સાધ્વીજી ગુલાબશ્રીજી તથા પુન્યશ્રીજીનો પત્ર મહારાજશ્રી ઉપર આવ્યો.

તેમાં જણાવેલ જે મહારાજશ્રીનો તમામ પરિવાર એકઠો થાય તો સાફ. નહિ તો પછી તમે મોટા ગુરુભાઈએને લેગા થવાની જરૂર છે. તમે વઢવાણકેમ્પ આવો. અમે અત્રેથી ત્યાંજ આવીએ છીએ. આ ઉપરથી મહારાજશ્રી વઢવાણકેમ્પ પધાર્યા. પંઠ શ્રી દેવવિજયજી, પંઠ શ્રી મોહનવિજયજી, ભાવવિજયજી વિગેરે તથા પ્રં સાધ્વીજી ગુલાબશ્રીજી, પુન્યશ્રીજી, જ્ઞાનશ્રીજી વિગેરે લેગાં થયાં. અને કેટલીક જરૂરી ચર્ચા કર્યા પછી કેટલાક અગત્યના ઠરાવો કરવામાં આવ્યા. જેમાં મુખ્ય એ હતા કે બધા સાધુ સાધ્વીઓએ પંઠ માં શ્રી કેશરવિજયજી મહારાજની આજ્ઞામાં રહેવું. દીક્ષા આપવા બાબત તપાસ કરી ચોગ્ય જીવને આપવી. તે પણ અમુક અભ્યાસ કર્યા પછી, એક બીજાના શિષ્યને તેના ગુરૂની આજ્ઞા સિવાય રાખવો નહિ. વિગેરે આઠેક ઠરાવો કરવામાં આવ્યા હતા. આ પ્રમાણે ઠરાવ વિગેરે કરવાનો હેતુ એજ હતો કે મહારાજશ્રી કોઈપણ પ્રકારે સંગઠન કરવા અને તેને જારી રાખવા ચાહતા હતા. કલેશ કંકાસ કે ભિન્નતા ન પ્રવેશે તે માટે તેઓશ્રી બરાબર પ્રયત્નશીલ રહેતા હતા.

મહારાજશ્રીની પ્રવૃત્તિ અઠ્ઠાઈમહોત્સવ, વરઘોડા, જમણુ વિગેરે ધામધુમ તરફ ઘણી ઓછી હતી. ફક્ત અનાયાસે થતાં હોય તો તેમાં ભાગ લેતા હતા. મુંબઈ, અમદાવાદ, સુરત, જામનગર, પેથાપુર, વડાલી વિગેરે સ્થળે મહારાજશ્રીના ચતુર્માસ દરમીયાન ઉજમણા, અઠ્ઠાઈમહોત્સવ, સમવસરણુ, તીર્થચર્યાના વિગેરે થયાં છે પરંતુ તેમાં આગ્રહને સ્થાન ન હતું. તેમના

હસ્તે સાધુ સાધ્વીઓની ઘણી દીક્ષાઓ પણ થઈ છે. જેમકે ન્યાયવિન્યય, હેતુવિન્યય, ધર્મવિન્યય તરુણવિન્યય, વીરવિન્યય, ચંદ્રવિન્યય, ધ્યાનવિ. પ્રભાવવિ. વિગેરેની દીક્ષાઓ મહારાજશ્રીના શુભ હસ્તેજ થઈ છે.

પ્રકરણ ૬ કું.

પ્રતિષ્ઠા, પાઠશાળા, ઉપાશ્રય, હુન્નરશાળા, યોગાશ્રમ.

મહારાજશ્રીના હાથે ઘણા ગામના દેહેરાસરોની પ્રતિષ્ઠા થઈ છે. પાઠશાળાઓ પણ ઘણે ઠેકાણે સ્થાપેલી છે. નવા ઉપાશ્રયો પણ ઘણે ઠેકાણે ઉપદેશદ્વારા કરાવ્યા છે. તેમજ આજીવીકાથી દુઃખી શ્રાવકોની સંતતિ જોઈ તેમના ઉદ્ધાર ખાતર હુન્નરશાળાઓ પણ ઘણે સ્થળે સ્થપાવી છે. કર્મક્ષય કરવામાં 'યોગ' અસાધારણ ઉપાય હોવાથી તેવા યોગના જાણકાર યોગીપુરૂષો તૈયાર કરવા મઢકામાં એક યોગાશ્રમ પણ કઢાવ્યું હતું. તેનો હેતુ ઉચ્ચ હતો પરંતુ કાર્યકર્તાની ખામીને લીધે તે યોગાશ્રમ અંધ થઈ ગયું. અનેક જીવો લાલ લે. ધર્માનુરાગી થઈને સ્વકલ્યાણમાં પ્રેરાય, એવી શુભ અને ઉદાત્ત ભાવનાથી દરેક ખાતાઓમાં ઉપદેશ આપી હજારો રૂપીયાની મદદ તેઓ-શ્રીએ કરાવી હતી.

(૨૫)

યોગમાર્ગ અને સ્વાનુભવ.

મહારાજશ્રી માનતા હતા કે અધ્યાત્મયોગમાર્ગથી કર્મની ખરેખરી નિર્જરા થાય છે. તેથી પોતાના જીવનમાં યોગ તેમજ મુખ્ય વિષય ગણેલો. એ ન્યાયે તેમાં પારંગત થવા તેની પાછળ જીંદગીનો મોટો ભાગ પસાર કર્યો છે. યોગના જાણકાર જે જે યોગીઓ તેમના પરિચયમાં આવ્યા તેમની પાસે તે વસ્તુના વિવેચન કે વાટાઘાટ અને અભ્યાસ કરવામાં તેમજે જરાયે પ્રમાદ સેવ્યો નથી. જે જે વસ્તુ ઠીક લાગતી તેનો નોંધ સ્વમેવ પોતાની નોંધપોથીમાં કરી લેતા અને તેને સ્વાનુભવથી સિદ્ધ કરવા પ્રયત્ન સેવતા હતા. પોતાના યોગ સંબંધિના પુસ્તકોમાં ધ્યાન કરતી વખતે લક્ષ્યબિંદુ ક્યાં રાખવું ? તેનાથી શું લાભ થાય ? યોગ શું વસ્તુ છે ? અને તેને કેમ સાધી શકાય વિગેરે બાબતોનું જ્ઞાન જનસમૂહના લલ્લાને માટે લખી ગયા છે. આપણા સાહિત્યમાં યોગસંબંધનો તેમના પુસ્તકો કોઈ અનેરો પ્રકાશ પાડે છે અને સાચું સ્થાન રોકે છે.

મહારાજશ્રી અને ધર્મપુર દરબાર

વિજયદેવજીનું મીલન.

‘વિદ્વાન્ સર્વત્ર પુજ્યતે’ એ ઉક્તિનો સાક્ષાત્કાર મહારાજશ્રીના અનેક જીવનપ્રસંગોમાં નીહાળી શકાય છે. જૈનોમાં તો તેઓ પૂજ્યતા, જૈનેતરોમાં પણ પૂજ્યતા એટલુંજ નહિ પણ રાજ્યમાં પણ તેઓનું સન્માન અનુપમ હતું. એમની યોગ-

જ્ઞાન ધી કૈલાસ સાગર સૂરિ જ્ઞાન મંદિર

શ્રી મહાવીર જૈન આરાધના કેન્દ્ર,

કોથા, જિ. ગાંધીનગર, પીમ-૩૮૨૦૦૧

ક્રિયામાં અજળ પુરૂષાર્થ હતું. જેની અસરથી લલલલા પણ તેમના એ કાર્ય પરત્વે આકર્ષાતા અને તેમનો અમુદ્ય પરિચય ઈચ્છતા. જ્યારે મહારાજશ્રી સં. ૧૯૭૬ની સાલમાં વલસાડ ચાતુર્માસ રહ્યા હતા. ત્યારે ઉનાળાના ટાઇમમાં વલસાડ પાસેના તિથ્યલ મુકામે દરીયાકિનારે ઝવેરી નગીનલાઈ વીરચંદ હવા ફેર ખાતર પોતાના કુટુંબ સાથે એક સુંદર બંગલો ભાડે રાખીને રહ્યા હતા. તે વખતે મહારાજશ્રી પણ તેજ બંગલાના એક વિભાગમાં રહ્યા હતા. એક દિવસે દરીયા કિનારે રેતીના મેદાનમાં મહારાજશ્રી ધ્યાનમગ્ન બેઠા હતા તે વખતે ધરમપુર દરબારના મોદી રૂગનાથભાઈ ફરતા ફરતા ત્યાં આવી ચડ્યા. મહારાજશ્રીને જોઈ તેઓને તેમને માટે પૂજ્ય-ભાવ થયો. મહારાજશ્રીને તેમણે જણાવ્યું કે ‘હું દરબારશ્રીનો મોદી રાજપરાનો રહીશ છું. હું જૈન શ્રાવક છું. આપશ્રીના દર્શન કરવાની ઘણા વખતથી ભાવના હતી તે આજે પૂર્ણ થઈ. દરબારશ્રી પણ અહિં નજીક બંગલામાં હવાખાવા આવેલ છે. તેમને હું આપની વાત કરીશ. તેઓશ્રી પણ ધર્મિષ્ઠ અને સત્સમાગમના ચાહનાર હોવાથી જરૂર આપનો લાભ લેવા આવશે. આ પ્રમાણે કહી મોદી દરબારશ્રી પાસે ગયા અને તેમણે મહારાજશ્રી સંબંધી સંવર્ણી હકીકતથી વાકેફ કર્યા. બીજે દિવસે દરબારશ્રી પોતાના તમામ માણસોને સાથે લઈ મહારાજશ્રીના દર્શને પધાર્યા. પ્રથમથી ખબર પડવાથી ઝવેરી નગીનલાઈએ બંગલામાં તમામ સગવડતાં બેસવા વિગેરેની કરી હતી. દરબારશ્રી નમસ્કાર

કરીને બેઠા બાદ મહારાજશ્રીએ આત્મજગૃતિ આપનાર ઘણી અસરકારક ભાષામાં દેશના આપી, સાથે સાથે પરોપકાર, જીવ-દયા, દેવગુરુધર્મનું સ્વરૂપ, વિગેરે પણ સમજાવ્યું. તે વખતે શીવ-જીભાઈ દેવશી ત્યાં હાજર હતા તેમણે પણ તેમની સચોટ શૈલીથી ભાષણદ્વારા ધર્મ સંબંધી સારી શ્રદ્ધા દરબારશ્રીને પ્રગટાવી. જ્યાંસુધી દરબારશ્રી રહ્યા ત્યાંસુધી તેઓ તેમના સ્ત્રીવર્ગ તથા રાજવર્ગ તમામ મહારાજશ્રીના વ્યાખ્યાનનો લાભ લેતા હતા. મહારાજશ્રી પણ કોઈ વખતે દરીયા કિનારે, કોઈવાર દરબાર શ્રીના બંગલે તો કોઈવાર નગીનભાઈના બંગલે એમ અવાર નવાર વ્યાખ્યાનનો લાભ આપતા હતા. જેના પરિણામે દર-બારશ્રી તથા તેમના કચેરીમંડલે કોઈએ સાત વ્યસનો કોઈએ પાંચ વ્યસનત્યાગના સખત નિયમો લીધા—દાડ, શીકાર, પરસ્ત્રી, ચોરી, જુગાર, વેશ્યા, માંસ વિગેરેનું સેવન ન કરવા સખત પ્રતિજ્ઞા લીધી. આ પ્રમાણે મહારાજશ્રીના સત્સંગની દરબારશ્રી ઉપર સુંદર અસર થઈ. મહારાજશ્રી ઉપરનો દરબારશ્રીનો સદ્ભાવ અંતિમ સુધી ટકી રહ્યો હતો. જ્યારે મહારાજશ્રીને આચાર્ય પદવી મળી ત્યારે રૂ. ૧૦૧) ભેટ મહોત્સવમાં ખર્ચ કરવા મોકલ્યા હતા. વળી માંદગી વખતે તાર-પત્રોદ્વારા અવાર નવાર ખબર પૂછાવતા હતા. દરબારશ્રીની આટલી બધી લા-ગણી જોઈ કયા જૈનનું અંતર પ્રકુલિત નહિ થાય ?

ભરૂચની પ્રજાનો પૂજ્યભાવ અને

મહારાજશ્રીનું સ્મારક.

સં. ૧૯૮૦ નું ચાતુર્માસ ભરૂચમાં થયું, ચાતુર્માસ પહેલાં મહારાજશ્રીએ જે જાહેર વ્યાખ્યાન આપ્યા હતા. પ્રથમ ‘આત્માની શક્તિ કેટલી છે’ અને બીજું ‘મનુષ્યજન્મમાં આપણું કર્તવ્ય’ આ જે ભાષણો સાંભળી ભરૂચની પ્રજા મહારાજશ્રીની વાણી સાંભળવા ઘેલી થઈ હતી. મહારાજશ્રી વેજલપુરમાં ચાતુર્માસ રહેલ હોવાથી વ્યાખ્યાન ત્યાં વાંચતાં હતા, આથી બપોળે અને ત્રણ ત્રણ માઈલ ઉપર રહેનારા પણ હજારોની સંખ્યામાં જૈન તેમજ જૈનેતર તમામ કોમ-પ્રાદ્યુ, પારસી, મુસલમાન, ઘાંચી, મોચી વિગેરે પણ ત્યાં સર્વ આ અમૂલ્ય લાભ લેવા હાજર થઈ જતા હતા. મહારાજશ્રીનો ઉપદેશ સાંભળી તમામ કોમ ધર્માનુરાગી થવા પામી હતી. જ્ઞાનપંચમીના દિવસે જ્ઞાનનું મહાત્મ્ય સાંભળી ઘણા માણસોએ ઉપવાસ પણ કર્યા હતા. વ્યાખ્યાન માટે એટલી બધી પડાપડી કે શ્રાવકો આવ્યા પહેલાં તો અન્ય કોમ-પ્રાદ્યુ, ઘાંચી, મોચી અને પારસી-ઓથી ઉપાશ્રય ચીકાર ભરાઈ જતો. જૈનેતર પ્રજાએ ખરે-ખરો લાભ લીધો તેનું તાદૃશ્ય દૃષ્ટાંત ઠી ભૂલાય તેવું નથી. ઘાંચી કોમે ખુબ લાભ લીધો, તેમાં એક ઘાંચીએ તો એવો નિયમ લીધો કે તમામ સાધુ-સાધ્વીઓને (જેની સંખ્યા ખારની હતી) મારે એક એક કામળી વહોરાવવી છે અને તે માટે આગળ આવીને મહારાજશ્રીને વિનંતિ કરી અને મહા-

રાજશ્રીએ તેનો ભાવ પૂર્ણ કર્યો. ત્યાં તો એક પારસીબંધુ
એ લૂગડા વહોરાવવા આગ્રહ કર્યો, મતલબ એ છે કે જૈનેતર
કોમ અને ઘાંચી મોચી જેવી અશિક્ષિત અને અજ્ઞાનકોમમાં
પણ તેમણે કેવી આબેહુબ જાગૃતિ લાવી દીધી તે ખરેખર
પ્રશંસનિય છે. તેમના વ્યાખ્યાનની વિશિષ્ટતા અને તે પાછળ
તેમની પ્રતિભા-એ બધાની અસર કેવી સારી થઈ તે સ્પષ્ટ જોઈ
શકાય છે. ચોમાસું પુર્ણ થતાં ત્યાંની પ્રજાએ મહારાજશ્રીના
શુણાનુરાગી પણાથી આકર્ષાઈ તેમનું કાયમી સ્મારક રાખવા
એક મિટીંગ બોલાવી. તેમાં ખરડો કરતાં રૂપિયા પંદરસો આશરે
ભરાણા. આ રૂપિયામાંથી કેન્વાસ ઉપર મહારાજશ્રીની એક
સુંદર મોટી એઈલિ પેટીંગ છબી બનાવવામાં આવી અને સ્કુલમાં
સંસ્કૃત ભણતા વિદ્યાર્થીઓમાં જેઓ પહેલા તથા બીજે નં-
બરે પાસ થાય તેને મહારાજશ્રીના નામથી ઇનામ આપવાનું
ઠરાવ્યું. આ રકમ ત્યાંની મ્યુનિસીપાલિટીને જોડ લઈ સોંપ-
વામાં આવી. આ પ્રમાણે ભરૂચમાં મહારાજશ્રીની ઉજ્જવળ
કારકિર્દીનું ઉજ્જવળ ચિરસ્મરણીય સ્મારક હજી તેમની નામના
વધારી રહ્યું છે.

પ્રકરણ ૭ મું.

આચાર્યપદવી અને મહાત્સવ.

મહારાજશ્રીનું સં. ૧૯૮૨ નું ચોમાસું ભાવનગર થયું— મહારાજશ્રીની અમોઘ દેશનાથી આખા શહેરની પ્રજા જૈન-યા જૈનેતર તેમના ઉપર પ્રીતિ પ્રીતિ થઈ ગઈ. મારવાડી ધુ-લીયો વંડો વિશાળ છતાં વ્યાખ્યાનમાં એટલી ભરતી થતી લાગી કે ખેસવાની જગ્યા પણ ન મળે. મહારાજશ્રી બધાને લોકપ્રિય થઈ ગયા. નિઃસ્વાર્થ મધુર ઉપદેશ કેને નથી આકર્ષતો? રાજ્યનો અધિકારી વર્ગ પણ બપોરના ટાઈમે મહારાજશ્રીની મુલાકાત લઈને આનંદ મેળવતો હતો. ગુરૂમહારાજશ્રી વિજયક્રમણસૂરિશ્વરજીની જયંતિ ઉજવવા એકત્ર થયેલી એક મિટીંગમાં પં. શ્રી લાલવિજયજીએ તે પ્રસંગે ભાષણમાં જણાવ્યું કે—“ગુરૂમહારાજ પોતે પોતાની નોંધપોથીમાં પોતાની પાછળ પં. શ્રી કેશરવિજયજીને આચાર્યપદવી આપવા બદલ અમદાવાદના નગરશેઠ વિમળભાઈ મયાભાઈ ઉપર લખી ગયા છે. આ ગુરૂશ્રીનું વચન હજી સુધી પળાયું નથી, શ્રી ભાવનગરનો સંઘ તે પાળશે એવી મને આશા છે.” બીજી બાજુ ભાવનગરનો સંઘ વિચાર કરતો હતો કે મહારાજશ્રીએ આ પણા ઉપર ધર્મદેશના દ્વારા મહાન્ ઉપકાર કર્યો છે અને સત્ય વસ્તુનું ભાન કરાવેલ છે. તેઓશ્રીના ઋણમાંથી મુક્ત

થવાને આ અમૂલ્ય અવસર હાથ લાગ્યો છે, આ પ્રમાણે વિચાર કરી સમગ્ર સંઘ તરફથી મહારાજશ્રીને આચાર્યપદવી આપવા આગ્રહ કરવામાં આવ્યો. મહારાજશ્રીની પદવી લેવાની ખીલકુલ ઇચ્છા ન હતી છતાં સંઘના અતિ આગ્રહથી મૌન રહ્યા. એટલે સંઘ તરફથી આચાર્યપદવી માટે મહોત્સવ શરૂ કરવામાં આવ્યો. સંઘ તરફથી શત્રુજય વિગેરે તિર્થની રચના કરવામાં આવી. શેઠ જીઠાભાઈ સાકરચંદ વોરા તરફથી અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ શરૂ કરવામાં આવ્યો, આચાર્યપદવીનું મુહૂર્ત સં. ૧૯૮૩ ના કારતક વદી ૬ નું હોવાથી દાદાસાહેબના વિશાળ ચોકમાં સુંદર ચંદણી બાંધી તેની નીચે રૂપાનું સમવસરણુ ગોઠવવામાં આવ્યું. અને હજારો માણસોની મેદની વચ્ચે પ્રથમ પં. મહારાજ શ્રી દેવવિજયજીને મહા મહોપાધ્યાય પદવી પં. શ્રી લાલવિજયજીને પ્રવર્તક પદવી આપવાની ક્રિયા કરાવી. ને પદવી પણ આપી. તે પછી મહારાજશ્રીએ નાણુને ફરતી ક્રિયા કરી. ક્રિયા સંપૂર્ણ થતાં હર્ષથી ઘેલા બનેલા શ્રી ચતુર્વિધ સંઘે મહારાજશ્રી ઉપર આચાર્ય પદવીનો વાસદ્દેપ નાખ્યો. મહારાજશ્રીનું નામ “વિજયકેશર સૂરીશ્વરજી” રાખવામાં આવ્યું. શ્રી અમદાવાદવાળા નગરશેઠ વિમળભાઈ મયાભાઈ, વાડીલાલભાઈ પરશોતમદાસ, ગીરધરભાઈ વિગેરે તરફથી મહારાજશ્રીને પ્રથમ આદર કામળી ઓઢાડવામાં આવી પછી તમામ સંઘ તરફથી આદર તથા કામળીઓ ઓઢાડી, તે દિવસે રાણપુરવાળા શેઠ વાડીલાલભાઈ પરશોતમદાસ તરફથી શાંતિ સ્નાન. વરઘોડો તથા જૈનના ત્રણે ફિરકા શ્વેતાંબર, દિગંબર અને સ્થાનકવાસીઓની મલી નવકારશી

કરવામાં આવી હતી. વલસાડના શેઠ ઝવેરી મગનભાઈ નગી દાસ તરફથી શ્રીફલની પ્રભાવના કરવામાં આવી હતી. આ પ્રમાણે ભાવનગર શહેરની તમામ જૈન તથા જૈનેતર પ્રજા પદવી મહોત્સવમાં સામેલ થઈ હતી. ભાવનગરના જૈન ઇતિહાસમાં એ પ્રસંગ જરૂર અપૂર્વ હોવાથી સુવર્ણાક્ષરે દરેકના હૃદયમાં કેતરાઈ રહેશે.

પ્રજાવર્ગ તરફથી અભિનંદન-માનપત્ર.

આચાર્ય મહારાજશ્રીએ ભાવનગરની તમામ પ્રજાને ઉપદેશ આપી ઘણો લાભ આપેલ હોવાથી તેમજ તેઓશ્રીને જે પદવી આપવામાં આવી હતી તે માટે અભિનંદન આપવા આખા ભાવનગર શહેરની પ્રજાના અગ્રેસરોની સહી સાથેની એક જાહેર પત્રિકા જહાર પાડવામાં આવી હતી. અને રાજ્યના મે. કાઉન્સીલર શ્રીયુત ત્રિભુવનદાસભાઈના પ્રમુખપણા નીચે દાદા સાહેબની વાડીમાં એક ભવ્ય સમીયાણો ઉભો કરવામાં આવ્યો હતો. તેમાં રાજ્યનો અધિકારી વર્ગ, કાઉન્સીલરો તથા પ્રજાના નેતાઓ અને પ્રજાવર્ગે મોટી સંખ્યામાં હાજરી આપી હતી. આરંભમાં આચાર્ય મહારાજશ્રી વિગેરે સપરિવાર પધારતાં તેમનો સારો સત્કાર કરવામાં આવ્યો હતો. નગરશેઠ પ્રભુદાસભાઈ તરફથી તથા પ્રમુખશ્રી ત્રિભુવનદાસભાઈ તરફથી મહારાજશ્રીની ઘણી પ્રશંસા કરવા સાથે શ્રી જૈન સંઘ તરફથી આપશ્રીને જે આચાર્ય પદવી આપવામાં આવી છે તેના માટે આ ભાવનગર શહેરની તમામ પ્રજા આપશ્રીને અભિનંદન આપે

છે તે આપશ્રી સ્વિકારશે. આપે આ પ્રજાને અનહદ લાભ આપેલ છે. તે બદલ આ પ્રજા આપશ્રીનો ઉપકાર માને છે. અને હવે ફરીને આ ભૂમિને આપ ભૂલી ન જતાં ફરી ફરી દર્શનનો લાભ આપતા રહેશે. એવી આ સેવકોની નમ્ર વિનંતિ છે, તે આપશ્રી ધ્યાનમાં રાખશે. આટલા વિવેચન થયા બાદ મહારાજશ્રીયે મીઠા શબ્દોમાં ઉત્તર આપ્યો કે મારી ફરજ ઉપરાંત મેં કાંઈપણ કરેલ નથી. ભાવનગરની પ્રજા ગુણુઆહી હોવાથી ગુણીનું બહુમાન કરો છો. સાધુઓનો ધર્મ છે કે અવાર નવાર દરેક સ્થળે વિચરી સર્વને લાભ આપવો. તે પ્રમાણે વલી ક્ષેત્ર ફર્સના હશે તો તમોને ફરી લાભ મળશે વિગેરે બોલી સભા બરખાસ્ત કરવામાં આવી હતી. ખરેખર ! મહારાજશ્રી માટે સૌના હૃદયમાં અનહદ પ્રેમ પ્રગટ થયો હતો.

આચાર્યપદવીને અંગે જૈન તથા જૈનેતર પત્રકારો.

મહારાજશ્રીની આચાર્યપદવીના અંગે જૈનપત્ર, જૈનધર્મ પ્રકાશ, આત્માનંદ પ્રકાશ, જૈનજીવન તથા જૈનેતર પત્રકારોએ પોતાના પત્રની શરૂઆતમાં મોટા અક્ષરોથી લખેલ છે કે— ‘ભાવનગરમાં ઉત્સાહ. આનંદની રેલમઝેલ, યોગ્યને યોગ્ય માન વિગેરે હેડીંગથી ઘણા વિસ્તારથી લેખો લખી મહારાજશ્રીના ઘણા ગુણ ગાયા છે. જૈનેતર પત્રકારોએ પણ ઘણાં સુંદર લેખો મહારાજશ્રીની બાબતમાં લખ્યા છે અને મહારાજશ્રીની મુક્ત કંઠે પ્રશંસા કરેલ છે. આ પ્રમાણે તેઓએ સર્વ પ્રજાવર્ગ તરફથી આહુના મેળવી અને સર્વને પોતાના પ્રેમથી છતી

લીધાં. તે બતાવે છે કે તેઓ ખરેખરા પ્રતિભાશાળી અને શક્તિમાન હતા.

પ્રકરણ ૮ મું.

તારંગાણ તિર્થમાં ધ્યાન અને શરદીની અસર.

આચાર્ય મહારાજ શ્રી સં. ૧૯૮૫ નું ચોમાસું વડાલી કરી કાર્તિક વદમા તારંગાણ પધાર્યા. અહીં ધર્મશાળામાં ધ્યાનને લાયક એકાંત સ્થાન ન હોવાથી નવીન બનાવેલ ગુફામાં મહારાજશ્રી ધ્યાન ધરવા જતા હતા. કારણકે યોગીઓને એકાંતવાસમાં અપૂર્વ આનંદ આવે છે, નિર્જન અને ભયંકર ગુફા જેવું સ્થાન પણ તેમને રમણીય લાસે છે. ત્યાં ગુફામાં સમાધિ લગાવી તેઓ બેસી રહેતા. એક વખત ઘણા વરસાદ પડ્યો અને સાથે ઠંડો પવન પણ વાવા લાગ્યો, સખત ઠાર અને ઉપકરણની હાજરી છતાં મહારાજશ્રીએ સહનશીલ થવાની ભાવના ભાવી. મનની મઝમતાને લીધે તેઓશ્રીએ ઠંડી સહન કરી પણ એ ઠંડીની અસર બહુજ ખરાબ થઈ ને તેમને વિદાતક નીવડી. શરદીની અસરથી છાતીમાં દુઃખાવો થયો, એકવાર મૂર્છાં આવીને પડી ગયા. શ્વાસની એકદમ અસર જણાઈ, મહા મુશ્કેલીથી સીપોર આવ્યા. ત્યાં મુનિશ્રી ન્યાય-વિજયજીને પન્યાસપદવી આપવાનું કાર્ય કરવાનું હતું,

આટોપી ચાતુર્માસ માટે દેહગામ આવ્યા. શરૂઆતમાં તો જરા ઠીક જણાયું. ગામખંડાર એક સરકારી મુકામમાં ધ્યાન કરવાની સગવડતા સારી હોવાથી મહારાજશ્રી તથા મુનિ શ્રી ધ્યાનવિજયજી તથા સિદ્ધકરણભાઈ ત્યાં રહેવા લાગ્યા.

લોકોને લાલ આપવા ખાતર મહારાજશ્રી નિરંતર વ્યાખ્યાન વાંચવા તથા ગોચરી માટે ગામમાં આવતા હતા. મહાન્ પુરૂષો લોકોના ભલાની ખાતર શરીરની પણ દરકાર કરતા નથી અને સ્વ-કર્તવ્યમાં રક્ત રહે છે; પર્યુષણ સુધી તો ઠીક શાતા રહી. વ્યાખ્યાન વિગેરેથી જૈન તેમજ જૈનેતર પ્રજાને ઘણો સારો લાભ આપ્યો. પર્યુષણના અંગે જવું આવવું ગામખંડાર ન બને આથી મહારાજશ્રી વિગેરે ગામમાં પધાયા અને પર્યુષણના વ્યાખ્યાનો આનંદથી વાંચ્યા, પણ પર્યુષણના છેલ્લે દિવસે રાતના છાતીમાં સહેજ થડકારો પેદા થયો પણ તરત દવા લેતાં આરામ થયો; ગામ કરતાં ગામખંડારની હવા વધારે માફક આવશે એમ જણાયાથી મહારાજશ્રી પાછા ગામખંડાર બંગલે ગયા, ત્યાં કાળા પથ્થરની લાદી હોવાથી તથા આસપાસ વનસ્પતિ હોવાથી ફરી પાછી શરદી તથા તાવની અસર થઈ. શ્રાવણે તેમને ગામમાં આવવા આગ્રહ કર્યો; છતાં તેઓશ્રીની ઇચ્છા ન થઈ, વૈદ તથા ડાક્ટરોની દવા કરાવી, છતાં પરિણામ કંઈ ન આવ્યું; તેથી ચોમાસું પૂર્ણ થયે હવાફેર કરવા પેથાપુર આવ્યા, સ્થાનફેરથી થોડા દિવસ અત્રે ઠીક જણાવા લાગ્યું, પણ શરીરની નબળાઈ વધવાને લીધે માંદગીએ ફરી ઉથલો માર્યો.

પક્ષઘાતની અસર.

ઉનાળાના વસવાટ માટે પેથાપુરનો ઉપાશ્રય યોગ્ય હતો પરંતુ શિયાળામાં ઉલટી શરદી કરે તેવી સ્થિતિ હતી; અહીં ઠંડીની અસર વધુ થતાં પક્ષઘાતની સેજ અસર જણાઈ આવા સમર્થ પરોપકારી આચાર્ય મહારાજને આમ અશાંત વધતી જતી હોવાથી પેથાપુરની જૈનપ્રજાને ઘણું દુઃખ થયું. બહારગામથી ઘણાં માણસો શાતા પૂછવા આવવા લાગ્યા. પક્ષઘાતની અસર જણાયાથી કલ્લોલથી બે ડોક્ટરો બોલાવ્યા અને તાત્કાલીક ચાંપતા ઉપાય લીધા. ત્રણ-ચાર દિવસમાં પક્ષઘાતની અસર નાબુદ થઈ, તબીયત જરા ઠીક જણાઈ, પેથાપુરમાં ડોક્ટર તથા વૈદ્યની યોગ્ય સગવડતા ન હોવાથી શિષ્યવર્ગ બધાની ઈચ્છા મહારાજશ્રીને મેનામાં બેસાડી અમદાવાદ લઈ જવાની થઈ, તેમજ અમદાવાદથી નગરશેઠ વિમળભાઈ મયાભાઈ, શેઠાણી મુકતાબેન વિગેરે મહારાજશ્રીને વંદન કરવા તથા તબીયત જોવા આવ્યા હતા, તેમણે પણ તબીબી સારવાર માટે અમદાવાદ આવવા અતિશય આગ્રહ કર્યો, આથી મહારાજશ્રીને મહા શુદ્ધિ પાંચમે અમદાવાદ લાવવામાં આવ્યા, અત્રે દેશી વૈદ્ય શર્માભાઈની દવા શરૂ કરી, આથી કાંઈક આરામ આવતો ગયો અને હરતા ફરતા પણ થઈ ગયા, એક મહિનો લગભગ જરા ઠીક જણાયું પણ પાછો મંદવાડે ફરી ઉથલો માર્યો, પીડા વધતી જણાઈ, બરોબર સૂઈ પણ શકાય નહિ, બેઠા બેઠા જરા ટેકાથી નિદ્રા લઈ શકાય, અરે! એક સમર્થ યોગી અને તપસ્વી આચાર્યશ્રીને અશાંતા વેદ-

નીએ ઘેરી લીધા. આથી હવાફેર ખાતર શાહીબાગમાં શેઠ મગનલાલ ઠાકરશીભાઈના બંગલે મહારાજશ્રીને લઈ જવામાં આવ્યા, અત્રે બે માસ રહ્યા, પણ ફેર ન પડ્યો, ડોક્ટર રતિલાલભાઈ તથા ડોક્ટર માર્કેટની રૂબરૂ ફરી બરોબર તપાસ કરાવી, ડોક્ટરનું કહેવું થયું કે મહારાજશ્રીને ગળામાં 'કેન્સર' ની જેરી ગાંઠ થઈ છે, આ જેરી ગાંઠનો ઉપચાર છેજ નહિ. આ ગાંઠવાળા પ્રાચે કરી બચતાજ નથી, આ પ્રમાણે ડોક્ટરે પોતાનો અભિપ્રાય આપ્યો. આ ગાંઠ આખરે ધીમે ધીમે અસાધ્ય અને જીવલેણ નિવડી, સૌ શિષ્યવર્ગ તથા શ્રાવકવર્ગને ઉદ્દાસ અને ગમગીન બનાવી મૂક્યા, મનુષ્યે તો પ્રયત્ન કરી છુટવું જોઈએ, ભાવિના ખેલ મનુષ્યના હાથમાં છેજ નહીં. ગુરૂભાઈ મહોપાધ્યાયજી શ્રી દેવવિજયજી તથા શિષ્યોએ આચાર્યશ્રીની સુશ્રુષા કરવામાં કોઈ રીતે પાછી પાની આખર સુધી કરી નથી.

પ્રકરણ ૯ મું.

આચાર્ય મહારાજશ્રીનું સ્વર્ગગમન.

આચાર્ય મહારાજશ્રીનું શરીર પહેલા કરતાં ઘણું કૃશ થઈ ગયું હતું. પરંતુ એકાદવાર જાડો પચીને આવતો હતો. આથી સહુના મનમાં આશા હતી કે ચોક્કસ મહારાજશ્રીને

સારું થઈ જશે. આશા અમર છે. આશાથીજ મનુષ્યને અમૃત પાન મળી શકે છે. તેમ સૌની આશા બંધાણી. પરંતુ વિધિને રંગ કંઈ જુદોજ હતો. વૈદોએ અભિપ્રાય આપ્યો કે મહારાજશ્રીને આંતરડાનો ક્ષય છે. આંતરડાં બગડ્યા છે. પણ મહાજી બંધાયેલ છે ત્યાંસુધી વાંધો નથી. શ્રાવણ શુદ્ધી ૧૪ નું પ્રતિક્રમણ પ્ર૦ પં૦ શ્રી લાલવિજયજીની સાથે બેસીને આનંદથી કર્યું. બીજી કેટલીક પુસ્તક સંબંધીની વાતો થઈ. ચૌદશ પસાર થયા પછી પૂર્ણિમાના દિવસે ઝાડામાં ફેર પડ્યો. એકનક બદલે બે ત્રણ જડા થવા લાગ્યા. અને તે પણ પાતળા. ત્રીજા અને ચોથના દિવસે લોહીના ઝાડા પથારીમાં થયા. મંદવાડે એકદમ ગંભીર અને ભયંકર સ્વરૂપ પકડ્યું હોવાથી હવે કોઈની હિંમત હાથ ન રહી. જીવવાની આશા પણ ન રહી. આવી સ્થિતિ છતાં એ મહાત્માની છેલ્લી ઘડીઓમાં શું બેવાય છે? પાણી પિતા પણ મુઠસીનું પરચખખાણ ભૂલતા નથી, તેમજ આવા મહાત્માઓને પોતાના ભવિષ્યનું જ્ઞાન પણ અગાઉથી થઈ જાય છે. તે પ્રમાણે આચાર્યશ્રીએ પોતાના શિષ્ય પ્ર. પં૦ શ્રી લાલવિજયજીને જણાવ્યું કે ભાઈ હવે તૈયારી કરો વધુ વાર નથી. આ પ્રમાણે તેઓશ્રીને પોતાનું ભવિજ્ઞાન થયું હતું. શ્રાવણ વદી ૫ ને દિવસે જડા બંધ થઈ ગયો. આહાર-પાણી પણ સ્વમેવ બંધ કરી દીધાં અને સૌને સૂચના આપી કે હવે મારે કંઈ પણ વાપરવાનું નથી. બસ હવે માત્ર ઝંકારના જાપનું સ્મરણ રહ્યું. કોઈ પાણી લાવે તો તરત મોઢું ખસેડી લેતાં. આમ છેલ્લી પળોમાં માત્ર

આંખનું જે તેજ હતું તે તેજમાં છેલ્લા દિવસે જરા ફરક પડ્યો હતો. ત્યારથી સ્વરૂપ જુદું જણાયું. તેથી ત્યાં ખીરાજતા આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયનેમિસૂરીશ્વરજી મહારાજ તથા શ્રીમદ્ વિજયસિદ્ધિસૂરીશ્વરજી તથા શ્રીમદ્ સાગરાનંદસૂરીશ્વરજી વિગેરે સુખશાતા પૂછવા અને છેલ્લે મેળાપ કરવા આવી ગયા. સૌને અપાર દુઃખની લાગણી થઈ. આચાર્યશ્રીએ તમામ જીવોની સાથે પહેલા પત્રો લખીને, તે પછી હૃદયથી ખમત-ખામણા કરી દીધા, આને જાણે કોઈ તેજસ્વી તારો પોતાનો ચમકાર છોડી અસ્ત થવાનો હોય તેમ કુદરતે પણ તેજ દિવસે જ્વાળાની બતાવતી કાળી પછેડી ચોટી લીધી. આજનો દિવસ પણ સુનકાર લાગતો હતો. જાણે કે આને જૈન શાસનનો એક સ્તંભ પડવાનો હોય તેમ વાતાવરણમાં પડછંદા પડતા હતા. જગત ઉપરથી આવા દિવ્ય મહાત્મા દિવ્યધામમાં જવાની તૈયારી કરતા હોવાથી કુદરતેજ સર્વત્ર શોક નિમિત્તે-વિરહ નિમિત્તે આવું સ્વરૂપ ધારણ કર્યું હતું. આમ મહારાજશ્રીની સ્થિતિ ભયજનક હોવાથી આખા શહેરમાં ચોતરફ ટેલીફોનથી ખબર આપવાથી તમામ અગ્રેસરો તથા શેઠીયાઓ હાજર થઈ ગયા. તે ઉપરાંત અંતસમયે મહોં શ્રીમદ્ દેવવિજયજી, પ્ર. પં. લાભ-વિજયજી, પં. પ્રેમવિજયજી, દર્શનવિજયજી, તરણવિજયજી, મનહરવિજયજી, નરેન્દ્રવિજયજી, ચત્તનવિજયજી, હરણવિજયજી વિગેરે તથા સાધ્વીજી આણંદશ્રીજી, કમળશ્રીજી, દર્શનશ્રીજી, મુક્તિશ્રીજી જંબુશ્રીજી, અશોકશ્રીજી, સૌભાગ્યશ્રીજી, કલ્યાણ-શ્રીજી, વિવેકશ્રીજી, નેમશ્રીજી વિગેરે લગભગ પચાસ સાધ્વીઓ

તથા નગરશેઠ વિમળભાઈ મયાભાઈ, સારાભાઈ ડાહ્યાભાઈ, કસ્તુરભાઈ લાલભાઈ, કેશવલાલ ઘેલાભાઈ, પુંજભાઈ દીપચંદ, કેશવલાલ દીપચંદ, કુલચંદ ગુલાબચંદ, સીદ્ધકરણુભાઈ, ભોળાભાઈ વાડીલાલ, સદુભાઈ તલકશી, લાલભાઈ ધોળશા, જેસીંગભાઈ લીલચંદ, મોહનભાઈ મહાસુખભાઈ, મહારાજશ્રીના ભાઈ પ્રેમચંદ માધવજી, જેસંગભાઈ નથુ, ચંદુભાઈ રસુલ વિગેરે શ્રાવકો તથા શેઠાણી બેન મુક્તાબેન, ગંગાબેન, ગજરાબેન, ઉજળીબેન, પોપટબેન, મહારાજશ્રીના બહેન ઉજમબેન, હીરાબેન વિગેરે શ્રાવિકા બેનોનો મોટો સમુદાય આચાર્ય-મહારાજશ્રીને ઉપવાસો, આયંબીલો, એકાસણા, જાપ, યાત્રાઓ પૂજા વિગેરે અર્પણ કરતા હતા. ખરાખર દિવસના ૬-૪૦ મીનીટે શ્વાસ ચાલતો હતો તેમાં ફેર પડ્યો. અને શ્વાસ સીધો થયો. તે પછી માત્ર પાંચ મીનીટે એટલે શ્રાવણ વહી પ ના રોજ સાંજના કલાક ૬-૪૫ મીનીટે આચાર્યશ્રીનો અમર આત્મા આ દેહ પિંજરને સદાને માટે છોડી શિષ્યપ્રશિષ્યાદિ સાધુ-સાધ્વીના મોટા પરિવાર તેમજ શ્રાવક-શ્રાવિકા વર્ગને દીલ-ગીરીમાં ગરકાવ મુકી દિવ્ય ધામમાં ચાલ્યો ગયો. ધર્મશાળામાં ચાતરફ શોકનું સામ્રાજ્ય વ્યાપી ગયું. અરેરે! સેંકડો મુખ-માંથી શોકોદ્ગાર સંભળાવા લાગ્યા. કરાળકાળે મોતાનો જીવ-લેણ પંજે લંબાવી આવા પરમોપકારી મહારાજશ્રીને પણ ખેંચી લીધા.

સ્મશાન યાત્રા અને મહોત્સવ ટીપ.

આચાર્ય મહારાજશ્રીના દેહધિંજરને ઉજમખાઈની ધર્મ-
શાળાના ત્રીજા માળથી નીચે લાવવામાં આવ્યું. અને પદ્માસન-
રૂપે બેસાડવામાં આવ્યું. જાણે મૃત્યુના ભયને છતેલ કોઈ યોગી
હસતે મુખડે સ્વઆયુષ પૂર્ણ કરી વિદાય લેતા હોય તેવી
ચહેરા ઉપર સુરખી તરવરતી હતી. અને લલાટની ભવ્યતા
આશ્ચર્યમાં ગરકાવ કરતી હતી. ચારેકોર ટેલીફોનદ્વારા ખબર
પડતાં હજારો માણસોએ મૃતદેહના સમાધિષ્ઠ યોગીના છેલ્લા
દર્શન કરવા ઉભરાવા લાગ્યાં, સાંજના સાચા ખીનખાખથી
મઢેલી પાલખી તૈયાર કરાવવામાં આવી. આખા શહેરે પાખી
પાખી, સવારમાં અગીયાર વાગે નગરશેઠ વિમળભાઈ મયાભાઈ,
માણેકલાલભાઈ મનસુખભાઈ, ખખાભાઈ; કસ્તુરભાઈ લાલભાઈ
સારાભાઈ ડાહ્યાભાઈ વિગેરે અગ્રેસર શેઠીયાઓ અને હજારો
માણસો સાથે ગરીબોને લાડવા-દાણા, પૈસા, રૂપાનાણું વિગેરે
છુટથી આપતા આચાર્યશ્રીના મૃતદેહને સુંદર પાલખીમાં પ્રધ-
રાવી આખા શહેરમાં ફેરવી વાજતે ગાજતે 'જય જય નંદા'
'જય જય ભદ્રા' ના પવિત્ર શબ્દોચાર સાથે સાબરમતીની
સ્મશાનભૂમિમાં લઈ જવામાં આવ્યું. વરસાદ પડતો હતો તે
પણ રહી ગયો હતો. આથી સ્મશાનયાત્રા સમયે જરા પણ
વાંધો આવ્યો ન હતો. એમના દેહને ચંદનકાષ્ઠથી અગ્નિદાહ
દેવામાં આવ્યો. અને આ પ્રમાણે આચાર્યશ્રી જગત ઉપરથી
પોતાનું અસ્તિત્વ-પોતાની જીવનલીલા સદા માટે સંકેલી
આલ્યા ગયા.

સર્વ સમુદાય પાછો ધર્મશાળામાં આવ્યો. તરતજ ધર્મ
 શાળાના અગ્રેસરોએ આચાર્ય મહારાજશ્રીની પાછળ શાંતિ
 નિમિત્તે મહોત્સવ કરવા અને તેને અંગે ટીપ કરવા વાત મુકી
 બધાએ આ વાતને તરત વધાવી લીધી અને ટીપ કરતાં
 સાથેજ ડા. ખારસો આશરે ભરાયા, અને બીજી પૂજાઓ પા
 નકરી થઈ. તે મુજબ ઉજમળાઈની ધર્મશાળામાં આસો ૨૧
 ૧૦ થી ઓચ્છવ શરૂ કરાવવામાં આવ્યો વળી સુંદર મેરૂપર્વત
 ત્રીગડોગઢ, સમવસરણ, જ્ઞાનમંદિર, અને કિંમતી છોડોની રચના
 કરવામાં આવી, અને તેજ સ્થળે જ્ઞાનમંદિરમાં આચાર્ય મહાર
 રાજશ્રીકૃત તમામ પુસ્તકો ગોઠવવામાં આવ્યા તથા શ્રાવી
 બેન સમરત તરફથી પોતાના મહુમપતિ શેઠ કેશવલાલ મગ
 નલાલના સ્મરણાર્થે આચાર્ય મહારાજશ્રીની એક મોટી ઓઈ
 પેઈન્ટીંગ છબી તૈયાર કરાવી મુકવામાં આવી. એ ઉપરાં
 તાડપત્રોની પ્રતો. ભાતભાતના રમકડાં, અને પુષ્પથી શણગારે
 ઘોડા રથોની નવી નવી રચના રોજ કરવામાં આવતી હતી, મહો
 ત્સવ નિમિત્તે દેખાવ એટલો બધો સુંદર કરવામાં આવેલો
 અનેક શ્રાવકો સહેજે બોલી ઉઠતા કે અમારી જાંઘળીમાં આવે
 મહોત્સવ થયો જોયો નથી. હંમેશ સુંદર રાગ રાગિણીય
 પૂજાઓ ભણાવવામાં આવતી. પંદર દિવસ સુધી મહોત્સ
 વાદ્યો હતો. છેલ્લા દિવસે ‘શાંતિસ્નાત્ર’ વિધિપૂર્વક ભણાવ
 સર્વત્ર સાંતિનું જલ-નમણ છાંટવામાં આવ્યું હતું તથા
 મહારાજશ્રીની સ્વર્ગગમન તીથીએ કાયમ માટે પૂજા આંગ
 થાય તે માટે રૂપિયા મુકીને ગોઠવણ પણ કરવામાં આવી હતી

પ્રકરણ ૧૦ મું.

આચાર્ય મહારાજશ્રીની સાહિત્ય સેવા.

આચાર્ય મહારાજશ્રીના જીવનનો મોટો ભાગ અપ્રમત્ત દશામાં જ ગયો છે, તેથી જ તેઓએ મહત્વતા મેળવી છે. આખી જીંદગીમાં સતત કામ, કામ અને કામ સિવાય તેઓ બેઠા નથી. મોટો ભાગ ધ્યાનમાં ગાળવા ઉપરાંત જનસમૂહના કલ્યાણ અર્થે પુસ્તકો લખવામાં જ ગાળ્યો છે, એ પુસ્તકો લખવા પાછળ એમણે અનેક અંથોનું વાંચન-મનન વિગેરેમાં બેહદ ઝહેમત ઉઠાવી છે. છેક બાળકથી તે વૃદ્ધ સુધી સૌ સરખી રીતે ‘આત્મજ્ઞાન’ જેવી વસ્તુ સમજી શકે તે માટે સરળ અને સુરમ્ય ભાષામાં તેવા અંથો લખી તેમણે જૈનોને અમૂલ્ય વારસો આપ્યો છે, અને એમના પુસ્તકોને લીધે દરેકના હૃદયમાં એની સ્મૃતિ કદી ભૂંસાશે નહિ. જેવી પવિત્ર ભાવનાથી એમણે અંથો લખ્યા તેવી પવિત્ર ભાવના જરૂર એમાં ઉતરી જ હોય, તેથી તેમનાં આત્મજ્ઞાન આપનાર પુસ્તકો જે જે વાંચે છે તેને તેવી અસર થયા વિના રહેતી નથી. મનુષ્ય જીવનનો પટો કરી નાખવાને પણ તેમનાં પુસ્તકો સમર્થ થયાં છે, કારણ કે લેખકની-આચાર્યશ્રીની ભાવના તેવી જ હતી. પતાસાં, સાકર અને સોપારી જેવી વસ્તુઓને બદલે

(૪૪)

જીવન સુધારક એવાં તેમના પુસ્તકોની પ્રભાવના જરૂર કાયદા રૂપ થશે, જ્ઞાનદાન જેવું બીજું દાન એકે નથી, મીઠાઈ અને તેવી ચીજોથી અલ્પ સમયની તૃપ્તિ થાય છે, પણ જ્ઞાનામૃતથી તો સદાને માટે આનંદ આનંદ થઈ રહે છે. તેઓશ્રીની સાહિત્યસેવા ‘શ્રીમદ્ વિજયક્રમબેશર અંથમાળા’ તથા બીજા દ્વારા તેમણે બહાર પાડેલા પુસ્તકો નીચે મુજબ છે:—

(૪૮)

નંબર	પુસ્તકનું નામ.	કોના તરફથી પ્રસિદ્ધ થયું છે.	કંઠ સાલમાં લખાણી ?	કષાગામમાં લખવામાં આવી ?
૧	દશ વૈકલીક સૂત્રનું ભાષાંતર.	હીરાચંદ કકલભાઈ અમદાવાદ.	૧૯૬૦	જામનગર.
૨	પ્રભોધ ચિંતામણી.	જૈનધર્મ પ્રસારક સભા ભાવનગર	૧૯૬૨	સુરત.
૩	મલયસુંદરી ચરિત્ર.	{ મેઘજી હીરજી તથા વિજય-કમળ કૅશર ગ્રંથમાલા મુંબઈ.	૧૯૬૪	પુના.
૪	યોગશાસ્ત્ર.	{ વિજય કમલ કૅશર ગ્રંથમાલા તથા અધ્યાત્મ પ્રસારક મંડળ મુંબઈ.	૧૯૬૩	મુંબઈ.
૫	સુદર્શના ચરિત્ર.	મેઘજી હીરજી મુંબઈ.	૧૯૬૯	વલ્લભાણીકેમ્પ
૬-૭	ગૃહસ્થધર્મ અને નીતિમય જીવન	સોમચંદ ભગવાનદાસ અમદાવાદ	૧૯૭૦	રાજકોટ
૮	ધ્યાન દિપિકા.	"	૧૯૭૧	વાંઝાનેર
૯-૧૦	સમ્યગ્દર્શન-નીતિવ્યવહાર.	"	૧૯૭૨	ગોધાવી
૧૧	શાંતિનો માર્ગ.	{ વક્રીલ ત્રિભોવનદાસ પાદરા તથા વિજય કમલ કૅશર ગ્રંથમાલા.	૧૯૭૬	અમદાવાદ
૧૨	આત્મજ્ઞાન પ્રવેશિકા.	{ અમદાવાદ.	૧૯૭૭	દેહગામ
૧૩	આત્મ વિશુદ્ધિ.	વિજય કમલ કૅશર ગ્રંથમાલા.	૧૯૮૧	રાણપુર
૧૪	મહાવીર તત્ત્વ પ્રકાશ.	"	૧૯૮૨	ભાવનગર

૧૫	આનંદ અને પ્રભુ મહાવીર!	વિજય કમલકેશર ગ્રંથમાલા!	૧૯૮૩	દેહગામ
૧૬	હૃદયારના પંથે	"	૧૯૮૪	વીસનગર.
૧૭	પ્રભુના પંથે જ્ઞાનનો પ્રકાશ.	"	૧૯૮૫	વડાલી
૧૮	આત્માનો વિકાસ યા મહામોહ પરાજય.	"	૧૯૮૬	દેહગામ
૧૯	ગુજરાતી ઉપરથી સંસ્કૃતમાં મહાવીર તત્ત્વ પ્રકાશ.	"	૧૯૬૬	પેથાપુર
૨૦	'મલયસુંદરી' માંથી ધર્મોપદેશ તત્ત્વજ્ઞાન.	"		

મહામહોપાધ્યાય શ્રી દેવવિજયજી મહારાજશ્રીના રચેલા પુસ્તકો.

૧	પ્રકરણ પુણ્યમાળા ભાષાંતર.	શ્રી આત્માનંદ જીન સલા ભાવનગર.	૧૯૭૩	અમદાવાદ.
૨	અનુયોગદ્વાર સૂત્રસંક્ષેપભાષાંતર	"	"	"
૩	વિજય કમલસૂરી જીવનચરિત્ર.	"	"	"
૪	દેવભક્તિમાળા.	"	"	"

પ	દેવ વિનોદ.	વિજય કમળ કેસર અંથમાળા.	૧૯૭૯	મુંગઈ
૬	રેખા દર્શન-હસ્તસંલ્પન ભા. ૧	"	"	"
૭	"	"	૧૯૮૬	અમદાવાદ
૮	"	"	"	"
૯	આપણી વત માન કાળની સ્થિતિ	"	૧૯૮૫	વિજાપુર,
૧૦	આપણો અસ્ત કે ઉદય.	"	૧૯૮૬	અમદાવાદ

પ્રકરણ ૧૧ મું.

આચાર્ય મહારાજશ્રીનો શિષ્ય-શિષ્યાદિ પરિવાર

આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયકમલસૂરિશ્વરજીનો સાધ્વી સાધ્વી મળી પરિવાર બસે સુધીનો લગભગ હતો. ગુરુમહારાજ શ્રી વિજયકમલસૂરિશ્વરજી મહારાજશ્રીની આજ્ઞાના અસારે તેમની પાટે આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયકેશરસૂરિશ્વરજી આવ્યા. ગુરુશ્રીના પરિવારના મોટે ભાગે તેમની આજ્ઞા માન્ય રાખી, પણ કેટલાક પરિવારે તેમની આજ્ઞા માનવાને બદલે શ્રીમદ્ વિજયમોહનસૂરિની આજ્ઞા માન્ય રાખી; આથી આ પરિવાર બે વિભાગમાં વહેંચાઈ ગયો, એક વિભાગમાં આશરે સવાસોથી અધિક સાધુ-સાધ્વીઓ રહ્યા, બીજા વિભાગમાં પોણાસો આશરે રહ્યા, આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયકેશરસૂરિશ્વરજી મહારાજશ્રીની આજ્ઞામાં જે સાધુ-સાધ્વીઓ રહ્યા તેમની નામાવલી નીચે મુજબ છે:—

- ૧ મહોપાધ્યાય માં શ્રી દેવવિજયજી, તરુણવિજયજી, મનહરવિજયજી, હરખવિજયજી. ઠાણા
- ૨ પ્રવર્તક પંન્યાસ શ્રી લાલવિજયજી, પંં શ્રી પ્રેમવિજયજી, દાનવિજયજી. ઠાણા
- ૩ પંન્યાસ શ્રી ન્યાયવિજયજી, મૃગેન્દ્રવિજયજી. ઠાણા
- ૪ મુનિરાજ શ્રી દર્શનવિજયજી, ચંદ્રવિજયજી, ધ્યાનવિજયજી, પ્રભાવવિજયજી. ઠાણા

૫ મુનિરાજ શ્રી મિત્રવિજયજી, દર્શનવિજયજી, જ્ઞાનવિજયજી,
ન્યાયવિજયજી. ઠાણા ૪

સાધવીજીનો પરિવાર.

આચાર્ય મહારાજશ્રીની સાધવીજીના પરિવારમાં પાંચ
મુખ્ય સમુદાય છે ૧ પ્ર૦ સાધવીજી ગુલાબશ્રીજી. ૨ પ્ર૦ સા-
ધવીજી દેવશ્રીજી. ૩ સાધવીજી ગુણશ્રીજી. ૪ સાધવીજી હરખ-
શ્રીજી. ૫ સાધવીજી વીજકોરશ્રીજી.

પ્ર૦ સાધવીજી ગુલાબશ્રીજીના પરિવારમાં બાસઠ સાધવી-
ઓ છે. ૬૨

૧ પ્રવર્તક મુખ્ય સાધવીજી આણંદશ્રીજી, કમળશ્રીજી, દર્શન-
શ્રીજી, મુક્તીશ્રીજી, ચારીત્રશ્રીજી, પ્રતાપશ્રીજી, રંજનશ્રીજી,
અમુલજી, કંચનશ્રીજી, હર્ષશ્રીજી, કાંતીશ્રીજી, વલ્લ-
શ્રીજી, દાનશ્રીજી. ઠાણા ૧૩

૨ સાં ઉત્તમશ્રીજી, મણિશ્રીજી, પુષ્પશ્રીજી,
મનહરશ્રીજી, ચંપકશ્રીજી. ઠાણા ૫

૩ સાં લાવણ્યશ્રીજી, ઈશ્વરશ્રીજી, દર્શનશ્રીજી,
લલીતશ્રીજી, અણતશ્રીજી, અમૃતશ્રીજી, નિર્મળાશ્રીજી,
જ્યંતીશ્રીજી. ઠાણા ૮

૪ સાં જંબુશ્રીજી, મોહનશ્રીજી, જ્યંતીશ્રીજી,
વિમળશ્રીજી, રંજનશ્રીજી. ઠાણા ૫

૫ સાં રતનશ્રીજી, મંગલશ્રીજી, મુકિતશ્રીજી, લલીતશ્રીજી,
મહેન્દ્રશ્રીજી. ઠાણા ૫

(૫૦)

૬ સાં અનોપશ્રીજી, મનોહરશ્રીજી, મતીશ્રીજી.	ઠાણા ૩
૭ સાં ચંદ્રશ્રીજી, વિદ્યાશ્રીજી, પ્રિયંકરશ્રીજી.	ઠાણા ૩
૮ સાં સુકિતશ્રીજી, વિમલશ્રીજી, અંજનાશ્રીજી.	ઠાણા ૩
૯ સાં રમણિકશ્રીજી, હંસશ્રીજી વિગેરે.	ઠાણા ૪
૧૦ સાં વિદ્યાશ્રીજી, ચંદનશ્રીજી.	ઠાણા ૨
૧૧ સાં પ્રધાનશ્રીજી, રેવતશ્રીજી.	ઠાણા ૨
૧૨ સાં પ્રસન્નશ્રીજી, નંદનશ્રીજી.	ઠાણા ૨
૧૩ સાં સુમદ્રાશ્રીજી, હીંમતશ્રીજી, ઝવેરશ્રીજી, જ્યશ્રીજી.	ઠાણા ૪
૧૪ સાં નિતીશ્રીજી, દાનશ્રીજી, દયાશ્રીજી.	ઠાણા ૩
ઠાણા કુલ ૬૨	

૩૦ સાધ્વી દેવશ્રીજીનો પરીવાર.

૧ સાં મણીશ્રીજી, ચંપાશ્રીજી, પ્રમોદશ્રીજી, મનહરશ્રીજી.	ઠાણા ૪
૨ સાં મંગળશ્રીજી, કંચનશ્રીજી.	ઠાણા ૨
૩ સાં અશોકશ્રીજી, સોભાગ્યશ્રીજી, ચંદ્રશ્રીજી, વલ્લભશ્રીજી, વિમળશ્રીજી, જ્ઞાનશ્રીજી, વિવેકશ્રીજી, નેમશ્રીજી.	ઠાણા ૮
૪ સાં ભક્તિશ્રીજી, અમૃતશ્રીજી.	ઠાણા ૨
૫ સાં કલ્યાણશ્રીજી, માણેકશ્રીજી.	ઠાણા ૨
ઠાણા કુલ ૧૮	

(૫૧)

સાંધ્વીજી ગુણુશ્રીજીનો પરીવાર.

૧ સાં દેવશ્રીજી, ચંદનશ્રીજી, પ્રધાનશ્રીજી, મુક્તિશ્રીજી,
મણિશ્રીજી, સોભાગ્યશ્રીજી, રમણિકશ્રીજી, હીરાશ્રીજી,
અમૃતશ્રીજી. ઠાણા ૧૧

૨ સાં હેતશ્રીજી, હરકોરશ્રીજી, હરખશ્રીજી, ઉત્તમશ્રીજી,
વલ્લભશ્રીજી, પ્રભાશ્રીજી, સુગોધશ્રીજી. ઠાણા ૭

૩ સાં માણેકશ્રીજી, ચંદનશ્રીજી. ઠાણા ૨

કુલ ઠાણા ૨૦

સાંધ્વીજી હરખશ્રીજીનો પરીવાર.

૧ સાં કમળશ્રીજી, મણિશ્રીજી; કેશરશ્રીજી, કંતિશ્રીજી,
અમૃતશ્રીજી. ઠાણા ૫

કુલ ઠાણા ૫

સાંધ્વીજી વિજકોરશ્રીજીનો પરીવાર.

૧ સાં દર્શનશ્રીજી, લાલશ્રીજી, દીવ્યશ્રીજી, ચારિત્રશ્રીજી,
મહેન્દ્રશ્રીજી. ઠાણા ૫

કુલ ઠાણા ૧૧૦

આચાર્ય શ્રી કેલાસ સાગર સૂરિ જ્ઞાન મંદિર
શ્રી મદાવીર જૈન આરાધના કેન્દ્ર,
કોલા, જિ. ગાંધીનગર, પીમ-૩૮૨૦૦૧

જીવન પરિચય અને ઉપસંહાર.

‘આકૃતિર્ગુણાન્ કથયતિ’ આચાર્યશ્રીની ભવ્ય અને શાંત
સુખાકૃતિનું દર્શન જોણે એકવાર પણ કર્યું હશે તેનાં હૃદય
માં તેમનો ચહેરો સ્થપાઈ ગયો હશે. જોણે તેની અમૃતમ
વાણીનું અનુપાન કર્યું હશે, કંઈક પણ પરિચય સેવ્યો હો
તેનું અંતર ઉજ્જમાળ બન્યું હશે. તેમની પ્રતિભાની અસ
અદ્ભૂત હતી, જ્યાં જ્યાં તેઓશ્રી પધારતા ત્યાં ત્યાં જો
યા જોનેતરના ટોળેટોળાં તેમની વાણીનો લાભ લેવા ફર
વળતાં.

તેમનો યોગ ઉપરનો પ્રેમ અનુપમ હતો. દિવસ રા
મળી રોજ દશ કલાક સુધી તો ધ્યાનમાં બેસતા અને આત્મ
અને પરમાત્માનો એકતાર કરતા. એક તો બાળ બ્રહ્મચારી
અને યોગ પ્રતિ બહુજ પ્રેમ તેથી તેમની શક્તિનો વિકા
સારી રીતે ખીલ્યો હતો, બ્રહ્મચારી પુરૂષ જગતને પણ ડાલ
વે છે અને ભગીરથ કાર્યો કરી શકે છે. આચાર્યશ્રીનું જીવ
અખંડ બ્રહ્મચર્યને લીધે વધુ દીપેલ છે અને તેથીજ તેઓ
આટલા આગળ વધી શક્યા હતા અને સર્વત્ર નામના મેળવ
સર્વને ગુણાનુરાગી બનાવી શક્યા હતા.

તેમના જીવનમાં કલેશ-કંકાસને જરા પણ સ્થાન ન હોતું, તેમની ચિત્તવૃત્તિ સદા નિમજ્જ અને શાંતિપ્રિય હતી, તેથીજ અહોનિશ પુસ્તકો લખવાં, તેનો ફેલાવો કરવો વિગેરે કાર્યોમાં પોતાનો સમય ગાળી શકતા હતા.

તેમનું એક સૂત્ર એ હતું કે કોઈ પણ રીતે પ્રથમ શ્રાવક કોમનો ઉદય કરવો, શ્રાવકનો છોકરો ભૂખે ન મરે અને મૂર્ખ ન રહે તે માટે સતત લાગણી રાખતા. અભ્યાસ કરવા ઇચ્છનારને સ્કોલરશીપો અપાવી, અભ્યાસમાં સ્થિર કરતા. તથા આજીવિકાથી દુઃખી થતા શ્રાવકોને યોગ્ય મદદ કરાવી ઉદ્યમ પ્રતિ દોરતા, નિર્દોષ હુન્નર-ઉદ્યોગનું શિક્ષણ અપાવવું વિગેરે કાર્યો કરી તેમણે જૈન જનતાને અપૂર્વ લાભ આપ્યો છે, જેથી તેમને ચિરકાળ સુધી સંભારશે તેમાં બે મત નથીજ. ટુંકમાં તેમનામાં નિરભિમાનતા, ગંભીરતા, નમ્રતા, સરળ હૃદયતા અને ઉદારતા વિગેરે સદ્ગુણો સારી રીતે વૃદ્ધિ પામ્યા હતા. આપણે પણ તે-આશ્રીના જીવન પગલે ચાલી આપણો અમૂલ્ય માનવદેહ સંરક્ષ કરવા પ્રયત્નશીલ થઈએ. અસ્તુઃ ઐ શાંતિ! શાંતિ! શાંતિ!!

(૫૪)

આચાર્ય મહારાજશ્રીના જીવચરિત્રમાંની મુખ-
બનાવોની ઢુંક નોંધ.

રહીશ—મૂલ પાલીયાદ બોટાદ પાસે, પછી વઢવાણકે—

જન્મ સંવત	૧૯૩૩	પોષ શુદ્ધ ૧૫	પાલીતાણા.
દીક્ષા સંવત	૧૯૫૦	માગશર વદ ૧૦	વડોદરા.
વડીદીક્ષા સંવત	૧૯૫૦	માહ શુદ્ધ ૨	વડોદરા.
ગણિપદ સંવત	૧૯૬૩	કારતક વદ ૬	સુરત.
પૂન્યાસ પદ સંવત	૧૯૬૪	માગશર શુદ્ધ ૧૦	મુંબઈ.
આચાર્ય પદ સંવત	૧૯૮૩	કારતક વદ ૬	ભાવનગર.
સ્વર્ગગમન સંવત	૧૯૮૭	શ્રાવણ વદ ૫	અમદાવાદ.

આચાર્ય મહારાજશ્રીના વિજયકેશરસૂરીચરણન-
ચાતુર્માસનો નોંધ.

૪ પાલીતાણા.	૩ દેહગામ.	૩ સુરત.	૨ અમદાવાદ.
૨ પેથાપુર.	૨ ભાવનગર.	૨ વાકાનેર.	૧ મુંબઈ.
૧ મોરબી.	૧ પુના.	૧ કપડવાંજ.	૧ ઉંબ.
૧ માણસા.	૧ વઢવાણકેમ્પ.	૧ રાજકોટ.	૧ ગોધાવી.
૧ ધોરાજી.	૧ પાદરા.	૧ વલસાડ.	૧ ભરૂચ.
૧ માંડલ.	૧ વિજાપુર.	૧ બીકાનેર.	૧ વડાલી.
૧ રાણપુર.	૧ ભાવનગર.	૧ વિશનગર.	

કુલ ૩૮.

આ પ્રમાણે ૩૭) સાડત્રીશ ચોમાસા થયા. આડત્રીશમાં ચોમાસાના સં. ૧૯૮૭ ના શ્રાવણ વદ પાંચમની સાંજના ૬-૪૫ મીનીટે સમાધિપૂર્વક પરમાત્માનું સ્મરણ કરતાં આચાર્યમહારાજશ્રીનો અમરઆત્મા આ ક્ષણભંશુર વિનશ્વર દેહનો ત્યાગ કરી સ્વર્ગીય સુખનો અનુભવ કરવા ચાલ્યો ગયો તેઓશ્રીના અમરઆત્માને પરમશાંતિ મળે. ૐ શાંતિ. શાંતિ. શાંતિ.

इतिश्रो तपगच्छाधिपतिः श्रोमान्विजय मुक्तिगणेश्वर
शिष्यरत्न श्रोमान् विजयकमलसूरोश्वर शिष्यरत्न योगनिष्ठ
श्रीमद् विजयकेशरसूरीश्वर लघुभ्रात्रा महामहोपाध्याय श्रीमद्
देवविजय गणिना विरचितं श्री सिद्धक्षेत्र पादलिप्त नगरे एको-
नविंशति अष्टाधिकाशिति संवत्सरे श्रावण कृष्ण तृतियाति थौ
परमशांत मूर्त्तं योगनिष्ठस्य आचार्यवर्यस्य विजयकेशर सूरु-
श्वरस्य जीवन प्रभा चरित्रं समाप्तम् ॥ गुरुवर्यस्य श्री विज-
यकमलसूरीश्वरस्य प्रसादात् ॥

યોગનિષ્ઠ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ આચાર્યવર્યસ્ય
વિજયકેશરસૂરીશ્વરસ્ય અષ્ટકમ્.

સંવત્ ગુણાગ્નિ સ્વર્ગ ચંદ્ર જનુશ્વપાદ—
લિપ્ત્યાં ચ યસ્ય પુરિ માધવલાલવતા,
લક્ષ્મીઃ પ્રસૂરજનિ કેશવલાલ નામ;
તસ્મૈ નમો વિજયકેશર સૂરિ રાજે ॥ ૧ ॥

અર્થ—પરમપુણ્ય યોગનિષ્ઠ શ્રીમદ્ આચાર્યમહારાજશ્રી
વિજયકેશરસૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રીનું જીવનચરિત્ર સંક્ષેપથી
આ અષ્ટકમાં જણાવતાં કહે છે કે:— જેઓશ્રીનો જન્મ સંવત
૧૬૩૩ ના પોષ શુક્ર પુર્ણિમાના દિવસે મોસાલપક્ષ પાત્રીતા-
ણામાં થયો હતો. તેમના પિતાશ્રીનું નામ માધવજીભાઈ, માતા-
શ્રીનું નામ લક્ષ્મીબેન અને તેઓશ્રીનું નામ કેશવલાલ હતું એવા
શ્રી વિજયકેશરસૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રીને નમસ્કાર થાવ. (૧)

સંવત્ત્વ શરસ્વતેન્દ્ર વસોદરાત્ત,
દોક્ષ- સુરંગ સુતરંગ નિમગ્નચિચ;

શબ્દાદિ શાસ્ત્ર મચિરાત્સમ ધીતવાન્યઃ

તસ્મૈ નમો વિજયકેશર સૂરિ રાજે ॥ ૨ ॥

અર્થ—જેઓશ્રીની દીક્ષા સંવત ૧૬૫૦ ના માગશર વદી ૧૦ મે વડોદરા શહેરમાં થઈ હતી. તેમજ વ્યાકરણ, કાવ્યકોષ, ન્યાય, અલંકાર અને સ્વપરના અનેક સિદ્ધાંતશાસ્ત્રનો થોડા વખતમાં અભ્યાસ કર્યા પછી યોગાભ્યાસમાં પોતાના અંતઃકરણ-ચિત્તને જેઓશ્રીએ લિન કરેલ છે એવા શ્રી વિજયકેશરસૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રીને નમસ્કાર થાવ. ॥ ૨ ॥

યસ્મૈવરાય ગુરુભિઃ સુરતે ગુણાંગ,

નંદંદ્રુકે ગણિપદં ગતિષ્ટ્ સ્વર્ગેદૌ,

પંન્યાસ સત્પદ મદાયિ ચ સોહમચ્યાં,

તસ્મૈ નમો વિજયકેશર સૂરિ રાજે ॥ ૩ ॥

અર્થ—ગુરુવર્ય બાલપ્રહારી શ્રીમદ્ વિજયકમળસૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રીએ જેઓશ્રીને યોગ્ય બાણીને સુરતશહેરમાં સં. ૧૯૬૩ કાર્તિક વદી છઠે ગણિ પદવી અને મુંબઈ શહેરમાં સં. ૧૯૬૪ માગશર શુદ્ધી ૧૦ મે પંન્યાસ પદવી આપી એવા શ્રી વિજયકેશરસૂરીશ્વર મહારાજશ્રીને નમસ્કાર થાવ. ॥ ૩ ॥

સંઘેન જાવનગરે ગુણહસ્તિનંદે,

લાબ્દેવગમ્ય સ્વસૂરિગુણાદિ યોગ્યં,

તસ્માવદાયિ વરસૂરિ પદં મહેન,

તસ્મૈ નમો વિજયકેશર સૂરિ રાજે ॥૪

અર્થ—ભાવનગરના શ્રી સંઘે જેઓશ્રીને આચાર્યપદવી યોગ્ય તથા ગુણવાન જાણીને સં. ૧૬૮૩ ના કાર્તિક વદી ૬ જોનોનાં ત્રણે દિરકા તથા જેનેતર હજારે માણસોના સમુદાય વચ્ચે સૂરીશ્વરની પદવી અર્પણ કરી એવા શ્રી વિજયકેશર સૂરીશ્વર મહારાજશ્રીને નમસ્કાર થાવ! ॥ ૪ ॥

સ્વર્ગં ચ રાજનગરે શ્વ ગજાંક ચંદ્ર,

વર્ષે જગામ શરણાદિ સમાધિલોનઃ

યઃ ક્ષામયન્ તનુનૃતઃ પ્રહરન્નવાનિ,

તસ્મૈ નમો વિજયકેશર સૂરિ રાજે ॥૫

✓ અર્થ—રાજનગર-અમદાવાદ શહેરમાં સંવત ૧૬૮૭ ના આવણ વદ પાંચમે જેઓશ્રી રતનપોળમાં આવેલી ઉજ્જમગાઇન ધર્મશાળામાં તમામ જીવોને અંતઃકરણપૂર્વક ખમાત્રીને યાચ શરણા અંગીકાર કરી પાપનો નાશ કરી પૂર્ણ સમાધિપૂર્વ સ્વર્ગમાં ગયા એવા શ્રી વિજયકેશરસૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રી નમસ્કાર થાવ. ॥ ૫ ॥

ગ્રંથાશ્રયેન રચિતાઃ પ્રવરા સુવોધા,

અધ્યાત્મ વિત્ રસનૃતો દમિના પ્રનૃતા,

સચોગ નિષ્ઠ મતિના સ્વપરાત્મસિધ્યે,
તસ્મૈ નમો વિજયકેશર સૂરિ રાજે ॥ ૬ ॥

અર્થ—અધ્યાત્મસ્વરૂપને જણાવનાર, અધ્યાત્મરસથી ભરપૂર અને સુખે કરીને બોધ થઈ શકે એવા અનેક ગ્રંથો સ્વપરના હીત ખાતર પરમયોગનિષ્ઠ એવા જે મહાનુભાવે રચેલા છે. એવા શ્રી વિજયકેશર સૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રીને નમસ્કાર થાવ. ॥ ૬ ॥

યો નિર્મલઃ પ્રશમ સદ્ગુણ મૈત્રિમાધ્ય,
સ્થોદાસિ ચાવકરુણા પરિજ્ઞાવિતાત્મા,
શાંતઃ સ્વજ્ઞાવરમણઃ પરજ્ઞાવ શૂન્યઃ
તસ્મૈ નમો વિજયકેશર સૂરિ રાજે ॥ ૭ ॥

અર્થ—જે મહાનુભાવ મમત્વરહિત, ઉપશમ મૈત્રિ, પ્રમોદ, કૃષ્ણા અને માધ્યસ્થ ભાવનાદિ અનેક ગુણો કરી ખીરાજમાન છે તેમજ આત્મસ્વરૂપમાં રમણતા કરનાર અને પરભાવથી રહિત શાંત છે સ્વભાવ જેનો એવા શ્રી વિજયકેશરસૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રીને નમસ્કાર થાવ ॥ ૭ ॥

પંચાશ્રવેન્દ્રિય કષાય ચતુસ્ત્રિદંરુ,
સાવચ્યયોગ પરિવર્જક આત્મારામી,

યશ્રાગામોક્ત મુનિધર્મ વિદત્ત દૃષ્ટિઃ

તસ્મૈ નમો વિજયકેશર સૂરિ રાજે ॥ ૬૧ ॥

અર્થ—પાંચ આશ્રવ, પાંચ ઈન્દ્રિય, ચાર ક્રિયા, ત્રણ દંડ વિગેરે પાપને આવવાના રસ્તાઓથી જે મહાનુભાવ સર્વથા રહિત છે તેમજ આત્મસ્વરૂપમાં નિરંતર રમણુતા કરનાર અને આગમમાં કહેલ મુનીધર્મ પાળવામાં આપી છે દૃષ્ટિ જેમણે એવા શ્રી વિજયકેશર સૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રીને નમસ્કાર થાવ!

ગુરુગુણૈઃ સ્વાચ્ચતં રચિતં મયા

વિજયકેશરસૂરિ વરાષ્ટકં

સ્મરતિયઃ સતતં ગુરુજક્તિ તો,

વિજયદેવરમાં વિલસત્ય સૌ

॥ ૬૨ ॥

અર્થ—શ્રીમદ્ યોગનિષ્ઠ પરમશાંત મૂર્તિ બાલપ્રહ્લાચારી વિજયકેશરસૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રીનું આ અષ્ટક અનેક ગુણે કરી યુક્ત મેં (રાજમુનીજીના શિષ્ય શ્રી લલિત મુનીજીએ) ગુરુભક્તિ થી બનાવેલ છે તેને જે માણસ નિરંતર સ્મરણ કરશે તે માણસ મહાન્ વિજય છે, જ્યાં એવી દેવ સંબંધી લક્ષ્મીને પામશે. ॥૬૨॥

નોંદ—આ અષ્ટકના કર્તાએ ગુણાનુરાગીપણાથી પોતાના નામને બદલે બે અર્થવાળા છેલ્લા પદમાં મહોપાધ્યાયજી મહારાજશ્રી દેવવિજયજી મહારાજશ્રીનું નામ સુચવેલ છે.

પરમ અધ્યાત્મયોગનિષ્ઠ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્
વિજયકેશરસૂરિશ્વરજી મહારાજશ્રીનું—
જીવનચરિત્ર દર્શાવતો સંવાદ.

ચંપકલાલ—કેમ ભાઈ મણીલાલ ? આજે જરા ખની ઠણી-
ને ક્યાં જાવ છો ? છે કાંઈ જોવાનું ?

મણીલાલ—ભાઈ ચંપક જોવાનું તો નથી પણ જાણવાનું
છે, આજે ગુરૂવર્ય યોગનિષ્ઠ આં માં શ્રી વિજય-
કેશરસૂરીની જયંતિ છે.

ચંં—ભાઈ મણીલાલ, જયંતિ એટલે શું ?

મં—ભાઈ ચંપક, જયંતિ એટલે જન્મદિવસ અગર નિ-
ર્વાણ દિવસ ઉજવવો અને જીવનચરિત્ર સાંભળવું તે.

ચંં—ભાઈ મણીલાલ, જયંતિ કરવાનો ઉદ્દેશ શું ?

મં—ભાઈ ચંપક, જયંતિનો ઉદ્દેશ એ છે કે મહાપુરૂષ-
નું જીવનચરિત્ર સાંભળવાથી આપણને ઘણી ખીના
જાણવાની મળે છે અને આગળ વધવામાં સગવડતા
થાય છે.

ચંં—ભાઈ મણીલાલ, ત્યારે શું આચાર્યશ્રી એવા મહા-
પ્રતાપી થઈ ગયા છે ?

મં—ભાઈ ચંપક, હા. આચાર્યશ્રી હાલ જેઓ મહા-
પુરૂષો વિચરે છે તે બધામાં અગ્રેસર હતા. તેઓશ્રી
જ્યાં જ્યાં જતા ત્યાં ત્યાં સંઘમાં પરમ શાંતિ સ્થા-
પતા એવા પ્રતાપી હતા.

ચં—ભાઈ મણીલાલ, આચાર્યશ્રીનું નિવાસસ્થાન ક્યાં હતું ?

મં—ભાઈ ચંપક, આચાર્યશ્રીનું અસલ નિવાસસ્થાન બો-
ટાદ પાસે પાળીયાદ ગામ હતું. પછીથી વઢવાણ
કેમ્પ હતું.

ચં—ભાઈ મણીલાલ, આચાર્યશ્રીના માતા-પિતાનું નામ
તથા તેઓશ્રીનો આચાર શું હતો ?

મં—ભાઈ ચંપક, આચાર્યશ્રીના પિતાશ્રીનું નામ માધ-
વજીભાઈ, માતાનું નામ લક્ષ્મીબાઈ હતું. તેઓશ્રી
ઘણાજ ધર્મિષ્ઠ હતા, વૃત્ત, તપ, જપ ઘણાજ કર-
તા હતા.

ચં—ભાઈ મણીલાલ, આચાર્યશ્રીનો જન્મ ક્યારે અને
ક્યાં થયો હતો ?

મં—ભાઈ ચંપક, આચાર્યશ્રીનો જન્મ મોશાલપક્ષમાં-પા-
લીતાણામાં સં. ૧૯૩૩ ના પોષ શુદ્ધ ૧૫ મે થયો હતો.

ચં—ભાઈ મણીલાલ, આચાર્યશ્રીને દીક્ષા લેવાનું શું
કારણ મળ્યું ?

મં—ભાઈ ચંપક, જ્ઞાની પુરૂષો માટે સંસારમાં વૈરાગ્યના અનેક કારણો છે. પણ આં શ્રીને તો ત્રણ દિવસના આંતરે માતા તથા પિતા સ્વર્ગે જવાથી સંસારની બંધી બાજી અસાર જણાઈ અને વૈરાગ્યલાવના થઈ.

ચં—ભાઈ મણીલાલ, આચાર્યશ્રીએ દીક્ષા ક્યારે અને કેની પાસે લીધી ?

મં—ભાઈ ચંપક, આં શ્રીએ સં. ૧૯૫૦ના માગશર વદી ૧૦ મે વડોદરામાં બાલ બ્રહ્મચારી શાંતમૂર્તિ વિજય કમલસૂરિશ્વરજી મહારાજ પાસે દીક્ષા લીધી હતી.

ચં—ભાઈ મણીલાલ, આચાર્યશ્રીનો મુખ્ય વિષય શું હતો ?

મં—ભાઈ ચંપક, આચાર્યશ્રીનો મુખ્ય વિષય યોગનો હતો. અને તે યોગના માટે અનેક યોગી પુરૂષોની મુલાકાત લીધી છે અને તેઓ દ્વારા અનેક વસ્તુ તેઓશ્રીએ મેળવી હતી.

ચં—ભાઈ મણીલાલ, યોગ એટલે શું અને તેનાથી શું લાભ થાય ?

મં—ભાઈ ચંપક, યોગ એટલે આત્માને પરમાત્મા સાથે જોડી દેવો-એકતાર કરવો તે યોગ છે અને તેનાથી કર્મ ક્ષય કરી પરમપદનો લાભ થાય છે-મોક્ષ મળે છે.

ચં૦—ભાઈ મણીલાલ, હાલ વિચરતા સાધુઓ કરતાં ચં
આચાર્યશ્રીમાં વિશેષતા શું હતી ?

મ૦—ભાઈ ચંપક, વિશેષતા એ હતી કે તેઓશ્રી કોઈ
ઝગડામાં પડતા ન હતા, અને રાત દિવસ ધ્યાન
વધારે રહેતા, આથી ઘણા રાજા-મહારાજાઓ તેઓ
શ્રીની મુલાકાત લેવા ચાહતા હતા.

ચં૦—ભાઈ મણીલાલ, કયા રાજાઓ તેઓશ્રીની મુલાકાત લીધી ?

મ૦—ભાઈ ચંપક, સાંભળ. ભાવનગર સ્ટેટના મુખ્ય કા
ન્સીલર પદ્મણીસાહેબ, લીંબડીના દરબારશ્રી, ધરમ
પુરના દરબારશ્રી વિગેરે ઘણા રાજાઓએ મહારાજા
શ્રીની મુલાકાત લઈ ઘણા સારા લાભ લીધો છે.

ચં૦—ભાઈ મણીલાલ, ધરમપુરના દરબાર આચાર્યશ્રી
કયાં મળ્યા ?

મ૦—ભાઈ ચંપક, વલસાડ : પાસે તિથ્યલ મુકામે દરીયા
કિનારે દરબારશ્રીનો મેળાપ થયો હતો. આં શ્રી પ
લ્યાં ધ્યાન કરવા રહ્યા હતા.

ચં૦—ભાઈ મણીલાલ, દરબારશ્રીએ શું લાભ લીધો ?

મ૦—ભાઈ ચંપક, દરબારશ્રીએ તથા તેમનો તમામ પરીવા
ર તથા સ્ત્રિવર્ગ સાત વ્યસનો—માંસ મદીરા શિકાર, પર
સ્ત્રી, વેશ્યા, ચોરી, જુગાર વિગેરેનો નિયમ લીધો હતો.

ચં—ભાઈ મણીલાલ, ભાવનગરમાં કાંઈ લાલ આચાર્યશ્રી આપી શક્યા હતા ?

મં—ભાઈ ચંપક—હા. રાજ્યના મોટા મોટા અધિકારી વર્ગોએ આચાર્યશ્રી પાસે યોગ સંબંધી ઘણી વસ્તુ બાણી છે. અને ઘણી લીધી પણ છે.

ચં—ભાઈ મણીલાલ, આ સિવાય આચાર્યશ્રીએ કોઈને લાલ આપ્યો છે ?

મં—ભાઈ ચંપક, આચાર્યશ્રીએ અનેક ઠેકાણે ઘણો લાલ આપેલ છે. ભરૂચમાં જૈન સિવાય પારસી, મુસલમાન, ઘાંચી, મોચી વિગેરે ઘણા જીવોને ધર્મમાં જોડ્યા છે અને સત્ય વસ્તુ આત્મસ્વરૂપ સમજાવેલ છે.

ચં—ભાઈ મણીલાલ, તે લોકોએ મહારાજશ્રીના માટે કંઈ પણ કરેલ છે ?

મં—ભાઈ ચંપક, હા. તે લોકોએ આચાર્યશ્રીનું સ્મારક કરેલ છે. ડા. પંદરસોની ટીપ કરી આચાર્યશ્રીની મોટી છબી બનાવી અને સ્કોલરશીપ—ઈનામ સંસ્કૃતમાં પ્રેલે બીજે નંબરે પાસ થનારને આપવા કાયમ નામ રાખેલ છે. આ રકમ સરકાર હસ્તક સોંપીને કાયમ સ્મારક કરેલ છે.

ચં—ભાઈ મણીલાલ આચાર્યશ્રી જેવા આત્મજ્ઞાની પુરુષ
બાહ્ય પદવીરૂપ ઉપાધીઓ શોભે ખરી ?

મં—ભાઈ ચંપક; નહિ બીલકુલ શોભે નહિ અને તેઓ
ચાહતા પણ ન હતા. છતાં ગુરૂજી તથા ભાવનગરના
સંઘના અતિ આગ્રહથીજ પદવી લીધેલ છે.

ચં—ભાઈ મણીલાલ, ભાવનગરના સંઘને આગ્રહ કરવા
શું કારણ ?

મં—ભાઈ ચંપક, કારણ એજ કે મહારાજશ્રીએ ભાવનગરના
તમામ જૈન તથા જનેતર પ્રજા ઉપર ઉપદેશ આપી
જડ ચેતનનું જ્ઞાન કરાવી સત્ય વસ્તુ સમજાવવા
મહાન ઉપકાર કરેલ છે. તે કારણથી મહારાજશ્રીને
પદવી લેવા આગ્રહ કરેલો હતો.

ચં—ભાઈ મણીલાલ, આચાર્યશ્રીનો પરિવાર કેટલો છે ?

મં—ભાઈ ચંપક, આચાર્યશ્રીનો પરિવાર સાધુ સાધ્વી
મળી ૧૩૦ નો છે.

ચં—ભાઈ મણીલાલ, આચાર્યશ્રીનો જીવન પરિચય
આપશો ?

મં—ભાઈ ચંપક, આચાર્યશ્રી ઘણાજ શાંત પ્રકૃતિના હતા.
તેમનું જીવન તદ્દન શાંતિ પ્રધાન હતું. તેમણે કલેશને
ઉદ્દીરણ કરી વધાર્યો હોય એવો એકપણ દાખલો

તેમના જીવનમાંથી મળી શકતો નથી. તેઓશ્રી હંમેશ કલેશ-કંકાસથી દૂરજ રહેતા હતા, તેઓશ્રીની શાંતતા સહનશીલતા, નિરાભીમાનતા, સરલ હૃદયતા વિગેરે ગુણો ભાગ્યેજ એક વ્યક્તિમાં એકઠા થયેલા બેવામાં આવે છે.

ચં૦—ભાઈ મણીલાલ, તેઓશ્રી સ્વર્ગે ક્યારે ગયા ?

મ૦—ભાઈ ચંપક, આચાર્યશ્રીને ગળામાં કેન્સરની ઝેરી ગાંઠ થવાથી ઘણા ઉપચાર કરતાં આ ઝેરી ગાંઠ મટી નહિ અને પરિણામે સમાધિપૂર્વક સં. ૧૯૮૭ ના શ્રાવણ વદી પાંચમે સ્વર્ગે ગયા.

ચં૦—ભાઈ મણીલાલ આચાર્યશ્રીનો દીક્ષા પર્યાય કેટલો ?

મ૦—ભાઈ ચંપક, આચાર્યશ્રીએ સત્તરમા વરસે દીક્ષા લીધી. ૩૮ વર્ષ દિક્ષા પર્યાય પાળ્યો અને ૫૫ માં વર્ષે સ્વર્ગમાં ગયા.

ચં૦—ભાઈ મણીલાલ, તમે મને આચાર્યશ્રીના જીવનચરિત્ર બાબત ઘણી સમજણ પાડી તે માટે આભાર માનું છું.

બોલો આચાર્યશ્રી વિજયકેશર સૂરીશ્વરની જય.

॥ ॐ अहं नमः ॥

આળાએને બોલવાનો સંવાદ.

ચંપા—કેમ બેન મણી, આજે સારા લુગડા પહેરી જાય છે ?

મણી—બેન ચંપા શું તને ખબર નથી આજે આપણા આચાર્ય માહારાજ શ્રી વિજયકેશરસૂરીશ્વરજી મહારાજ જયંતિ છે.

ચંપા—બેન મણી, ના મને ખબર નથી પણ કહેતો ખબર જયંતિ એટલે શું ?

મણી—સાંભળ બેન ચંપા, જયંતિ એટલે જન્મદિવસ તે અંગે જે મહોત્સવ કરવો તેનું નામ જયંતિ.

ચંપા—બેન મણી, ત્યારે શું આજે આપણા આચાર્ય માહારાજશ્રીનો જન્મદિવસ છે ?

મણી—બેન ચંપા, ના આજે જન્મદિવસ નથી પણ આ કાલ સ્વર્ગગમનને જયંતિ કહે છે, આજે આચાર્યશ્રીનો સ્વર્ગગમનનો દિવસ છે.

ચંપા—બેન મણી, તે આચાર્યશ્રીને જોયા હતા, તેનાં સંબંધી કાંઈ પણ મને માહિતી આપીશ તો તારો આભાર માનીશ.

મણી—જેન ચંપા, તેમાં આભાર માનવા જરૂર નથી, મારી ફરજ છે તે કહું છું સાંભળ. આચાર્ય માહારાજશ્રી એક યોગીપુરૂષ મહાધ્યાની, જ્ઞાની અને જૈનશાસનનો એક અણુમૂલ કોહીનુર હીરો હતા, અને તેઓશ્રીને મેં જોયા પણ હતા.

ચંપા—જેન મણી, આચાર્યશ્રીનું સ્થાન, માતા પિતાનું નામ તથા જન્મ કયાં થયો તે જણાવશો. ?

મણી—સાંભળ જેન ચંપા, આચાર્યશ્રી બોટાદ પાસે આવેલા પાલીયાદ ગામના રહીશ હતા, પિતાશ્રીનું નામ માધવજીભાઈ, માતૃશ્રીનું નામ લક્ષ્મીબેન, તેઓશ્રીનો જન્મ મોશાલપક્ષ પાલીતાણામાં સં. ૧૯૩૩ ના પોષ શુદ્ધ પુર્ણિમાએ થયો હતો, નામ કેશવજી રાખેલ હતું.

ચંપા—જેન મણી, આં શ્રીને દીક્ષા લેવામાં શું કારણ મળ્યું.

મણી—જેન ચંપા સાંભળ, સંસારમાં જ્ઞાની પુરૂષોને વૈરાગ્ય ના અનેક કારણો છે, છતાં આં શ્રીને માતા તથા પિતા બંને જણા માત્ર ત્રણ દિવસને આંતરે સં. ૧૯૪૯ ના અષાઢ શુદ્ધ બીજે માતૃશ્રી અને પાંચમે પિતાશ્રી સ્વર્ગે જવાથી સંસારની અસારતા તેમને જણાઈ અને દિક્ષા લેવા લાવના થઈ.

ચંપા—જેન મણી, આં શ્રીએ કેની પાસે, ક્યારે અન્ન
કયાં દિક્ષા લીધી.

મણી—જેન ચંપા, બાલપ્રહ્લ્યાદી પરમશાંતમૂર્તિ વિજય-
કમલસૂરિશ્વરજી મહારાજ પાસે વડોદરામાં સં-
૧૯૫૦ ના માગસર વદ ૧૦ મે માત્ર ૧૭ વર્ષની
ઉમ્મરે બાલપ્રહ્લ્યાદીપણે દિક્ષા લીધી.

ચંપા—જેન મણી, આચાર્યશ્રીનો મુખ્ય શું અભ્યાસ હતો-

મણી—જેન ચંપા, આચાર્યશ્રીએ છએ દર્શનનો અભ્યાસ કયે
હતો, પણ મુખ્ય અભ્યાસ તેમને યોગ પ્રિય હો-
વાથી યોગ તરફ તેઓશ્રી વધારે લક્ષ્ય આપતા હતા.

ચંપા—જેન મણી, તેમ કરવાનું શું કારણ યોગ શિવાય
મોક્ષ નહિ મલતો હોય.

મણી—જેન ચંપા, મોક્ષ જવાના અનેક માર્ગો છે. પણ
આ માર્ગ છે કઠણ, છતાં કર્મ ક્ષય કરવામાં ઘણી
ઝડપથી આગળ વધે છે.

ચંપા—જેન મણી, આ માર્ગ કેવી રીતે ઝડપથી આગળ
વધે છે, તે કહેશો ?

મણી—જેન ચંપા સાંભળ, દૃઢપ્રહારી ચિલાતીપુત્ર, અર્જુન
માલી વિગેરે ઘોર હિંસાના કરનારા પણ તેજ
ભવમાં યોગના આલંબનથી મોક્ષે ગયા છે.

ચંપા—બેન મણી, યોગ એટલે શું, તે સમજાવશો ?

મણી—બેન ચંપા, સાંભળ, આત્માને મોક્ષની સાથે જોડી દે
જે ક્રિયાથી તેનું નામ યોગ કહે તે, યોગ એટલે
જોડવું.

ચંપા—બેન મણી એવી કઈ ક્રિયા છે કે જેથી આત્માને
મોક્ષની સાથે જોડી દે.

મણી—બેન ચંપા સાંભળ આત્મસ્વરૂપમાં જેમ બને તેમ
વિશેષ પ્રકારે રમણતા કરવી, પુણ્યલીક વસ્તુ તરફ
લાગણી ઓછી કરવી, અને જડ ચેતનનું જ્ઞાન
કરવું, હું ચેતન આત્મા છું, આમ દ્રઢતા કરવી તે.

ચંપા—બેન મણી આચાર્યશ્રી આજ કામ કરતા કે બીજું
કાંઈ કરતા હતા ?

મણી—બેન ચંપા આચાર્યશ્રીની મુખ્ય પ્રવૃત્તિ ધ્યાનમાં
રહેવાની હતી. પણ જ્યારે ધ્યાનમાંથી ઉઠતાં પછી
બીજા જીવોના લલા ખાતર આત્મ ભગૃતિ આપ-
નાર એવા ગ્રંથો લખતા હતા.

ચંપા—બેન મણી તમે જણાવશો કે આજ સુધિમાં આ-
ચાર્યશ્રીએ કેટલા પુસ્તકો લખ્યા છે !

મણી—બેન ચંપા આચાર્યશ્રીએ આપણા લાલ ખાતર યોગ-

શાસ્ત્ર, મલયસુંદરી, સુદર્શનાચરિત્ર ધ્યાનદીપકા, સમ્યક્ દર્શન વિગેરે મળી વિશ ઉપરાંત પુસ્તકો લખ્યા છે.

ચંપા—જેન મણી, આચાર્યશ્રીને પદવીઓ કયારે મલી ?

મણી—જેન ચંપા, સાંભળ, તેઓશ્રીને સં. ૧૯૬૩ માં ગણી પદવી સુરતમાં, ૧૯૬૪ માં પંન્યાસ પદવી મુંબઈમાં, આચાર્ય પદવી સં. ૧૯૮૩ માં ભાવનગર તમામ પ્રજા તરફથી મળી છે.

ચંપા—જેન મણી આચાર્યશ્રી કયાં કયાં વિચર્યા અને કેનો મેળાપ થયો.

મણી—જેન ચંપા મેં સાંભળ્યું છે કે આચાર્યશ્રી યોગી માહાત્માઓને મળવા અને તેમના સત્સમાગમનો લાભ લેવા માળવો, મેવાડ, મારવાડ, દક્ષીણ ગુજરાત, કાઠીયાવાડ વિગેરે ઘણા દેશોમાં વિચર્યા હતા અને ઘણા યોગી પુરૂષોને મળ્યા હતા. મૃત આત્મા સાથે વાતચીત કરી શકે એવા પણ યોગીઓ આચાર્યશ્રીને મળ્યા હતા અને તેમના દ્વારા ઘણી ચીજો આચાર્યશ્રીએ મેળવી હતી.

ચંપા—જેન મણી, આચાર્યશ્રીનો જીવન પરિચય આપશો ?

મણી—જેન ચંપા. આચાર્યશ્રીનું જીવન તદ્દન સાદું, પ્રકૃતિ પરમ શાંત, શાંતિની સુતી, પૂર્ણ આત્માર્થી, કલેશથી

હર રહેનારા, તેઓશ્રીના જ્યાં જ્યાં પગલા થતાં ત્યાં
ત્યાં સંઘમાં પરમ શાંતિજ થતી. ઉચ્ચ ચારિત્રવાન,
સરલ સ્વભાવી. એક પરમબ્રહ્મ-પરમાત્માના ધ્યાન-
માંજ તક્ષીન રહેતા હતા.

ચંપા—બેન મણી, આચાર્યશ્રીનો દીક્ષાપર્યાય કેટલો હતો.

મણી—બેન ચંપા, આચાર્યશ્રીનો દીક્ષાપર્યાય ૩૮ વર્ષનો,
૧૭) માં વર્ષે દીક્ષા લીધી. ૩૮ વર્ષ દીક્ષા પાલી
૫૫) વર્ષનું આયુષ્ય,

ચંપા—બેન મણી, આચાર્યશ્રીનો પરિવાર કેટલો હતો.

મણી—બેન ચંપા, આચાર્યશ્રીનો પરિવાર સાધુ સાધ્વીઓ
મળી ૧૩૦ એકસોત્રીશ આશરે છે.

ચંપા—બેન મણી આચાર્યશ્રી કયા મુકામે અને કયારે
સ્વર્ગે ગયા.

મણી—બેન ચંપા. આચાર્યશ્રી તારંગા મુકામે ધ્યાન કરતા
હતા શુદ્ધામાં; ત્યાંથી શરદીની અસર થઈ. અમ-
દાવાદ દવા કરવાથી જરા ઠીક થયું. પણ ગળામાં
ઝેરી કેનસરની ગાંઠ થવાથી આ ઝેરી ગાંઠ કોઈરીતે
મટી નહી અને પરમશાંતિથી સમાધિપૂર્વક સં.
૧૯૮૭ શ્રાવણ વદ ૫ મે સ્વર્ગે ગયા.

ચંપા—ઁન મણી, આચાર્યશ્રીના પરિવારમાં હાલ કેા
મુખ્ય છે.

મણી—ઁન ચંપા, આચાર્યશ્રીના પરિવારમાં હાલ મુખ્ય
મહામહોપાધ્યાય મહારાજ શ્રી દેવવિજયજી, પ્ર.પં-
શ્રી લાલવિજયજી, દર્શનવિજયજી, મિત્રવિજયજી
વિગેરે સાધુઓ, તથા પ્રવર્તક સાધ્વીજી આણુંદશ્રીજી
કમલશ્રીજી, લાવણ્યશ્રીજી, જંબુશ્રીજી, મણીશ્રીજી
અશોકશ્રીજી, દેવશ્રીજી, દર્શનશ્રીજી, હેતશ્રીજી
રતનશ્રીજી વિગેરે ૧૧૦) સાધ્વીઓ છે.

ચંપા—ઁન મણી, તમોએ મને જ્યંતિ બાળત ઘણું સમ-
જાન્યું તે બાળત તારો આભાર માનું છું. બોલો—

આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયકેશર સૂરીશ્વરની જય.

(૬૫)

આા માા શ્રી વિજયકેશર સૂરીશ્વરજીની જીવન
ચરિત્રાદિ વણુન-ગહુંલીઓ.

(ગઝલ ૧).

સુણો જૈન બંધુઓ મારા,	ગુરના વર્ણનો સારા;	
શુભોદય થાશે તમારા,	વિજયકેશરસૂરિ નમીએ.	૧
સૌરાષ્ટ્ર દેશ તે કહીએ,	વીસાશ્રીમાળી કુળ લહીએ;	
નગર પાળીયાદમાં રહીએ,	વિજયકેશરસૂરિ નમીએ.	૨
સંવત ઓગણીશ શત ધારો,	ઉપર તેત્રીશ વિચારો;	
ગુરનો જન્મ છે સારો,	વિજયકેશરસૂરિ નમીએ.	૩
માધવજીભાઈ છે તાત,	લક્ષ્મીભાઈ છે ભલા માત;	
કેશવજી નામ પ્રખ્યાત,	વિજયકેશરસૂરિ નમીએ.	૪
અનુક્રમે બાળ વય જાયે,	ભણી વિદ્વાન તે થાયે;	
અસાર સંસાર જણાયે,	વિજયકેશરસૂરિ નમીએ.	૫
ગુર વર્ષ સોળના થાતાં,	પિતા માતંસ્વર્ગમાં જતા;	
વિયોગી થાય ષટ્ બ્રાતા,	વિજયકેશરસૂરિ નમીએ.	૬
સપ્ત દર્શ વર્ષના થાયે,	બડોદા શહેરમાં આયે;	
લીધી દીક્ષા દુઃખો જાયે,	વિજયકેશરસૂરિ નમીએ.	૭
કમલસૂરિ ગુર રાયા,	પટોધર શિષ્ય કહાયા;	
ગણી પંન્યાસપદ પાયા,	વિજયકેશરસૂરિ નમીએ.	૮
વિજયકેશર ગુર જ્ઞાની,	વિજયકેશર ગુર ધ્યાની;	
સેવે સુખલાલ મન માની,	વિજયકેશરસૂરિ નમીએ.	૯

(૬૬)

(૨)

(ઝેર ગયા ને વેર ગયા વળી કાળા કેર ગયા કરનાર-એ રાગ)

સજ્જન સહુ હુળી મળીને આવો, ગુરુગુણ આને ગાવાને;
વિજયકેશર સૂરિશ્વરજી તણી, જયંતી આજ ઉજવવાને. ૧
સંવત ઓગણી સત્યાશીમાં, રાજનગર ચોમાસું જાણુ;
શ્રાવણ વદી પાંચમ દિન કહીયે, પામ્યા ને ગુરુ તે નિર્વાણ. ૨
પાળીયાદ વાસી સંસારી, વીસાશ્રીમાળી જ્ઞાતિ હોય;
સત્તર વર્ષે સંજમ લીધો, વિજયકમલસૂરિ ગુરુ જોય. ૩
ગામો ગામે દેશ વિદેશે, વિચરી ગુરુ કરે વિહાર;
જ્ઞાની ધ્યાની વૈરાગી બનીયા, વિશ્વે કીધો અતિ ઉપકાર. ૪
તેવા ગુરુના ગુણ નિત ગાતાં, ભવિજન ભાવે નર ને નાર;
કઠીન કર્મની થાય નિર્જરા, થાય દુઃખ તણો પરિહાર. ૫
તસ લઘુબાંધવ ગુરુભાઈ ને, વિજયદેવ મહોપાધ્યાય;
સિદ્ધગિરિમાં રહી ચોમાસું, સાથે શિષ્ય તણો સમુદાય. ૬
આનંદકારી સાલ અઠ્યાસી, પ્રથમ ગુરુ જયંતિ થાય;
સુખલાલ સારી રીતે ઉજવતાં, ચતુર્વિધ સંઘમાં જયકાર. ૭

(રાગ ગઝલ ૩).

ગુરુજી અર્જ છે મારી, હૃદયમાં રાખજો ધારી;
જીવના પ્રેમથી ખ્યારી, ચાહું હું ચર્ચની સેવા. ૮

ગુરુ ચઉગતિ માંહી, સુખી ન દુનિયા ક્યાંહી;
 દુઃખોની મુક્તિ છે આંહી, ચાહું હું ચર્ણની સેવા. ૨
 ગુરુ ચઉગતિ તરવા, દુઃખોના કષ્ટને હરવા;
 ભવાબ્ધિ પાર ઉતરવા, ચાહું હું ચર્ણની સેવા. ૩
 ગુરુ જ્ઞાનના દરિયા, ક્ષમાર્જવ શાંતિથી ભરીયા;
 સેવાથી બહુ જનો તરીયા, ચાહું હું ચર્ણની સેવા. ૪
 ગુરુ જ્ઞાનમાં રમતા, અહોનિશ ઇંદ્રિયો દમતા;
 મીઠાવે મોહને મમતા, ચાહું હું ચર્ણની સેવા. ૫
 ગુરુની જ્યાં દયા દષ્ટિ, અહાહા ત્યાં અમી વૃષ્ટિ;
 બને સ્નેહી સકળ સૃષ્ટિ, ચાહું હું ચર્ણની સેવા. ૬
 વિજય મુક્તિ કમલ એવા, વિજયકેશર ગુરુ તેવા;
 કહે દેવ શાંતિ પદ લેવા, ચાહું હું ચર્ણની સેવા. ૭

હરિગીતજંદ—અંતરલાપિકા. (૪)

વિશ્વમાં વિદિત થઇ બહેલા સ્વર્ગે ગયા.

જગતમાં જશ લહી રૂડો શુરના ભાજન થયા.

યતિ ધર્મ આરાધતાં સુખશાંતિમાંહી સદા રહ્યા.

કેટલા ઉપકાર કરીયા તે નવી જાણે દહ્યા. ૧

સંરસ શૈલી યોગની જાણી ખીજાને જણાવતાં.

રક્ત રહેલા ધર્મમાં જ્ઞાની થઇ ભણાવતા.

સુખ સાડું સમાધિનું ધરી ધ્યાન નીજ જણાવતાં,

રીસ ડીધી નથી કદાપિ, શિષ્ય પ્રસન્નો ગણાવતાં. ૨

(૬૮)

નીજ દુઃખ ગણતા નથી. પરહીત ધારણ જે કરે,
જન્મ સફળો જાણું તેનો સુર શીર ચરણે ધરે-
યંગમેન્સ સોસાયટીના ધર્મ કાર્યો વિસ્તરે,
તીર્થ સ્થાને ધર્મ કરતાં સુખલાલ દુઃખો હરે.

રાગ ગઝલ. (૫)

વિજય કેશર ગુરુ નમીયે,	પૂર્વના પાપને ગમીયે;
ભવો દધિમાં નવી ભમીએ,	ચાહું હું સંતની સેવા.
ગુરુ જ્ઞાની ગુરુ ધ્યાની,	ગુરુ ન હોય અભિમાની,
ગુરુ વીણ મુક્તિ નહિ માની,	ચાહું હું સંતની સેવા.
લઘુવયમાં લીધી દિક્ષા,	હૃદયે રાખી ગુરુ શિક્ષા;
ભમી દયે ભ્રમરસમ ભિક્ષા,	ચાહું હું સંતની સેવા.
સાધુ થઈ સાધ્યું દઈ લક્ષ,	મુની થઈ મૌનમાં દક્ષ;
પુન્યના છે કૃણ પ્રત્યક્ષ,	ચાહું હું સંતની સેવા.
સાલ અઠ્યાસીની સારી,	ચોમાસું સિદ્ધગિરી ધારી;
દેવવિજયજી બલીહારી,	ચાહું હું સંતની સેવા.
ગુરુના ગુણને ગાતા,	જ્યંતિ કરી હરખાતા.
સુખલાલ રાજી ખહું થાતા,	ચાહું હું સંતની સેવા.

(૭૮)

રાગ ગરબો (૬).

સખીઓ નમીએ આજે, વિજયકેશર સૂરિરાયને રે.

જેના નામ સ્મરણથી જીવન પાવન થાય.

એવા વિજયકેશરસૂરિ વંદો જડેનો ભાવથી રે.....(૧)

સાખી—સંયમ ઉત્તમ પાળતાં વૈરાગે ભરપૂર,

સરલ જીવને ગાળતા નીહાળતા નીજનૂર;

જેને શુદ્ધ ક્રિયાપર અંતર ખ્યાર અતિ ઘણોરે.

ગણતા નીજ ચારિત્રને પ્રાણ થકી અણમૂલ—એવા૦ (૨)

સાખી—વિશ્વપંક વસવા છતાં, પંકજ આત્મ પ્રકુલ.

નિર્લેપી જગ જલ થકી, સંત બન્યા બે મૂલ.

જેને દંભ દમામ ન લેશ, હૃદયમાં આણીયો રે;

ગાળી શુદ્ધ જીવન ને, સંત થયા જગમાહ્ય—એવા૦ (૩)

સાખી—શ્રાવણ વદની પંચમી, કરતા ધ્યાન મોજર.

પ્રભુ સ્મરણે લયલીનતા, સમાધીમાં એક તાર.

ત્યાગી પ્રાણ વાસ જઈ તુર્ત અમર ધામે કયો રે;

મણીમય મગવા કયાં એ, સંત ક્રિયા સરદાર—એવા૦ (૪)

રાગ—ગઝલ. (૭)

અમારા ખાસ ઉપકારી, દેનારા વાણી હિતકારી;

અમોને છેક વિસારી, ગયા કયાં સૂરિ મહારાજ. (૬).

(૮૦)

- સદા સંતોષ ધરનારા, સદા સુવાક્ય વદનારા;
સદા શાંતિમાં રહેનારા, ગયા ક્યાં સૂરિ મહારાજ. (૨)
- સ્વપરતું હિત જે કરતાં, દુઃખીના દર્દને હરતા;
દલીલ દીલની દીલે ધરતા, ગયા ક્યાં સૂરિ મહારાજ. (૩)
- ધરે જે સર્વદા સમતા, હુતી ના જેહને મમતા;
પરીપહ પ્રેમે જે ખમતા, ગયા ક્યાં સૂરિ મહારાજ. (૪)
- હુતી જેની મીઠી વાણી, મધુરી ખાસ ગુણખાણી;
ખુઝાવી ખહુ ભવી પાણી, ગયા ક્યાં સૂરિ મહારાજ. (૫)
- જેણે વીરધર્મ દીપાવ્યો, ફરી ખહુ દેશ ફેલાવ્યો;
મુક્તિનો માર્ગ ખતલાવ્યો, ગયા ક્યાં સૂરિ મહારાજ. (૬)
- હતા જે શુદ્ધ વૈરાગી, મહા ગંભીર સોભાગી;
ખરા ચારિત્રના રાગી, ગયા ક્યાં સૂરિ મહારાજ. (૭)

રાગ—શુ' કહું કથની મારી—રાજ શુ'. (૮)

એ ગુરૂવંદન કરીયે આજ, એ ગુરૂ વંદન કરીયે,
ધ્યાન હૃદયમાં ધરીયે આજ, એ ગુરૂવંદન કરીયે,
સમતાસાગર સૂરિ મહારાજ, વિજયકેશર ગુણધામી;
પરમ દયાળુ ગુરૂની જગમાં, પુરાય નહિ કદી ખામી આજ. એ
સંયમ લઈ દઈ યોધ જે ગુરૂએ, ભવીજન કૈંકને તાયા;
ઉપકારે અમપર ખહુ કીધા, તે કેમ નય વિસાયા આજ—એ

ગામોગામ વિહાર કરીને, જોણે જશ ઘણો લીધો,
 તે ગુરૂએ અરે સ્વર્ગમાં જલ્દી, વિહાર શીદને કીધો આજ. એ ૦૩
 ધર્મ ધુરંધર ગુરૂ ગુણવંતની, ખોટ પડી ગઇ પુરી;
 આપવિના અમને હરઘડીયે, દેકોણુ શીખ મધુરી આજ. એ ૦૪
 દયાના દરીયા એ ગુરૂવરના, બહુ ગુણ યાદજ આવે;
 ગુણ સંભારી શ્રીકેશરસૂરિના, મનસુખ ગુણુગાન ગાવે આજ.
 એ ગુરૂ ૦ ૫

રાગ આશાવરી. (૯)

નમન હો વિજયકેશરસૂરિ રાય, નમન હો વિ
 ક્રિયા જ્ઞાન ગંભીર સરવરના, રાજલ હંસ સ્મરાય;
 સચ્ચારિત્ર ચુડામણિ મોંઘા, વિશ્વે વિરલ જણાય. નમન ૦ ૧
 રાગ દ્વેષ નવ દંભ સરળતા, રોમ રોમ પ્રગટાય;
 ધર્મ ધ્યાન લયલીન જીવાત્મા, હુલ્લભ ફરી મળવાય. નમન ૦ ૨
 અનુલવ પંકજ આત્મકમળ, જગપ્રભાવ પરિમળ છાંય;
 વિશ્વતણા કલ્યાણ સટે, જસજીવન વીતીજાય. નમન ૦ ૩
 શાંત સરલને શુદ્ધ જીવનથી, કર્મ અનંત ખપાય;
 કાર્ય સાધી નિજ સ્વર્ગસીધાવ્યા, મુક્તિ તણા રસીઆય. નમન ૦ ૪
 કયાં મળવા એ સંત કમલસમ, નિર્લેપી જગમાંય;
 સ્વપર તણા ઉપકારી આજે, સ્વર્ગે સંચરીઆય. નમન ૦ ૫
 સિદ્ધક્ષેત્ર શ્રાવણવદ પંચમીએ, જયંતિ ઉજવાય;
 હૃદયભાવ પુષ્પાંજલી મણીમય, સ્વીકારજો સૂરિરાય. નમન ૦ ૬

(૮૨)

વૈદર્ભી વનમાં વસવલે—એ રાગ. (૧૦)

અરરરર આ શું થયું, દૈવે વાળ્યો રે દાટ,
શાસન સ્તંભ હરી ગયો, વ્યાખ્યો સઘળે ઉચ્ચાટ—અરર૦
વિજયકેશર સૂરિ ંહાલા, ધ્યાની જ્ઞાની ગણાય;
સમતા રસમાં ઝીલતાં, થયું નિર્વાણ જણાય—અરર૦
ધ્યાનદીપીકાદીક અનેક જે, અંથો પાડ્યા છે ખંડાર;
વાંચતા વિદ્વાન જાણીએ, વંદણા :વારં વાર—અરર૦
મહોપાધ્યાયજી મહારાજની, જતી રહી જમણી બાહ્ય;
કાળ ન છોડે કોઇને, જાણી ધીરતાં ત્યાંહ—અરર૦
પંન્યાસ લાલવિજય ગણિ, ખીજે બહોળો પરીવાર;
સુખલાલ સૂરિશ્વરને સમરતાં, શોભાવે શાસન સાર—અરર૦

અવસર બહેર બહેર નહી આવે—એ રાગ. (૧૧)

પરમગુરૂ વિજયકેશર સૂરિ નમીએ, ગુરૂ ગુણ સાગર રમીએ. પરમ
જૈન શાસન જગમાં જ્યવંતુ, પરમ પૂરૂષ પ્રભાવે,
વીજયકેશરસૂરિ સમશ્રુત સાગર, જેતાં ન નજરે આવે. પરમ
જ્ઞાન સમર્પી શુદ્ધ સ્વભાવે, જડ ચેતનને જ્ઞાને;
અનાદિકાળનું અજ્ઞ તિમિરદળ, કાટયું એ કપ્તાને. પરમ.
યોગાભ્યાસી અમૃત દરિયા, જ્ઞાનધ્યાન લયલીનાં;
નીરાભીમાની સમતા સાગર, શોધતાં ન મળે નગીના. પરમ.

લીંબડી પતિ ધરમપુર ધણી, વળી ભાવનગર અધિકારી;
 કેઇ ભવિકના તિમિર તોડ્યા, ગુરૂવચનામૃતબલિહારી. પરમ. ૪
 ત્યાગી વૈરાગી પ્રખર પ્રભાવે, સ્વાંતરમણસુખચાખી,
 મન વચ કાયથી સંવર સાધી, આશ્રવરોધરીતદાખી. પરમ. ૫
 કેઇ આતમ ઉધર્યા કળજીગમાં, સંતજોગી દહેરો લગાવી;
 “ નાગર ” ભવસાગરથી તાર્યા, કર્મ કટકને ભગાવી. પરમ. ૬

દુંક જીવન વૃત્તાંત.

રાગ મરાઠી. (૧૨)

શાન્તાદિ મુનિ ગુણગુણાલંકૃત, અવર પ્રવર ઉપકારી;
 વિજયકેશર સૂરિરાજ તાજના, ગુણગુણની બલીહારી.
 ભવિ વંદો રે શાંત સુધારસ દરીઆ. ટેકો ૧

પાદલિમપુર માધવ શ્રેષ્ઠી સુત, લક્ષ્મી માત ઉર જાયા;
 ઓગણીશ તેત્રીશ સાલ સુયોગે, જન્મ લીયે ગુરૂરાયા. ભ૦ ૨
 બાદ્ય વચ વિનોદે વિતાવી, વ્યવહારજ્ઞાનબલસાધી;
 ઓગણીશ પચાસ સાલ વડોદરે, છોડી સર્વ ઉપાધિ. ભ૦ ૩
 વિજયકમલસૂરિ ચરણ સરોજે, સંયમ સાધ્ય સ્વીકારી;
 અનુપમ જ્ઞાન લઈ ગુરૂ પાસે, સંચરે સુરત મોઝારી. ભ૦ ૪
 ઓગણીત્રેસઠ ગણીપદ પામી, ભવિજન કેઇક ઉધાર્યા;
 મુંબઈનગરે પન્યાસ પદ લઈ, નિજ આતમ સુધાર્યા. ભ૦ ૫

ગામ નગર પુર પાટણ વિચરત, ભાવનગર ગુરૂ આવે;
 શ્રી સંઘ મીલકર ગુરૂગુણ સમરી, આચારજ પદ ઠાવે. ભ૦
 અધ્યાત્મરસ આન્દોલન યોગે, સુધાસિંચન ઉપદેશી,
 શાન્તાત્મા ગુરૂ સરલ સ્વભાવી, ભેદ જ્ઞાની જહાંજ ખેસી. ભ૦
 ઝોગણીસ સત્યાસી સાલમાંડી, અમદાવાદ મોઝારી.
 કાળ બળિ ગુરૂ પાછળ પડીયો, સાલ કરી ગોઝારી. ભ૦
 આત્મવત સહુ જીવોને સમજી, કર્મ રજ કટ કીધાં;
 અધ્યાત્માનંદી સમરસ ભાવે, સ્વર્ગીય મારગ લીધાં. ભ૦
 ધન્ય ધરા ગુરૂ પદ પ્રકાશીત, વિરહ વ્યથા અમ સાલે;
 દુર્લભ દેવ મનહર મુરત, અહુર્નિશ નયણ નીહાલે.
 ભવિ વંદો રે શાંત સુધારસ દરીયા.

વીરહનું ગાયન.

રાગ—ઝાધવજી સંદેશો દેજો શ્યામને. (૧૩)

ક્યાં મળશે ગુરૂ ગુણીયલ ગરવા વિશ્વમાં,
 વિજયકેશર સૂરિ સમ સમર્થ ઝહાઝ જો,
 ગુણ સંભારી નયણે નીર નીકાલીયે,
 આપ વિરહ સાલે ઉરમાં ગુરૂરાજ જો. ક્યાં ૦
 અમ ઉપકારી અતુલપણે અહુર્નિશ રહી,
 આજ ગયા ક્યાં મેલી સર્વ સમાજ જો,

(૮૫)

આપ નીશ્રાંયે આત્મ ઉજ્જવળ ઉલ્લેખતાં,
દર્શન ઘો ગુરુ શરણાગત શીરતાજ ને. ક્યાં ૦ ૨

ભારતવર્ષે વિચરી રસ વરસાવીઓ
જડ ચેતન લેદ શાનનો ભડવીર ભૂખને;
અનાદિ સંચિંત આત્માન્ધકાર ઉખેડીઓ,
આજ એકાએક થઈ ખેઠા કેમ ચુપ ને. ક્યાં ૦ ૩

શાંત સુધા સીંચતી સુરત ગુરુ આપની;
ઉપદેશામૃત ધ્વની ગુંજતી વિશ્વને,
ત્રિવિધ તાપ સંતાપ પાપ આલ્યા જતાં,
એ ગુરુ ગરવા મળવા હા કંઈ દિસ ને. ક્યાં ૦ ૪

ગુણ સંભારી નયણે નીર વરસાવતાં,
આજ આપના અનાથ આશ્રિત બાલ ને;
દેવ સરોજે મનહર સુખને માલતાં,
કરો પ્રભુ કંઈ નીજ કીંકર સંભાળ ને. ક્યાં ૦ ૫

શ્રી પાલીતાણામાં અપૂર્વે જયંતિ મહોત્સવ.

સંવત્ ૧૯૮૮ ના શ્રાવણ વદી ૫ ને દિવસે શ્રી મોતી-
સુખીયાની ધર્મશાળામાં મહામહોપાધ્યાય શ્રી દેવવિજયજી
મહારાજશ્રીના અધ્યક્ષપણા નીચે આચાર્ય મહારાજ શ્રી
વિજયકેશરસૂરિશ્વરજી મહારાજનો પ્રથમ જયંતિ મહોત્સવ
ઉજવવામાં આવ્યો હતો. જયંતિમાં પૂજ્ય મુનિવર્યોએ તેમ-

જ સાધ્વીજી મહારાજોએ સારી સંજ્યામાં હાજરી અ
હતી, તેમજ સ્વધર્મજીંધુઓ તથા જહેનોની પણ ઘણી મે
સંજ્યા હાજર હતી. સભાના રંગમંડપ તથા આગળ પ
ળની પડાળીઓ સઘળી માનવમેદનીથી ભરપૂર હતી. આદ્ય
શ્રી બ્રહ્મચર્યાશ્રમના વિદ્યાર્થીઓની સંગીત ટોળીએ સંગી
મધુરા સ્વરે ગાયાં હતાં. સદ્ગત આચાર્યશ્રીના ગુણાનુરાગ
પણ કવિતાઓ ગાઈ હતી. તેમજ નાચ તથા ડાંડીયારાસ
સભાજનોને ઉલ્લાસિત કર્યા હતા. ત્યારબાદ શ્રાવિકાળેન
તથા અંજવાળીયે આચાર્યશ્રીના ગુણાનુરાગના પદો ગાયાં હ
તે પછી મહા મહોપાધ્યાયશ્રી દેવવિજયજીના શિષ્યરત્ન મુ
મહારાજશ્રી મનહર વિજયજીએ પોતાના દાદા ગુરૂશ્રીના જ
નની ટુંક રેખા વર્ણવવા અગાઉ તેમની પ્રશસ્તિના સંસ્કૃ
સ્લોકો બોલ્યા હતા. અને ત્યારબાદ સદ્ગત આચાર્યશ્રીના જ
નનો ઉપોદ્ધાત કરતાં તેઓએ જણાવ્યું કે સદ્ગત પૂજ્ય
ઉચ્ચ કેટીના યોગી પુરૂષ હતા. વિદ્વાનોની પંક્તિમાં પ
તેમની ગણના હતી, તેમણે યોગના ઘણા પુસ્તકોનું અવલોક
કર્યું હતું. તેમના યોગ પ્રભાવથી આકર્ષાઈ કેટલાક રાજ
તિશ પુરૂષો તેમજ રાજા મહારાજાઓનો તેમને સમાગમ થ
હતો. તેઓના પરિચયમાં આવનારને તેમની શાંતમુદ્રાથી અ
જ્ઞાન પ્રભાવથી આનંદ થતો. કેટલેક સ્થળે સંઘમાં પણ તેમ
આગમનથી કલેશ કંકાસ દૂર થયા છે. કોઈ માણસ પ
તેમના આગળ શાંત થઈ જતું. આટલું બોલી સદ્ગત પૂજ્ય
શ્રીના જીવનનો ટુંક અહેવાલ સભાજનોને કહી બતાવ્યો હતો

ત્યારબાદ શ્રી ય૦ વિ૦ જૈનગુરુકુળના ધાર્મિક અધ્યાપક કસ્તુર-
ચંદ હેમચંદ દેશાઈએ યુક્તંદ અગ્રજે અને પ્રેમપૂર્વક હૃદયે
સદ્ગત પૂજ્યશ્રીના ગુણાનુરાગનું ધ્યાન કરતાં જણાવ્યું કે તેઓ
એક ખરેખર શાંતિપ્રિય અને મહાપુરુષ હતા. તેઓશ્રીનો મારે
પરિચય થયો હતો અને તેથી કહેવાની જરૂર પડે છે કે તેઓ
કર્તવ્યશીલ હતા. અને તેમનો ઉદ્દેશ પણ તેજ હતો. મનુષ્ય
જ્યાં સુધી ઉચ્ચ આદર્શને અમલમાં મુકતો નથી ત્યાં સુધી
આદર્શ બોલવાથી કંઈ આદર્શની સફળતા થતી નથી. જીનેશ્વર
પ્રભુ પ્રત્યે અવિચળ શ્રદ્ધા અને કર્તવ્યપરાયણ થયા સિવાય
ઈચ્છિત વસ્તુ મળવી મુશ્કેલ છે. માનવભવનું સાર્થક પણ ત્યારે
છે. આટલું બોલી તે બાબત શુદ્ધ શ્રાવિકા સુલક્ષા અને
ચેલણના દૃષ્ટાંતો આપી પોતાની જગ્યા લીધી હતી ત્યારબાદ
ગુરુકુળના હાઉસમાસ્તર ભાઈશ્રી તલકચંદ માવજીએ સદ્ગત
આચાર્યશ્રીના સંબંધી બોલતાં જણાવ્યું કે તેઓ પ્રસાવશાળી
હતા. જ્યાં જ્યાં વિચરતા ત્યાં ત્યાં શાંતિનું સામ્રાજ્ય સ્થાપતા.
સંઘમાં તેઓનું ઘણું સન્માન થતું તેમ તેઓ આપણા વડા હતા.
વડા કેમ થવાય છે. અને ઉચ્ચ કોટીના મહાપુરુષોજ વડા થઈ
શકે છે. તે બાબત ‘વડાનું’ દૃષ્ટાંત આપી સિદ્ધ કરી હતી. ત્યાર-
બાદ ગુરુકુળના સુપ્રિ. શ્રીયુત શંકરલાલભાઈએ જણાવ્યું કે
જયંતિની પ્રથા ઘણીજ ઉત્તમ છે. તેથીજ મહાપુરુષના જીવ-
નનાં જગતને જાણ થાય છે. આગળ આ પ્રથા હોતો આપણને
સમર્થ પૂર્વાચાર્યોના જીવન સંબંધમાં કેટલુંયે જાણવાનું
મળત, હાલમાં પંડિતજી સુખલાલજીએ સમ્મતિ તર્કનું ભાષા-

તર બહાર પાડેલ છે. તેમાં તેઓશ્રીને તે ગ્રંથના કર્તા સિદ્ધસેન દીવાકર કઈ સાલમાં થયા તે સિદ્ધ કરવા માટે લાંબાં પ્રાચીન ગ્રંથોનું સંશોધન કરવું પડ્યું છે. કેટલાક શ્રિમાત્ય વિદ્વાનોએ તે બાબતમાં ખોટા અનુમાન કરેલાં તે પણ તેઓએ બતાવી આપ્યું છે. ટુંકાણમાં કહેવાની મલબ એ છે કે આવા એક પ્રખર અને જબરજસ્ત વિદ્વાન જન્મસાલ ખોળવામાંજ સુશ્કેલી પડે છે તો પછી તેમના વનની બીજી બાબતો તો જાણવાનો આપણને ક્યાંથી અવકાશ મળે ? માટે જ્યંતિની પ્રથા તે કેવળ ઇચ્છવા જોગ છે. અત્ય પાશ્વિમાત્ય પ્રજાનો પવન આપણામાં ઘણો વાયો છે. આ તેના સંસર્ગથી ભારત વર્ષમાં ઘણે ભાગે જડમાર્ગ વધી ગયો છે. તેવા વખતમાં અધ્યાત્મ માર્ગના પ્રચારકની વિશેષ ગણતરી ગણાય તે યુક્ત છે. આપણામાં સદ્ગત આચાર્યશ્રીમદ્ બુદ્ધિ સાગરજી સુરીશ્વરજીએ અધ્યાત્મજ્ઞાન પ્રચાર અર્થે લગીસ પ્રયત્ન કર્યો છે અને તે બાતર અધ્યાત્મજ્ઞાન મંડળની સ્થાપના કરી તે દ્વારાજીંદગીના છેલ્લા શ્વાસોશ્વાસ સુધી પણ પ્રયત્ન કરી ૧૦૮ ગ્રંથો જનતા સમક્ષ મૂકી જૈનસમાજ ઉપર અપૂરવડા ઉપકાર કર્યો છે. આપણી આજની જ્યંતિના નાયકે પણ આ દિશામાં ઘણું શીર ઝુકાવ્યું છે, તેઓને યોગમાર્ગ પ્રત્યે ઘણું આહુના હુતી. અને તેને લઈને તે બાબતમાં તેઓએ ઘણું પરિશ્રમ સેવ્યો છે. તેમજ કોઈ કોઈ સમર્થ યોગીના સમયમાં પણ આવેલા હતા. તેમણે આત્મજ્ઞાન વિકાસ અંગેનાના મોટા મળી ૨૦ પુસ્તકો જનતાને ચરણે ધર્યાં છે.

લાવપૂર્ણ છે, અને જેની ભાષા એવી સરળ અને સારી છે કે તેનો આળાલવૃદ્ધ તમામ સરખી રીતે લાભ લઇ શકે તેમ છે. આકૃતિ ગુણાન્ કથયતિ તે સૂત્ર અનુસાર તેઓના મુખ ઉપરના લાવણ્ય અને શાંતમુદ્રા તેઓના સદ્ગુણનો આપણને ખ્યાલ આપતી હતી. તેઓને શ્રી સંઘે ગણીપદ, પંન્યાસપદ, આચાર્યપદ આપ્યું હતું. તેજ તેમની લાયકીનુ તથા પ્રભાવનું પ્રતિબિંબ છે. ભાવનગરમાં તેઓશ્રીના આચાર્યપદ વખતે હું હાજર હતો. તે વખતે ત્યાંના શ્રી સકળસંઘની તેમજ જુદા જુદા સપ્રદાયોની તેઓશ્રી તરફ એકદલીલ લાગણી હૃદયપારની જોઈ મને ખડું આનંદ થયો હતો. તે વખતે માનવમેદની પણ અપાર ભરાઈ હતી. રાજ્યના અધિકારી વર્ગે પણ તેમાં હાજરી આપી હતી. આ વિગેરે બોલી પોતાની જગ્યા લીધી હતી. ત્યાર બાદ પ્રમુખ સ્થાનેથી મહામહોપાધ્યાયજી મહારાજશ્રી દેવવિજયજીએ જણાવ્યું કે આચાર્ય મહારાજજીએ ઘણા જૈન તથા જૈનેતર શાસ્ત્રોનું અવલોકન કર્યું હતું. યોગ માર્ગ તરફ તેમને ઘણી અભિરુચી હતી. અને તેથીજ તેમણે યોગના પણ ઘણા પુસ્તકોનું વાંચન પરિશીલન કર્યું હતું. ઘણો વખત પોતે યોગાભ્યાસમાં ગાળતા, કેટલાક યોગીશ્વરોના પણ તે ખાતર સમાગમ સેવ્યા છે. એક વખત અમુક યોગનિષ્ઠ મહા પુરુષનો તેમને સમાગમ થયો હતો. કે જેઓ મૃત આત્માઓની સાથે વાતચિત કરી શકતા હતા. તેઓશ્રીની મારફત તેમણે કળીકાળ સર્વજ્ઞ હેમચંદ્રાચાર્યજી, તેમજ ચીદાનંદજી મહારાજ સાથે વાત ચીત કરી હતી. તેમની યોગ શક્તિના પ્રભાવે કેટલાક

રાજા મહારાજાઓ તેમજ રાજનીતિજ્ઞ પુરૂષો આકર્ષાતા, તેમનો સમાગમ સાધતા તેઓએ યોગમાર્ગના પ્રચાર યોગાશ્રમ પણ ખોલાવ્યું હતું, તેઓ કજીયા કંકાસથી ત દૂર રહેતા. વિહારની અંદર કેટલાંક સ્થળોએ તેમણે સંધ થી કલહ દૂર કરાવ્યો છે. અને ટંટાફિસાદને તીલાંજલી પાવી છે. તેઓશ્રીનું ભરૂચનું તથા ભાવનગરનું ચોમાસું યાદગી નીકળ્યું હતું. ભરૂચમાં તેઓ સાહેબના ઉપદેશામૃતથી ત્યાં શ્રી સંઘે તેમના કાયમી સ્મરણાર્થે સંસ્કૃત વિષયના અક્ષર સીઓને પેલા બીજા નંબરે પાસ થનારને કાયમ માટે લરશીપો આપવા નક્કી કરેલ છે. ભાવનગરના શ્રી સંઘે તેમને પ્રસન્નતાપુર્વક અને એક દીલથી આચાર્યપદ અપ કરેલ છે, આચાર્યપદ વળતે ઘણાઓએ હાજરી આપી હતી રાજ્યના મુખ્ય અધિકારી વગેરે પશુ તેમાં હાજરી આવતી હતી. તેઓશ્રીની પાછળ ઘણા સરસ અકાઈ ઓર્ગાઈ કર્યો હતો. તેઓના સ્વર્ગવાસથી જૈન સમાજે એક અમૂલ્ય રત્ન ગુમાવ્યું છે. તેઓ ગુણના દરિયા હતા. અને તેમના જોમાંથી અમુક અંશે પણ જો આપણાથી અનુકરણ થાય તે જ્યંતિનું સાર્થક થયું ગણાય, ત્યારબાદ સલા વિસર્જન હતી. બપોરના ટાઈમમાં સલાના રંગમંડપમાં પુજા ઘણા માઠ પુર્વક ભણાવવામાં આવી હતી. અને તેમાં મહારાજે મજ ગરણીજી મહારાજ તેમજ ઘણા સાધર્મી બન્ધુઓ અહેનોએ હાજરી આપી હતી. પ્રખ્યાત ગણાતી અત્રેની જાની મોઢી ટોળીએ કાંશી જોડા અને મૃદંગ સાથે પુજા ઘણ

(૯૧)

અદહાદપુર્વક લણાવી હતી. પુસ્તક તથા પતાસાની પ્રભાવના થઈ હતી. રાત્રિના ટાઈમે ભાવના કરવામાં આવી હતી. પ્રભુજીની આંગી તથા રોશની કરવામાં આવી હતી. અને શ્રી બ્રહ્મચર્યાશ્રમના વિદ્યાર્થીઓએ પ્રેક્ષક વર્ગને અપુર્વ આનંદ આપ્યો હતો. ઇતિ શાંતિ! શાંતિ!! શાંતિ!!!

(૯૨)

॥ ૐ અહ્નૈ નમઃ ॥

શ્રી વિજય કમલસૂરીશ્વર ગુરુભ્યો નમઃ

શ્રીમદ્ વિજયકેશર સૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રીનો રાસ

દાહરા.

સિદ્ધ ગિરીશ સમરી સદા,	ભારતી પ્રણમી પાય.
વિજય કેશર સૂરિ તણો,	રાસ રચું સુખ દાય. ॥ ૧
અદ્ય મતિ છે માહરી,	પણ સદ્ ગુરુજનો રનેહ.
ક્ષણે ક્ષણે મુજ સાંભરે,	પ્રેરણા કરતો તેહ, ॥ ૨
ગુણિના ગુણ ગાતા થકા	ગુણ આવે નિજ અંગ,
લોહ મટી કંચન બને,	પારસ તણે પ્રસંગ ॥ ૩
માટે સંત પુરુષની,	સોખત અતિ સુખકાર.
સંત પુરુષ સનજન તણા,	ગુણ ગાઓ નરનાર. ॥ ૪
દોષ રહીત સુદેવ છે,	સુગુરુ તે નિઘંથ.
હરગતિ પડતા ધારે જે,	હોવે સુધર્મ પંથ. ॥ ૫
ત્રિકરણથી ત્રણ તત્વને,	આરાધે ભવિ જેહ.
સુખલાલ સુર સુખ ભોગવી,	લાવે ભવનો છેહ. ॥ ૬

ઢાળ ૧ લી.

રાગ ચોપાઈ (સુણો શાંતિ જીવંદ સોભાગી.)

હીયાવાડ દેશ રસાળ, જીહાં સિદ્ધગિરી તીર્થ વિશાળ,
લીલાણા મધ્યે પ્રખ્યાત, યાત્રા કરતાં કર્મનો ઘાત. ૧

ભાવનગર સ્ટેટ મુખ્ય શહેર જોટાદમાં બહુ દિસે લહેર.
 ત્યાંથી પાલીયાદ પાંચ કોશ સર્વ કોમમાં જાણો સંતોશ. ૨
 વરણ વસે અઢારે જાત, નિજ નિજ કાર્ય કરે ભલીભાત.
 જૈન ઘર પચાસ ગણાય, જીન મંદીર ઉપાશ્રય જણાય. ૩
 પાઠશાળા અને નિશાળ, બાગ બગીચા વલી ઇસ્પીતાળ.
 વાડી તલાવ કુવા નદી જોય, ધામ વિસામણ ભગતનું હોય. ૪
 પ્રજા ઉપયોગી જે જે જોવે, પ્રાપ્તે તે તે વસ્તુ હોયે.
 એજ સિતાબે આવ્યું તેગામ કુદરત લીલાથી બન્યું અભિરામ ૫
 દિપે દાનાખાચર દરબાર, વસ્તિ ઉપર પુરણ ખ્યાર
 જસદણુરાજ નજીકમાં હોય, ભાતુ ભાવે વરતે સોય ૬
 સુશ્રાવક માધવજીભાઈજાણો લક્ષ્મીબાઈ તસપત્ની વખાણો
 વિશાશ્રીમાલી જ્ઞાતિકહાય, ઉભયના દિન આનંદે જાય ૭
 ધાર્મીક નૈતિકનાં ધરનાર, દંપતિ દોય કુશળ વ્યવહાર
 સરખી જોડી પુન્યોદયે જડે, સુખલાલ દુઃખ દોહડગ નવિનડે ૪

ઢાળ ૨ જી.

(રાગ—માતા મારહેનીના નંદ, એ દેશી).

મનના મનોરથ ફળતાજી, પુરવ પુન્યોદયથી મનના મનોરથ
 ફલતાજી—(ટેક).
 ઉપદ્રવ દુરે ટળતાંજી સંસારમાં રહેતા સુરના સુખરૂડાં મલતાજી.
 દોગંદક દેવની માફક, દંપતિ દોય સુખજી;
 સંસારીક સુખ ભોગવતાં જે, પટ્ટ પુત્રો પરમાણુ. મ૦ ૧૧૧૧

જ્યેષ્ઠ પુત્ર જોડીદાસ જાણો,
 સંવત ઓગણીતેત્રીશ પોસે,
 પીયર પોતાનું પાલીતાણામાં,
 ઉચ્ચ દોહદથી ઉત્તમ થાતા,
 બીજા પુત્રનું નામ કેશવજી,
 બીજ ઈંદુ જેમ મોશાલ મધ્યે,
 જોડીદાસને કેશવજીભાઈ,
 નિત્ય નિશાળે નેહુ ધરીને,
 વઢવાણકેમ્પે આવ્યા ત્યાંથી,
 મિત્રમંડલમાં કેલિ કરતાં,
 બાલપણમાં બહુ હુશીયારી,
 પુત્રના લક્ષણ પારણીયામાં,

જન્મ્યા ત્રીશની સાલ;
 પુનમે મંગલ માલ. મં ॥
 શુભ સુપને સુચિત્ત;
 ઉત્તમ જીવ ખચીત્ત. મં ॥
 રાખતાં રૂડી પેર;
 વૃદ્ધિએ લીલા દહેર. મં ॥
 રામ લક્ષ્મણની જોડ;
 જાતાં મનને કોડ. મં ॥
 પાંચ ધોરણ અભ્યાસ;
 સર્વ વાતમાં પાસ. મં ॥
 દાખવતા ગુણ ગેહ;
 સુખલાલ જોતાં સ્નેહ. મં ॥

ઢાળ ૩ જી,

(રાગ-ધનાશ્રી. ચારો મંગળચાર આજ મારે ચારો મંગળચાર-એ દેસ
 વિદ્યા નિધિ વખણાય, જગતમાં વિદ્યા નિધિ વખણાય.
 જસગુણ સુરનર ગાય જગતમાં, વિદ્યા નિધિ વખણાય. જં
 વ્યવહારિકે ધાર્મીકે નૈતીકની, કેળવણી જે પાય. જં
 જ્ઞાનાવરણી ક્ષયોપક્ષમથી, નિર્મળ નાણુ જણાય. જં
 જ્ઞાનીને જ્ઞાનની આશાતનાથી, ગુણીયલ જ્ઞાન હણાય. જં
 કેશવજીભાઈ એહવું સમજી, કરતા શ્રેષ્ઠ ઉપાય. જં

(૯૫)

નાનપણથી નિત્યે સંતની સેવા, સાધતા તે સુખદાય. જાં ૬
વીનથી બની વિદ્યા વડી બહાલે, વેગે લહે નિરમાય. જાં ૭
સુખલાલ મોશાળમાં મનરંગે, યાત્રા કરવા જાય. જાં ૮

હાલ ૪ થી.

વિમળાચળ વિમળા પ્રાણી અથવા ખુને જીગરકું પ્રીતે—એ દેશી-
સંપ સદા ધરો નરનારી, સંપની જગમાં બલીહારી,
સંપે સુખ સઘળા થાયે, સંપે દુઃખ દૂરે જાયે રે,
સંપસાયો સ્નેહી હોય, આદર કરજો સહુ કોય રે. સં ૦ ૧
સંપે લક્ષ્મી તણો હોય વાસ, સંપથી નિત્ય રહે ઉદ્ધાસ;
એમ માધવજીભાઈ માને, પુન્યોદયથી લક્ષ્મી પિછાનેરે. સં ૦ ૨
સુખ ભોગવતાં સંસાર, પછી પુત્ર થયા તે ચાર;
હીરાચંદ ને પ્રેમચંદ ધાર, વ્રજલાલ મગનલાલ સાર રે. સં ૦ ૩
સંસારીક વૃક્ષના ફળ એહ, પદ્ પુત્ર લહ્યા ગુણગેહ;
દેવ દર્શન ગુરૂ વંદન જાણુ, પ્રતિદિન કરે વ્રત પચ્ચખાણુ રે. સં ૦ ૪
સામાયક ને પ્રતિક્રમણુ સાર, આદિ ધર્મ કર્યા ઉદાર;
પર્વતિથિ ને પોષધ જોય, અઠાઈ છ આરાધે સોયરે. સં ૦ ૫
કવચીત અઠાઈ સોલભતું કરતાં, ધર્મવૃત્તિએ આનંદ ધરતા;
પ્રત્યક્ષ ફળ ધર્મનું જાણી, આરાધે ભવિતે ગુણખાણી રે. સં ૦ ૬
ધર્મ સુરતરૂ ફળતો ઘેર, ધર્મ કર્યાથી લીલા લહેર;
ધર્મ ત્યાગો નહિ નરનાર, ધર્મે સુવૃદ્ધિ નિરધાર રે. સં ૦ ૭

(૯૬)

ઢાલ ૫ મી.

(રાગ વૈદહી વનમાં વલવલે—એ દેશી).

જાવું જરૂર જણાય છે, ચેતો ચેતન ચીત્ત; જાવું
કાલ ન મુકે રે કોઇને, ખાઇ જાએ ખચીત્ત. જાવું
સુરનર અસુર વિદ્યાધરા, શશી રવી સઘળા ઈંદ્ર; જાવું
બ્રહ્મા વિષ્ણુ શંકર વળી, વાસુદેવ ચક્રિ નરીંદ્ર. જાવું
તરણ તારણ તીર્થંકરો, પામ્યા તે નિર્વાણ; જાવું
નાના મોટા પ્રાણીની, એક દિન થાએ હાણ. જાવું
મરણનો લય રહે પાપીને, મુકીને જવું મહેલ; જાવું
વસવું જઈ ઝુંપડી વિષે, લાગે ઘણું મુશ્કેલ. જાવું
ધર્મી જીવ મરતાં થકાં, હુઈડામાં હરખાય. જાવું
છાપરી છોડીને ખંગલો, મળતાં ખુશી થાય. જાવું
ઝોગણી ઝોગણપચાસમાં, અશાડ શુદ્ધિ ખીજ જોય. જાવું
પુન્યવંત લક્ષ્મી ખાઈનું, મરણ સમાધિ હોય. જાવું
ત્રણ દિવસના આંતરે, માધવજીભાઈ જેહ; જાવું
પાંચમે પરલોક પામતા, સાચો રાખ્યો રનેહ. જાવું
લઘુખંધવ મગનલાલ જે, ટુંક સમયમાં જાય; જાવું
સુખલાલ સાંભળી સજ્જના, વૈરાગ્ય વાસીત થાય. જાવું

(૯૭)

ઢાળ ૬ ક્રી.

(એ તીરથ તા૩ં એ તીરથ તા૩ં—એ દેશી).

વૈરાગ્ય વડે જશ મન રંગાણું, જશ મન રંગાણું;
સત્યપણું પિછાણ્યું રે, એ ગુણ હિતકારી, એ ગુણ હિતકારી. ॥૧॥

સ્વપ્ન સમાન સંસારને જાણે, સંસારને જાણે;
ઉદાસીનતા ભાવ આણે રે, એ ગુણ હિતકારી. ॥ ૨ ॥

સંત સમાગમ અહોનિશ રાખે, અહોનિશ રાખે;
દેવ દુર્લભતા દાખે રે, એ ગુણ હિતકારી. ॥ ૩ ॥

મરણ મા બાપનું જોયું જ્યારે, જોયું જ્યારે,
કેશવજી ભઈ ત્યારે રે, એ ગુણ હિતકારી. ॥ ૪ ॥

સંધ્યા રંગ સમાનજ કાયા, સમાનજ કાયા;
જાણી ચિત્ત ઠરાયા રે, એ ગુણ હિતકારી. ॥ ૫ ॥

બાજી બધી બાજીગર જેવી, બાજીગર જેવી;
પતંગ રંગ સમ લેવી રે, એ ગુણ હિતકારી. ॥ ૬ ॥

અંથીર અસત્ય અસાર એ જાણ્યું, અસાર એ જાણ્યું;
સાધુપણને વખાણ્યું રે, એ ગુણ હિતકારી. ॥ ૭ ॥

પાલીતાણાથી કેમ્પ પાછા આવી, પાંછા આવી;
દીલની વાત જણાવી રે, એ ગુણ હિતકારી. ॥ ૮ ॥

પંન્યાસ કમલવિન્યજ વખાણો, વિન્યજ વખાણો;
વડોદરામાં તે જાણે રે, એ ગુણ હિતકારી. ॥ ૯ ॥

(૯૮)

તસપાસ મુળજીભાઈ મોકલાવે, ભાઈ મોકલાવે;
કેશવજી ભાઈ જાવે રે, એ ગુણ હિતકારી. ॥ ૧૦
અભ્યાસ ગુરૂ પાસે રહી ધારે, પાસે રહી ધારે;
સુખલાલ સુગુરૂ જે તારે રે, એ ગુણ હિતકારી. ॥ ૧૧

ઢાળ ૭ મી.

(રાગ—વણુઝારો). તું સાંભળ મનુમારી—એ રાગ.

પંચ મહાવ્રતો હિતકારી, તરિયો તેથી નરનારી—ટેક.
ત્રસ થાવર હિંસા ન કરતા, સદા સત્યપણું ઉચ્ચરતાં;
અદત્તા દાનને નિવારી, તરીયા તેથી નરનારી. ॥ ૧
અઢાર સહસ્ર સીલાંગના ધારી, નવવિધ પરિચહ મમતા મારી;
થયા સાધુ તેની બલીહારી, તરીયા તેથી નરનારી. ॥ ૨
કેશવજી ભાઈ એવું વિચારી, પદવી મુનિની લેવા ધારી;
જણાવ્યું ગુરૂને ઉપકારી, તરીયા તેથી નરનારી. ॥ ૩
જોગીદાસની પોળ જે લહીએ, શેઠ કેશવલાલભાઈ કહીએ;
દીક્ષા મહોત્સવ કરતા ભારી, તરીયા તેથી નરનારી. ॥ ૪
ઓચ્છવમાં ત્રણ હાથી લાવ્યા, ભવિજનના મનમાં ભાવ્યાં;
વિત્ત વાપરતા હિત ધારી, તરીયા તેથી નરનારી. ॥ ૫
ઓગણીપચાસ સાલ પ્રમાણે, માગશરવદી દશમી દીલ માનો;
સત્તર વરસે સંજમ ધારી, તરીયા તેથી નર નારી. ॥ ૬

(૯૯)

કેશરવિજયજી નામ કેતાં, વહી દીક્ષા પણ તિહાં દેતાં;
મહા શુદ્ધી ખીજે મનોહારી, તરીયા તેથી નર નારી. ॥ ૭ ॥
કેશવજીભાઈ થયા હવે ત્યાગી, લગ્ની ગુરૂ સંઘાતે લાગી;
સુખલાલ ભણ્યાથી વધે હું શીયારી, તરીયા તેથી નરનારી. ॥ ૮ ॥

ઢાળ ૮ મી.

(રઘુપતિ રામ રક્ષ્યમાં રહેજો રે—એ દેશી).

સમ્યગ નાણુપદને નિત્ય નમીએ રે, ભવોભવમાં જીમ નવિ
ભમીએ રે, સમ્યગ્ નાણુને નિત્ય નમીએ.

ભણો ભણુતર ભવિ સહુ ભાવે રે, જ્ઞાન મુખ્ય તે ગુણ કહાવે રે,
આતમ રિદ્ધિ સિદ્ધિ સુખ પાવે રે, સમ્યગ નાણુપદને નિત્ય ન. ૧

આંખો છતાં અંધા નવિ ભાળે રે, તત્ત્વ ગુરૂ વિના નવી નિહાળે રે;
તમ તિમીર પડલ ગુરૂ ટાળે રે, સમ્યગ્ નાણુપદને નિત્ય નમીએ રે. ૨

ગુરૂ દિવો દિવાકર કહીએ રે, ગુરૂ માત પિતા સખ લહીએ રે;
ગુરૂ સેવા નિરંતર વહીએ રે, સમ્યગ્ નાણુપદને નિત્ય નમીએ રે. ૩

ગુરૂ ક્રિયા કેશરવિજયને થાતી રે, વિદ્યા વૃદ્ધિ થઈ ઘણી ખ્યાતી રે;
જડતા જડ દૂરે જાતી રે, સમ્યગ્ નાણુપદને નિત્ય નમીએ રે. ૪

વિચરી ગુરૂ સાથે સુરત આવે રે, પ્રકરણાદિક અભ્યાસ પાવે રે;
વ્યાકરણ કાવ્ય ન્યાય પણ થાવે રે, સમ્યગ્ નાણુપદને નિત્ય નમીએ રે. ૫

(૧૦૦)

સૂત્ર સિદ્ધાંતમાં પ્રવિણ જાણી રે, વ્યાખ્યાન પદ્ધતિ રૂઢી વખાણી
મધુરતા વિષય સ્ફુરતા માનો રે, સમ્યગ્ નાણુપદને નિત્ય નમીએ રે
સાંભળી શ્રોતા વ્યાખ્યાન વાણી રે, શિશુ ધુણાવે ભવિજન પ્રાણી
અમૃતપાન કરે એમ જાણી રે, સમ્યગ્ નાણુપદને નિત્ય નમીએ.
શાંતદાંત ગંભીર ગુણુ કારી રે, અનેક સ્થળે વિચરે ઉપકારી
સુખલાલ સદા હોવે જયકારી રે, સમ્યગ્ નાણુપદને નિત્ય નમીએ રે

ઢાલ ૯ મી.

(રાગ—વીર કહે ગૌતમ સુણો, પાંચમા આરના ભાવરે).
સુગુરવાણી નિત્ય પીજીએ, કીજીએ સુજસ કમાણી રે;
અનુભવરસે આતમ ભાંજીએ, મળે શિવસુખ ભવિ પ્રાણી રે. સુ
સત્ય શોધક થાવું સદા, અસત્યનો નહિ અવકાશ રે;
ગુણુ ગ્રાહી નિત્ય ન્યાયથી, સ્વપર પાલણુ પાસ રે. સુ
સોખત સંતની આદરે, સંસાર છેદન હોય રે;
આત્મિક વસ્તુને ઓલખે, ત્યાગો પુદ્ગલીક જોય રે. સુ
સર્વ જીવને સુખ આપજે, સુખી થાવાનો ઉપાય રે;
સત્યપ્રિય અદ્ય ઓલના, જગમાં જશ ગવાય રે. સુ
ખીતા રહેવું પાપથી, અભિમાન ધૂખ્યાં ટાળ રે;
નીંદા કરવી ન પારકી, સવિજીવ મિત્ર સંભાળ રે. સુ
સુખ મળતાં છલકાવું ના, દુઃખમા નહિ દિલગીર રે;
તન ધન યોવન આદિ સહુ, ગણુજે તેને અસ્થિર રે. સુ

(૧૦૧)

મારું મારું મમ ક રે, મારું દુઃખતું મુળરે;
કૃપણતા ન વિ છી જીએ, પરદ્રોહ મોટું શૂલરે. સુ ૭
બંધ સમયચિત્ત ચેતજે, ઉદ્ધે સંતાપ ન આણુ રે;
સુખલાલ સુમતિ સેવતાં, થાવે કર્મની હાણુ રે. સુ ૮

ઢાળ ૧૦ મી.

(રાગ—મોહન વાળનં વાગીયાં)

આજ આનંદનો રંગ રેલિઓ, આજ હૈડામાં હર્ષ ન માય;
મુનિરાજ આવીયા કલ્યાણકારી કેશરવિજયજી કહયા;
સવિજીવને સુખદાય, મુનિરાજ આવીયા. ૧

અમૃતધારા ઉપદેશ આપતા, દેશના જેની દુઃખ હરનાર. મુ ૦
સુણોભવિક ચાતક મેહ સમો વડે, બહુ બોધ લહે નરનાર. મુ ૦ ૨
અન્યાયવડે ઉપાર્જન લક્ષ્મી કરી, સાથે ન આવે એક બદામ. મુ ૦
ખાલી હાથે જવું પડે ખલકમાં, મુકિને રિદ્ધિસિદ્ધિ તમામ. મુ ૦ ૩
બાળ યુવા વૃદ્ધાવસ્થા ગણે, તેનો કરજે તું પુરણ વિચાર. મુ ૦
મળ્યો અનુભવ ચિંતામણી સમો, આવિખાજી હાથે નવિહાર મુ. ૪
જીવનદોરી જોખમમાં ન નાંખતા, શોધી લેજે તું સાચી વાટ. મુ ૦
સાધુનો સમાગમ સદા રાખતાં, ટળશે તન મનનો ઉચાટ મુ ૦ ૫
ધર્મ દયામય નિત્ય દાખીયો, પુરો પ્રયત્ન તેમાં રાખ; મુ ૦
ઉભય લોકમાં આનંદ સંપન્ને, જેથી અંતિમ સાચુ સુખચાખ. મુ. ૬

કદાચહને કાઠી મુકજે, સ્વછંદા ચારીપણાંનો ત્યાગ;
હાનિકારક વેપાર ન કીજીએ, સદાસોહં જપો મહા ભાગ્ય મુ
ખોટા સ્નેહથી બંધાવું નહિ, ભૂમિ શોધી વાવવું ખીજ.
સંયોગ અનુકુલ સર્વ આવતાં, સુખલાલ મળશે ઉત્તમ મુ
નિરાજ આવીય

ઢાલ ૧૨ મી.

(નણુદીના વીરા ગણધર આવ્યા છે ચાલો વાંદવા—એ દેશી)—
સુગુણી આજનો દિવસ સફળ ગણુ, સુગુણી પધાર્યા મુનિમહારાજ
ભવિજન ખ્યારા ગુરુ આવ્યા છે ચાલો વાંદવા.

સુગુણી કમળવિજયણ પંન્યાસ છે,	
સુગુણી શ્રાવકના શિરતાજ રે.	ભ૦ ॥ ૧
સુગુણી તસ શિષ્ય કેશરવિજયગણી,	
સુગુણી કરતાં ઉચ વિહાર રે.	ભ૦
સુગુણી વ્યાખ્યાન વાંચે વડા બહાલથી,	
સુગુણી સાંભળતાં નરનાર રે.	ભ૦ ॥ ૨
સુગુણી આકૃત આવે ઓલાંગવી,	
હૈયાથી હીંમત ન હાર રે.	ભ૦
સુગુણી વરજે તું વિષય વાસના;	
સુગુણી મુર્છાનો કરો પરિહાર રે.	ભ૦ ॥ ૩
સુગુણી અહંવૃત્તિ નવિ આદરો,	
સુગુણી ન ઓલો અવરણ વાદ રે;	ભ૦

(૧૦૩)

સુગુણી ભાવના ભદ્રી પેરે ભાવવી,	
સુગુણી છોડવા મન ઉન્માદ રે.	ભ૦ ॥ ૪ ॥
સુગુણી તારૂં ન છે કોઈ વિશ્વમાં,	
સુગુણી ચિત્ત વિચારીને જોય રે;	ભ૦
સુગુણી અધ્યાત્મ આનંદ ભોગવો,	
સુગુણી સુખ સંપૂર્ણ જેથી હોય રે.	ભ૦ ॥ ૫ ॥
સુગુણી દિન થઈ નથી કરવી માગણી,	
સુગુણી પ્રાર્થના કરવી ન ભંગ રે;	ભ૦
સુગુણી આત્માની શક્તિ અકથ્ય છે,	
સુગુણી જાણે જે લાગ્યો જેને રંગ રે.	ભ૦ ॥ ૬ ॥
સુગુણી કમળ કાદવમાં નીપજે,	
સુગુણી પાણીથી પંકજ દૂર રે;	ભ૦
સુગુણી સમક્રિતિ સંસારમાં રહે,	
સુગુણી લેપ ન લાગે જરૂર રે.	ભ૦ ॥ ૭ ॥
સુગુણી એ આદિઅનેક વચનામૃતો,	
સુગુણી કહેતાં ન આવે પાર રે;	ભ૦
સુગુણી સાંભળી જેણે ગુરૂની દેશના,	
સુગુણી સુખલાલ શાંતિ અપાર રે.	
ભવિજન પ્યારા ગુરૂજી.	આ૦ ॥ ૮ ॥

(૧૦૪)

ઢાલ ૧૨ અી.

(સુંણેા ચંદાજી પરમાતમ પાસે જાજે—એ દેશી.)

સુણુ સાહેલી મનોહર ઓચ્છવ થાએ જોવા ચાલો;
 શુદ્ધ દેવગુરુ ધર્મ હૃદયમાં રાખી સત્રજે માલો. ॥ ટેક-
 દોષ અઢાર રહિત હોવે દેવા, ભાવે કરીએ તેની સેવા;
 મળે શિવપુરીના વેગે મેવા, સુણુ સાહેલી મનોહર. ઓ
 ગુરુ નિર્ઘંથને નમીએ નિત્યે, કંચન કામિની લ્યાગી ચિત્તે;
 પંચ મહાવૃતો પાળે પ્રીતે, સુણુ સાહેલી મનોહર. ઓ
 અહિંસા પરમો ધર્મ કહીએ, સુગર્ભ સમ કરીને લહીએ;
 તો કર્મ રૂપી કાષ્ઠ દહીએ, સુણુ સાહેલી મનોહર. ઓ
 ઘણું સ્થળો વિચરી ગુરુરાયા, જામનગરમાંથી સંઘ કઢાયા;
 સિદ્ધગિરિ ગિરનાર મન ભાયા, સુણુ સાહેલી મનોહર. ઓ
 ફરતા સુરત શહેરમાં આવ્યા, સંઘ મળી હર્ષથી વધાવ્યા;
 ભગવતિ સૂત્ર તિહાં વંચાવ્યા, સુણુ સાહેલી મનોહર. ઓ
 પંન્યાસજી કમળવિજયજી ધારે, યોગોદ્ધન કરાવવા વિચારે;
 વૈશાક શુદ્ધિ એકાદશી લ્યારે, સુણુ સાહેલી મનોહર. ઓ
 સંવત ઓગણી ત્રેસઠ ધારે, કાર્તિકવદિ છઠ્ઠ દિવસ સારે;
 થયો ગણિપદવી મહોચ્છવ પ્યારે, સુણુ સાહેલી મનોહર. ઓ
 એ પ્રસંગે અઠ્ઠાઈઓચ્છવ થાએ, સ્વામીવચ્છલ પણ સોહાએ;
 શ્રીફલના પ્રભાવના કરીએ, સુણુ સાહેલી મનોહર. ઓ

શાસન શોભા સારી થાતાં, ગુરૂ ત્યાંથી મુંબઈ તરફ જતાં;
સુખલાલ ગુરૂ ગુરૂ નિત્ય ગાતાં, સુરૂ સાહેલી મનોહર. ઓ ૯

૬.૫ ૧૩ મી.

(ગિરીવર દરિસણુ વિરલા પાવે—એ દેશી).

બહાલથી વિહાર કરે મુનિરાયા, સાથે તે સાધુ કહ્યા સુખદાયા;
બહાલથી વિહાર કરે મુનિરાયા. ॥ ટેક ॥

નિર્ઘ્રી મુનિ અણુગાર કહીએ,
પંચાચાર પ્રેમે પાળે પળાયા. બહા. વિ. ૧

પંચ સમિતિ ત્રણ ગુપ્ત આરાધે,
તપ તપતાં તે તરે ને તરાયા. બહા. વિ. ૨

પંન્યાસ કમળવિન્યય સાથે,
કેશરવિન્યય તે ગણિ ગણાયા. બહા. વિ. ૩

શિષ્ય પ્રશિષ્યો સાથે કરતા,
બહુ સ્થળે સ્થળે યોધ કરતા. બહા. વિ. ૪

નવસારી કાલીયાવાડી બીલીમોરા,
વલસાડ, દેહણુગામ ધરાયા. બહા. વિ. ૫

પાલગઢ થઈ અગાશી આવ્યા,
ઝવેરી કચ્છી લોક ભક્તિ ભરાયા. બહા. વિ. ૬

પુન ભણાવી આંગી રચાવી ભારે,
સ્વામીવચ્છલ કરતા સુખદાયા. બહા. વિ. ૭

(૧૦૬)

ત્યાંથી માહિમ મુનિરાજ પધાર્યા, ઉપરોક્ત કાર્યો અહિયાં કરાવ્યા.	૦૬૧ વિ. ૮
સહસ્ર અધિક સદ્ગૃહસ્થો આવી, વંદન કરી ગુરુના પ્રણામે પાયા.	૦૬૨ વિ. ૯
મુંબઈ પધારવા વિનંતી કરતા, કરી ઓચ્છવ ગુરુના ગુણગાયા.	૦૬૩ વિ. ૧૦
દાદર થઈ ભાયખાલામાં રહીને, મહા શુદ્ધિ એકમે મુંબઈ આવ્યા	૦૬૪ વિ. ૧૧
સઘે સામૈયું સ્નેહથી કીધું, ગોડીજીના ઉપાશ્રયે પધરાયા.	૦૬૫ વિ. ૧૨
કચ્છી ભાઈઓની માંગણી મानी, કેશરવિજય ગણિ હુકમ ફરમાયા.	૦૬૬ વિ. ૧૩
કચ્છી દશાની વાડીમાં જાવેં, ધાર્મિક બોધ દેવા હિત દાયા.	૦૬૭ વિ. ૧૪
વૈરાગ તાત્વીક દેશના સુણી, કચ્છી કેમ હૃદયે હરખાયા.	૦૬૮ વિ. ૧૫
વ્યાખ્યાનહોલ વિશાળ હતો પણ, સાંકડા પર્વના દહાડા ગણાયા.	૦૬૯ વિ. ૧૬
એ ચોમાસું આનંદે વિતાવ્યું, લખ્છી અઠ્ઠાવીશ તપ અદરાયા.	૦૭૦ વિ. ૧૭

(૧૦૭)

ઉપધાન પણ આનંદે કરાવે,
એકશત શોભ મળ્યો સમુદાય. ંહા. વિ. ૧૮
ઓગણીચોસઠ માગશર શુદ્ધિ પંચમીએ,
ખડો વરઘોડો માળનો ચઢાયા. ંહા. વિ. ૧૯
શુદ્ધિ સપ્તમીએ મંગળમાળા,
સુખલાલ પેરીને સૌ હરખાયા. ંહા. વિ. ૨૦

ઢાળ ૧૪ મી.

સિદ્ધાયલ શિખરે દિવેરે. (ક્ષત્રિકલંક—એ દેશી)

સજ્જન સહુ હળીમળી આવો રે, અનુપમ ઓચ્છ
મિત્રમંડલ તેડી લાવેરે, અનુપમ ઓચ્છવ જોવાને
અલખેલી મુંગઈ શહેર રે, અનું ત્યાં લહીએ લીલા લહેર રે.
વિજયકેશર ગણિ જાણું રે. અનું લહે પંન્યાસપદવી વખાણું રે અ.
મળી સંઘ સકળ સમુદાયે રે, અનું દેતા પદવી ગુણગાએરે. અ. ૨
ખાખુ રતનલાલ ચુનિલાલ રે, અંકરે શ્રીફલ પ્રભાવના ંહાલરે અ.
નોકારસી રૂડી થાય રે, અં અઠ્ઠાઈઓચ્છવ અદરાયરે. અનું ૩
સમવસરણુ રચના રંગેરે, અં શાંતિસ્નાત્ર લણાવે ઉમંગેરે. અ.
એવીરીતે વિત્તવાવરતા રે, અં ગુરૂલક્ષિ હૈડે ધરતાં રે. અ. ૪
જોતા મનરાજી થાયરે, અનું પાતિકપંક ફરે જાય રે. અનું
શાસન્નોત્તિ સારી થાવે રે, અનું જૈન જૈનેતર ગુણ ગાવેરે. અ. ૫

ગણિવિજય કેશર પંન્યાસરે, અંકરે યોગનો અતિ અભ્યાસરે.
 શાંત વૈરાગી વલી જ્ઞાનીરે, અં નમ્ર સરલતાને મહાધ્યાનીરે. અ
 શ્રાવક સુખી કેમ થાય રે, અનું વલી કેળવણી જેમ પાય રે. =
 કરતા તેવા ઉપાય રે, અં હિતકર ઘણા ગ્રંથો રચાય રે. અ
 અનુક્રમે કરતા વિહાર રે, અં જૈન કોમ ઉદય કરનાર રે. અ =
 વિજય કમળસૂરિ ગુરુ રાયરે અં સાલ ચુમેતેર દુઃખદાયારે અ
 ખારડોલી મુકામે દહીએ રે, અં નિરવાણુ ગુરુનું લહીએ રે
 તેમની ઈચ્છા પરમાણુરે, અ. નોંધ પોથીમાં લખ્યું તે ટાણુરે. અ
 પંન્યાસ કેશરવિજયજી ગણિ વરનેરે, અં દેવે સૂરિપદ સુખકરે
 અમદાવાદના નગરશેઠ જેહુરે, અ. વિમલભાઈ મયાભાઈ તેહુરે. અ
 તેમને ભલામણુ કીધી રે, અં શિખ ગુરુની હેડે લીધીરે. અ
 યોગ્યને યોગ પદવી દેતા રે અ. સુખલાલ વહેસુખ વહેતાંરે અં

ઢાલ ૧૫ મી.

(ચાલો સખી સિદ્ધાચલ જઈએ—એ દેશી).

ધ્યાન પરમેષ્ટિનું નિત્ય ધરીએ, ભવસાગર સેજે તરીએ;
 શિવરમણીનું સુખ વરીએ, ધ્યાન પરમેષ્ટિનું નિત્ય ધરીએ.
 અરિહંત સિદ્ધ દેવવળાણું, ત્રીજે પદે આચારજી બાણું;
 વાચક સાધુ ગુરુ ત્રણ માનું, ધ્યાન પરમેષ્ટિનું નિત્ય ધરીએ.
 પંન્યાસ કેશરવિજયજી ખ્યારા, ગ્રામાનુ ગ્રામ વિહાર સારા;
 ભાવનગરમાં તે પધાર્યા, ધ્યાન પરમેષ્ટિનું નિત્ય ધરીએ.

(૧૦૯)

ક્રીધું તિહાં ચાતુર્માસ, વિવિધ રીતે ક્રીધો વિકાસ;
સંઘ સકલ મન ઉદ્ધાસ, ધ્યાન પરમેષ્ઠિનું નિત્ય ધરીએ. ૪

આગ્રહ કરે સૂરિપદ દેવા, ગુરુજી ન ઇચ્છે તે લેવા;
ખલીહારી જે ગુરુ એવા, ધ્યાન પરમેષ્ઠિનું નિત્ય ધરીએ. ૫

વિનંતી સંઘ ખહુ કરતા, મૌન ગુરુ જાણી રંગ ધરતા;
અપૂરવ ઓચ્છવ આદરતા, ધ્યાન પરમેષ્ઠિનું નિત્ય ધરીએ. ૬

શેઠ રાણપુર વાસી આવે, વાડીલાલ પરશોતમ ભાવે;
એ અવસર તિહાં જાણાવે, ધ્યાન પરમેષ્ઠિનું નિત્ય ધરીએ. ૭

જલ જત્રાનો વરઘોડો જે, ભાણાવો શાંતિ સ્નાત્ર તે;
નોકારશી કરો મુજ ખર્ચે, ધ્યાન પરમેષ્ઠિનું નિત્ય ધરીએ.

ઝવેરી નગીનભાઈએ ક્રીધી, શ્રીકૃષ્ણ પ્રભાવના સિદ્ધિ;
ખાકીની સહાય સંઘે દીધી, ધ્યાન પરમેષ્ઠિનું નિત્ય ધરીએ. ૮

કારતક શુદ્ધિ પુનમ ટહીએ, ઓચ્છવની શરૂઆત લહીએ;
વદ છઠે પદવી દઈએ, ધ્યાન પરમેષ્ઠિનું નિત્ય ધરીએ. ૧૦

પ્રતિદિન પૂજાઓ ભાણાવે, આંગી રચી ભાવના ભાવે;
ક્ષત્રુજયની રચના થાવે, ધ્યાન પરમેષ્ઠિનું નિત્ય ધરીએ. ૧૧

નવકાર ગણનાર નરનારી, સ્થાનકવાસી તપગચ્છ ધારી;
જમ્યા દિગંબર વિચારી, ધ્યાન પરમેષ્ઠિનું નિત્ય ધરીએ. ૧૨

કેશરવિજય પંન્યાસ થયા, સૂરિ સંઘે ક્રીધી ભક્તિ પુરી;
કોઈ રીતે નહિ અધુરી, ધ્યાન પરમેષ્ઠિનું નિત્ય ધરીએ. ૧૩

(૧૧૦)

મહોપાધ્યાય પદવી સારી, દેવ વિજય જીને નિરધારી;
 પ્રવર્તક લાલવિજય ધારી, ધ્યાન પરમેષ્ઠિનું નિત્ય ધરીએ. ૧૨
 વડી દિક્ષા એ તીહાં થાવે, ખીજા વૃતો ઘણા ઉચ્ચરાવે;
 સુખલાલ ઓચ્છવસોહાવે, ધ્યાન પરમેષ્ઠિનું નિત્ય ધરીએ. ૧૩

ઢાલ ૧૬ મી.

(તીરથની આશાતના નવી કરીએ—એ દેશી)

આગમ સ્વપરને હોવે ઉપકારી, હાંરે ઉપકારી રે ઉપકારી હાંરે
 નિત્ય નમન કરો નરનારી, હાંરે જેનો પૂર્ણ આધાર આ
 સર્વ પ્રકારે આશાતના તેની ટાળો, હાંરે ગુરુમુખ સિદ્ધાંત નિહાળો
 હાંરે હાલમાં પીસ્તાલીશ સંભારો, હાંરે જગમાં જયકાર. આ
 મૂળ નિર્ચુકિત ટીકા ચુરણી ભાખ્ય જેહ, હાંરે રાસચરિત્ર તે ગુણગેહ
 હાંરે આદિ અનેક અંથો છે એહ, હાંરે બહુ બોધ દેનાર. આ
 પુસ્તકો પૂર્વાચાર્યે જે રચીયા, હાંરે તે તે ભવિજનને ઉપકરીયા
 હાંરે વાંચી વંચાવી બહુજન તરીયા, હાંરે શિક્ષા જે હિતકાર. આ
 વિજયકેશર સૂરિશ્વરે પ્રગટ કીધાં, હાંરે તે તે સવળા અમે લીધા
 હાંરે વર્તમાનકાળે પ્રસિધ્યા, હાંરે સરળ ભાષી હોય. આ
 યોગશાસ્ત્ર ભાષાંતર પેલું જાણો, હાંરે મલયાસુંદરી ચરિત્ર વખાણો
 હાંરે ઉભય આવૃત્તિ ચાર પિછાણો, હાંરે પ્રિયતા તેની જોય. આ

(૧૧૧)

મહાવીર તત્ત્વ પ્રકાશ સંસ્કૃત કહીએ, હાંરે ભાષાંતર તેનું વહીએ;
હાંરે સુદર્શના ભાષાંતર લહીએ, હાંરે ધ્યાનદીપિકા જાણુ. આ૦ ૭
સમ્યક્ દર્શનને ગૃહસ્થધર્મ, હાંરે નિતિમય જીવને ટાળે કર્મ;
હાંરે આત્મવિકાશે મલે શિવશર્મ, હાંરે આત્મવિશુદ્ધિ વખાણુ. ૮
નિતિ વચનામૃત શાંતિ માર્ગ સારો, હાંરે આનંદ પ્રભુ મહાવીર
લાગે ખ્યારો;
હાંરે પ્રભુના પંથને વિચારો, હાંરે આત્મજ્ઞાન પ્રવેશ. આ૦ ૯
ધર્મોપદેશ તત્ત્વજ્ઞાન ઉંચું જોહ, હાંરે ઝંકારના પંથે એહ;
હાંરે દશવૈકાલિક ભાષાંતર તેહ, હાંરે જેના ગુણ અશેષ. આ૦ ૧૦
પ્રભોધચિંતામણિનું ભાષાંતર ભાવે, હાંરે એમ વીશ પ્રગટ થઈ જાવે;
હાંરે બાકી છપાવ્યા વિના કહાવે, હાંરે મંગળ મયસુખલાલ. આ. ૧૧

દાળ ૧૭ મી.

(રાગ મેરે મૌલા જુલાલે મદીને મુઝે).

વિચરે મુનિવરા શીત ઉનાળે, ચાતુર્માસ એક સ્થળ માંહિ ગાળે. ૧

શેષકાળે માસ કલ્પ કરવાનો આગાર છે.

ચાતુર્માસ કર્યા પછી ફેરબદલી નિરધાર છે.

એવા ઉત્તમ આચારો મુનિ પાળે, વિચરે મુનિવરાશીત ઉનાળે. ૨

યતિ ધર્મ આરાધતા, દશ પરીસહ બાવીસ સહે;

બાહ્ય અભ્યંતર તપથી નિજ કાયાને દહે.

કર્મ ઈંધણને એહ નિત્ય બાળે, વિચરે મુનિવરા શીત ઉનાળે. ૩

દયા રાખે વિસવસા, પાય અણુવાણે ચલે;
 આવે જો ઉપસર્ગ તે પણ ધર્મથી જે નવી હલે;
 પૂર્વકૃત કિંધેલા પાપ ટાલે, વિચરે મુનિવરા શીત ઉનાળે.
 વિજયકેશર સૂરિજીએ, ચાતુર્માસ જે કર્યા;
 કમલવિજય સૂરીશ્વર ગુરુજી, સાથે શિષ્યો પરિવર્યા
 ત્રણ ચોમાસા સુરતશહેર ગામે, વિચરે મુનિવરા શીત ઉનાળે.
 ચાર ચાતુર્માસ પાલીતાણામાં પરમાણુતાં,
 દેહગામે ત્રણ કીધા, જામનગર જે જાણુતાં.
 બખે પેથાપુર રાજનગર નિહાળે, વિચરે મુનિવરા શીત ઉનાળે.
 વાંકાનેરમાં જે ચોમાસા, બાકી અકકેકા કહવા;
 મુંબઈ વળી મોરબીમાં, પુના કપડવંજ લહ્યા.
 ઉંઝા માણસા કપડવંજ ભાળે, વિચરે મુનિવરા શીત ઉનાળે.
 રાજકોટ ધોરાજી તે વલી ગોધાવીને પાદરા;
 ભરૂચ વલસાડ રાણપુરમાં વડાલી માંડલખરા.
 ભાવનગરમાં મંગલમાલે વિચરે મુનિવરા શીત ઉનાળે.
 વિશનગરે વિજાપુરે બીકાનેરે ધારીએ;
 ચોમાસા અડત્રીશ એમ કીધાં તે વિચારીએ;
 સુખલાલ ધ્યાનમાં રહે ગુરુ ત્રણકાળે વિચરે મુનિવરા શીતઉનાળે.

(૧૧૩)

દાલ ૧૮ મી.

(રાગ—ભરીજન સેવીયે એ.)

સુખસિંધુ ઉર ઉછળતો એ, આવે આનંદ તરંગ,
 ગુરુ ગુણ ગાઘયે એ, ધન્યદિવસ ધન્ય આઘડીયે;
 રાસ રચ્યો ઉછરંગ, ગુરુ ગુણ ગાઘયે એ. ૧

રત્નમણિ સમ દીપતા એ, મણિવિજયદાદા જાણુ. ગું
 રાજનગરમાં રંગથી એ, કીધાં તે શિષ્યવંખાણુ. ગું ૨

બુદ્ધે રાય જી નામના એ, ટુંઢક સાધુ જેહ; ગું
 શિષ્ય મુલચંદજી સાથમાં એ, આવ્યા અમદાવાદ એહ. ગું ૩

સંવત ઓગણીશ ખારમાં એ, બુદ્ધિવિજયજી નામ; ગું
 મુક્તિવિજય તસ શિષ્યકર્યા એ, સારે વાંછિત કામ. ગું ૪

મુક્તિવિજયજી ગણી તણા એ, શિષ્ય શોભીતા સાર; ગું
 કમલવિજયજી સૂરિ કહ્યા એ, તસ શિષ્ય દશ વિચાર. ગું ૫

ભાવવિજય હેતવિજયજી એ, કેશરવિજય ગુણગેહ; ગું
 રામવિજય વિનયવિજયજી એ, દેવ વિજયજી જેહ. ગું ૬

મોહનવિજયજી સાતમા એ, જ્ઞાનવિજયજી ગણાય. ગું
 નવમા નયવિજય લહો એ, મોતિવિજયજી ભણાય. ગું ૭

હવે પ્રેમે પ્રશિષ્ય કહું એ, સાંભળજે હિતકાર; ગું
 વિજયકેશરસૂરિજી તણો એ, પુનીત જે પરિવાર. ગું ૮

પ્રવર્તક લાભવિજય લહો એ, દર્શનવિજયજી હોય; ગું
 પંન્યાસ ન્યાયવિજય અને એ, હેતવિજયજી જોય. ગું ૯

(૧૧૪)

વીરવિજયજી વખાણીએ એ, ચંદ્રવિજયજી સોહાય; ગું
 ધ્યાનવિજયજી જાણીએ એ; એ સાતે શિષ્ય થાય. ૦
 પ્રવર્તક લાભવિજયતણા એ, પ્રેમવિજયજી પંન્યાસ; ગું
 તસ શિષ્ય દાનવિજય ગણો એ, ન્યાયના મૃગેંદ્ર ખાસ. ગું
 ચંદ્રના પ્રભાવવિજય કહો એ, એમ ઉત્તરોત્તર સાર; ગું
 વિજયકેશરસૂરિજી તણો એ, એ દાખ્યો પરિવાર. ગું
 સ્થવીર વિનયવિજય તણા એ, ચારિત્રવિજયજી જાણુ; ગું
 મિત્રવિજયજી માનીએ એ, એ જે શિષ્ય વખાણુ. ગું
 ચારિત્રના શિષ્ય જાણુતા એ, દર્શનવિજયજી હોય; ગું
 જ્ઞાનવિજય ન્યાયવિજયજી એ, એ ત્રિપુટી જોય. ગું
 મહોપાધ્યાય દેવવિજયજીનાએ, કર્ણાવિજયજી હોય; ગું
 તપસ્વી તરુણવિજયજી ભણ્યાએ, મનહરવિજયજી જોય. ગું
 નિપુણવિજયજી મંગળ કરએ, શિષ્ય કહ્યા એ ચાર; ગું
 તપસ્વી તરુણવિજય તણાએ, હર્ષવિજય જય કાર. ગું
 વિજય મોહનસૂરિ તણાએ, પદમ વિજય ધાર; ગું
 પ્રતાપવિજય પ્રિતિવિજયજીએ, હર્ષવિજયજી વિચાર. ગું
 પાઠક પ્રતાપવિજય તણાએ, ઉદય અને ધર્મ કહાય; ગું
 ધર્મના યશોવિજય થયા એ, પ્રિતિના સુમદ્રાદિ થાય. ગું
 ઉદયના શાંતિ જાણીએ એ, મોહનસૂરિએ પરિવાર; ગું
 હવે પંન્યાસ પ્રેમવિજયનાએ, સુમતિવિજયજી સાર. ગું

(૧૧૫)

તિર્થવિજયજી ધારીએ એ, તસ શિષ્યક્ષમાવિજયજી; ગુ.
એ આદિ અર્ધશત મુનિવરાએ, કમલસૂરિના વખાણુ ગું ૨૦
સંવત યોગણી અઠાશીએ એ, ચઘતરે ચડતે રંગ; ગું
બગડીયા બો ટા દકરે એ, ઝીંઝુવાડામાં ઉમંગ. ગું ૨૧
વિજયકમળસૂરિ સ્થાપિતાએ, યોગણીએકસઠની સાલ; ગું
જૈનધર્મોત્તેજક શાળામાં એ, ભણાવે મંગળ માલ. ગું ૨૨
પચીશ વર્ષથી પાઠશાળામાં એ, મુખ્ય અધ્યાપક હોય; ગું
આસીસ્ટન્ટ દલસુખ દેવશીએ, વિદ્યાર્થી સવાસો જોય. ગું ૨૩
શતઘર વિશા દશા તણા એ, કલ્યાણકારી સંઘ જાણુ; ગું
શાંતિજન મંદિરથી શીતલતાએ, આરાધે ધર્મ વખાણુ ગું ૨૪
વિજય કેશરસૂરિજી તણા એ, રાસરચો આ સુખદાય; ગું
સુખલાલ રવજીએ સ્નેહથીએ, પ્રણમી શારદા માંય. ગું ૨૫

ઢાલ ૧૯ મી.

(રાગ—ઝેર ગયા વલી વેર ગયા)

ગુરૂ પરંપરા ગુણુ ગાતા, હૈડે હોયે હર્ષ અપાર,
પુનિતપુરૂષ પગલે અનુસરતા, પામીજે ભવસાયર પાર;
વિજય કમલસૂરીશ્વરજી નો, એ ભાંજ્યો મુનિનો પરિવાર,
હવે સાધ્વીજી તણા કહીએ, તે સુણજે સહુ નરને નાર. ૧
ગુણીયલ ગુલાબશ્રીજીને વલી, દેવશ્રીજી ગુણુશ્રીજી ધાર,
હરખશ્રીજી ને વિજકોરશ્રીજી, એ પાંચેનો છે પરિવાર;

શુભાખશ્રીજી ના પ્રવર્તક, આણંદજી મુખ્ય વિચાર,
 કમલશ્રી દર્શન મુક્તિ શ્રી, ચારિત્ર, પ્રતાપશ્રીજી ધાર.
 રંજન, અમુલ્ય, કંચનશ્રીજી, હુમ્મય, કાંતિ, વલ્લભશ્રી હોય,
 દાનશ્રીજી ઠાણાતેર કહીએ, લાવણ્ય ઇશ્વરશ્રીજી જોય;
 દર્શન, લલીત, અજીતશ્રીજીને, અમૃત, નિર્મળ, જ્યંતિ સોય,
 એ આઠે ઠાણા નિત્ય નમિએ, જંબુ મોહનશ્રીજી હોય.
 જ્યંતિ, વિમલ, રંજનશ્રીજી, એ ઠાણા પાંચે પરમાણુ,
 રતનશ્રીજી, મુક્તિશ્રીજી વલી, લલીત, મહેંદ્રશ્રી ચારેવખાણુ;
 અનોપ, મનોહર, મતિશ્રીજીને, ચંદ્રશ્રીજી, વિદ્યાશ્રીજી જાણુ,
 પ્રિયંકર, મુક્તિ, વિમલશ્રીજીને, અંજન ઠાણા છ નિર્માણુ.
 રમણીકશ્રીજી હંશશ્રીજીને, વિદ્યાશ્રી, ચંદનશ્રીજી જાણાય,
 દેવત, પ્રધાન, પ્રસન્ન, નંદન, ઉત્તમ, મણીશ્રીજી લાણાય;
 પુષ્પ, મનહર, ચંપકશ્રીજી, સુભદ્રા, હિંમતશ્રીજી ગણાય,
 જવેર, જયશ્રી, નિતિશ્રીને, દાન, દયાશ્રીજી તે મનાય.
 હવે પરિવાર દેવશ્રીજીનો, મણીશ્રીજી, ચંપાશ્રીજી ધાર,
 પ્રમોદ, મનહરશ્રીજી પ્યાર, મંગલ, કંચનશ્રીજી ઉદાર;
 અશોક, સોભાગ્ય, ચંદનશ્રીજી, વલ્લભ, વિમલશ્રીજી વિચાર,
 જ્ઞાન, વિવેક, નેમશ્રીજી કહીએ, લલિત, અમૃતશ્રીજી સાર.
 કલ્યાણ, માણેકશ્રીજી કહીએ, હવે ગુણશ્રીજી પરિવાર,
 દેવ, ચંદન, પ્રધાન મુક્તિને, મણી, સોભાગ્ય, રમણીક ધાર;
 હીરા, અમૃત, હેત હરકોર, હરખ, ઉત્તમ, વલ્લભશ્રી સાર,
 પ્રભાશ્રીજી, સુખોદશ્રીજી તે, માણેક, ચંદનશ્રી જયકાર.

(૧૧૭)

હરખશ્રીજીના ઠાણા પાંચે, કમલ, મણી, કેશરશ્રી સોય,
કાંતિ, અમ્રતશ્રીજી જાણે, હવે વિજકેરશ્રીજીનો જોય;
દર્શન, લાલ, દિવ્યશ્રીજીને, ચારિત્ર, મહેંદ્રશ્રીજી :કોય,
સુખલાલ એઆદિ ગુરણીના, ઠાણા દોઢસો લગભગ હોય. ૮

ઠાણ ૨૦ મી, કલશ,

(રાગ, ગાયો ગાયો રે શંખેશ્વર સાહેબ ગાયો.)

આવ્યા આવ્યા રે આનંદ વધામણા આવ્યા એ ટેક ॥
વિજય કમળ સૂરિરાજ ગુરના, શિષ્ય થયા જે ચાવા,
િવજય કેશર સૂરીશ્વર રાયા, સકલ સંઘ મન લાવ્યારે આ૧
લઘુ વયમાં લીધો સંજમ જેને, આતમનુ શ્રેય થાવા,
જ્ઞાની ધ્યાની સુ પુરૂષ બનીને, અમર પુરી સધાવ્યારે આ૦ ૨
તસ લઘુ બાંધવ ગુર લાઈજે, પાઠક પદે સોહાવ્યા,
વિજય દેવની હવે આણાવરતે, વડીલે તે ફરમાવ્યારે આ૦ ૩
સાધુ સાધવી શ્રાવક શ્રાવીકા, ચઉ વિહુ સંઘ ઠરાવ્યા
ગચ્છ કોમિક લેદ દૂર કરીને, નીજ પર હિત ધરાવ્યારે આ.૪
સાશન ઉન્નતિ સારી કરતા, યશ પડેલો વળવ્યા,
અરિહંત દેવની આણુ પ્રમાણે, ચાલે તે સંઘ કઢાવ્યારે આ૦ ૫
ઉત્તમજન અનુસારે વિચરતા, ઉભય લોક સુખ પાયા
કુમતિ કદાચહુ કુસંપને કાઢી, ઉજવળ જીવન ધ્યાયારે આ૦ ૬
સુદેવ ગુર ધર્મ હૈકે રાખી, નિતિના કાર્યો કરાયા;
ઇહ પરલોક સુધરશે એથી, સુખલાલ ગુરગુણ ગાયારે આ.૭

(૧૧૮)

ઢાળ ર૨ મી.

રાગ ગીતિ—(લયપચતા નવ લાડુ એદેશી).

જીતવિજયજીનો રાસ, પ્રથમ રચીયો અદ્યમતી મહારી,
શ્રી ઉમેદ ખાંતિનો રાસ, દ્વિતિય રચાયો છે આનંદકારી,
વિજય કેશર સૂરિજીનો, ત્રીજો રચીયો .રાસ જયકારી,
કાંતિલાલ દેવચંદ કેરી, સુખલાલને સહાય લખવામાં સારી.
સુરપ્રિય પુણ્ય માળા, સિદ્ધ મંગાવો વાંચો નરનારી,
સંગીત સરીતા સોહો, સુખલાલ દેવગુરુને દિલ ધારી.

ઇતિ શ્રી બોટાદનિવાસી સુશ્રાવક માસ્તર સુખલાલભાઈ રવ

"ભાઈ બગડીયા વિરચીત શ્રીમદ્ વિજયકેશર સૂરિશ્વરજી

રાસ સં. ૧૯૮૬ ના કાર્તિક શુદ્ધ પાંચમે સમાપ્ત:

ૐ શાંતિ ! શાંતિ !! શાંતિ !!!

(૧૧૬)

સુવર્ણવાક્યો.

શ્રી વ્રજવિનોદ-આત્મ સંશોધન.

આ. મ. શ્રી વિજયકેશરસૂરીશ્વરજીના ગ્રંથોમાંથી

ઉદ્ધૃત કરનાર—

શા. વ્રજલાલ માધવજી.

આચાર્ય મહારાજશ્રીના સંસારીપક્ષના નાનાભાઈ શ્રી વૃજલાલ માધવજીએ હંસજીવિથી મહારાજશ્રીના ઘઘા ગ્રંથોમાંથી તારવી-ને સુંદર રૂપમાં ગુંથ્યા છે, જે વાંચતાં અંતકરણમાં પવિત્રતાનો સંચાર થાય છે, હૃદયમાં જ્ઞાનનો નિર્મળ પ્રકાશ પ્રગટે છે અને આત્મા પ્રકૃષ્ટિત થાય છે. સૂત્રો ટુંકા હોય પણ તેનો ભાવાર્થ અતિ વિસ્તૃત હોય છે. એક એક સૂત્ર જે અમલમાં મૂકવામાં આવે તો જીવનમાં નવજીવન-નવચેતનની ઝાંખી થાય છે અને સત્પંથે પ્રયાણ કરી શકાય છે. પ્રાતઃકાળમાં જ્યારે સર્વત્ર શાંતિ હોય છે અને આપણું મન પણ શાંત હોય છે ત્યારે તેનું વાંચન, મનન અને નિદિધ્યાસન કરવું તેથી હૃદયમાં ઉંડી છાપ પાડે છે, અને આત્મજ્ઞાન-આત્મશક્તિ ॥ ભૂખ જગાડે છે. માનવ-દેહ મળેલ તેનું સાચુંકર્ય કરવા ન ચુકવું હોય તો તેમના વિચારો વાંચો, હૃદયમાં ઉતારો, અમલમાં મુકો અને તમને પ્રતીતિ થશે કે તેઓશ્રીના વિચારરત્નોએ જીવનમાં આબેહુલ અસર ઉપજાવી છે.

૧ તારા જીવનની અંદર અનેક પ્રકારની અડચણે
ફેટો અને સંકટોવાળા પ્રસંગો આવશે તેનાથી કાયર કે
ન થતાં તેની સામે થઈ તે દરેક પ્રસંગને શાંતિથી સહન
કે જેથી મુક્તિમાર્ગ સરળથાય.

૨ જેટલા દરજ્જે તું ઇચ્છારહિત થઈશ તેટલા
તારી આપત્તિઓ નાશ પામશે. અને સંપદા પ્રાપ્ત થશે
તેમાં ખીલકુલ મૂર્ચ્છિત ના થઈશ.

૩ શુભાખનો ખપ હોય તો કાંટાથી કરીશ નહિ.

૪ જ્યાંસુધી તારું લક્ષ્યસ્થાન પ્રાપ્ત ન થાય ત્યાં
તારો આત્મિક પ્રયાસ ચાલુ રાખજે અને ઢુનીયાના
સ્વ'નગર્ભિત પદાર્થોથી લલચાઈશ નહિ.

૫ ઢુનીયાના દરેક જોયો તરફ પૌદ્ગલીક દૃષ્ટિનો
કર અને આત્મિક દૃષ્ટિથી જો.

૬ તને કોઈ પણ નીચમાં નીચ અધમ સ્થિતિ
થવાથી અન્યને ન છાજતું બોલવું તે પોતાનીજ અપૂર્ણ
ચિન્હ માનજે કારણ કે અન્ય તો નિમિત્ત માત્ર છે.

૭ તારી અન્ય પરત્વેની જેવી શુભ યા અશુભ
તું ભાવીશ તેટલેજ દરજ્જે તે ભાવનાનો લોકતા તું

૮ જે કાર્યની અંદર તારો આત્મા સાક્ષીરૂપ થઈ
પ્રેરણા કરે તે કાર્ય નિર્ભયતાથી કરજે અને જે કાર્ય
તારો આત્મા શંકિત થાય તે કાર્યથી વિમુખ રહેજે.

૬ તારા શુદ્ધ વિચારો અન્ય પાસે પ્રદર્શિત કરી પોતાના તથા પરના આત્માને મલીન ના કરીશ.

૧૦ તારું કોઈ બુદ્ધિ બોલે, નિંદા કરે અપમાન કે તિરસ્કાર કરે તો તેથી તું દીલગીર ના થઈશ પણ તેની અપૂર્ણતા તરફ દૃષ્ટિ કરી તે તારું નહિ પણ વ્યવહારમાં લોકોએ એક સંસારીને નિર્માણ કરેલા તારા નામનું યા શબ્દનું અપમાન કરેલ છે. તું પોતે તો અરૂપી, અવિનાશી અને છેદન ભેદન રહિત તથા પરમાત્મ સ્વરૂપ છે.

૧૧ દીનપણે અન્ય પાસે કોઈ પણ પ્રકારની ચાચના કરતાં પહેલાં તારી આત્મિક શક્તિ તરફ દૃષ્ટી કરી કંઈ વસ્તુ તારાથી અપ્રાપ્ય કે અસાધ્ય છે તેનો વિચાર કરવો.

૧૨ “ આત્માને જાણ્યો તણે સર્વ જાણ્યું ” એ સર્વત્ર એકત્રપણાને જ જુવે છે તેને મોહ શો ! અને શોક શો ! અર્થાત્ તેને કંઈ પણ હોતું નથી.

૧૩ સુખ અને દુઃખ એ તારી પોતાની જ પ્રવૃત્તિનું ઉપાદાન કારણ છે. ઇચ્છા હોય તે પ્રવૃત્તિ ચલણ કર.

૧૪ જ્યાં સુધી આત્મ પ્રકાશ પ્રગટ ન થાય ત્યાં સુધી બાહ્યાલંબન ક્રિયાઓનું સેવન ચાલુ રાખવું.

૧૫ આ જીવે દુનીયાના દરેક દેહધારી જીવાત્માઓ સાથે સંબંધો બાંધ્યા અને સગપણો કર્યા પરંતુ કોઈ પણ સગપણ કે સંબંધ કાયમ ટકી ફરી પાછા જોવામાં આવ્યા હોય તેમ

જણાયા નથી. તો પછી જગતમાં કોણે કોનો શોક કરવો ના કરવો ?

૧૬ કમળ જેમ કાદવમાં ઉત્પન્ન થઈ પાણીના અથલ ઉપર રહ્યું થકું પાણીના સ્પર્શથી દૂર રહે છે તેમ તું સારિક વિષય વાસનામાં તથા મોહાદીક શત્રુઓના ઘરમાં રથકો તેનાથી નિર્લેપ રહેજે.

૧૭ જે વસ્તુની પ્રાપ્તિ માટે તું ભિન્ન ભિન્ન દેહો ધારી કષ્ટોને સહન કરી રહ્યો છે તેજ વસ્તુ તારી પોતાના પાસે છે.

૧૮ ઘણા કાળનો રોગી એવો તું તારા કર્મરોગનો મુળથી નાશ કર. નહિ તો તે ઘર કરી જશે તો તે ઘણું જર્થ થશે. રોગોનું નિદાન કરી તેના ઉત્પત્તિ સ્થાનનો વિચાર કર દવા તારી પાસેજ છે.

૧૯ તું ધનીક થઈ નિર્ધનની પેઠે દરિદ્રાવસ્થાનો ત્યાગ કર દીન થા નહિ તારી આત્મીક તીજેરીના પડદા ખોલી ન તો ખરું ધન પ્રગટ થશે.

૨૦ તું તારા મહાન્ શત્રુઓથી નિર્ભય રહે જાગૃત નિદ્રાનો ત્યાગ કર અને સ્વશક્તિનો અમલ કર, નહિતર ભ્રમીનું ભ્રમણ ચાલુજ રહેશે.

૨૧ તું સંકુચિત વૃત્તિથી માત્ર તારા ઘરને યા ત કુટુંબનેજ તારૂં માની ન યેશ, પણ આ સમગ્ર વિશ્વ જે

(૧૨૩)

તે પણ તારૂંજ છે તું તેનાથી તથા તેઓ તારાથી ભિન્ન નથી તેમ માન્યતા રાખ.

૨૨ જગતની અંદર જીવીને મરવું તેના કરતાં મરીને જિવવું તે ખરેખર સાર્થકતાવાળું જિવન છે.

૨૩ સમાનપ્રતે મૈત્રી, અધિક પ્રતે હર્ષ, કનીષ્ઠ પ્રતે દયા અને વિરોધી પ્રતે ઉપેક્ષા આ ચાર વૃત્તિનો ચિતાર લક્ષમાંથી વીસરીશ નહિ.

૨૪ મનોનિગ્રહ કરનાર જિવાત્માએ પ્રથમ વાસનાઓનો વિલય કરવાની ખાસ આવશ્યકતા છે.

૨૫ દરેક જડ યા ચૈતન્ય વસ્તુમાંથી ગુણગ્રહણ કરતાં શીખંજે દુર્ગુણો તરફ દૃષ્ટિ કરીશ નહિ.

૨૬ ન્યાયથી સ્વપરતું પાલન કરજે અન્યાયનું પ્રાણું-તે પણ સેવન કરીશ નહિ.

૨૭ કોઈ પણ કાર્ય કરતાં પહેલાં પૂર્વાપરનો વિચાર કરજે વગર વિચારે કાર્ય કરીશ નહિ.

૨૮ સંત ગુણવાન અને મહાત્મા પુરૂષોનો સમાગમ કરજે દુર્ગુણીઓના સહવાસમાં આવીશ નહિ.

૨૯ જો તું સુખી થવાની ઇચ્છાવાળો હો તો સર્વ જિવોને સુખી કર.

૩૦ સત્ય પ્રિય અને હિતકારી વચનો બોલજે અસત્ય અપ્રિય અને હાસ્યકારી અપમાન ભરેલાં કટુ વચનો બોલીશ નહિ.

(૧૨૪)

૩૧ પાપનો ભીડ થઈ આગામી કાળનો વિચાર

૩૨ ખીજની ઐશ્વર્યતા અને મોટાઈ દેખી દ્રેષ =
કરીશ નહિ પણ આનંદ માનજે.

૩૩ તારૂં છે તે નાશ પામવાનું નથી અને નાશ
છે તે તારૂં નથી

૩૪ કરેલાં પાપનો પશ્ચાતાપ કરી ફરી ન થાય તે
સાવચેત રહેજે.

૩૫ હંમેશા નમ્રતા અને લઘુતાપૂર્વક વર્તજે કે
માનભંગ કરીશ નહિ.

૩૬ અનંત ઐશ્વર્ય અને શક્તિવાળો તું છે, માટે નિ
પણું ધારણ કરીશ નહિ.

૩૭ વિરકત ભાવથી જિવન ગુજારજે, સુખમાં હર્ષ
દુઃખમાં શોકનો ત્યાગ કરજે

૩૮ ઇચ્છિત વસ્તુની પ્રાપ્તિ થતાં ગર્વિષ્ઠ ના થઈશ
તેનો વિયોગ થતાં દીલગીરી ના કરીશ.

૩૯ શુભ કાર્યમાં ભવિષ્યનો આધાર રાખીશ નહિ
જની અનિયમિતતાનું ચિંતવન કરજે.

૪૦ કોઈને ઉપદેશ કે શિખામણ આપતાં પહેલાં તે
તારામાં છે કે કેમ તેને વિચાર કરજે.

૪૧ કોઈનાથી તારૂં મોટામાં મોટું નુકશાન થઈ

તો પણ તેના પર રોષ ધારણ ન કરીશ પણ વસ્તુની અનિ-
ત્યતાનો વિચાર કરજે.

૪૨ જેનાથી કોઈને અશાંતિ કે દુઃખ ઉત્પન્ન થાય તેવા
કાર્યમાં પ્રવૃત્તિ કરીશ નહિ.

૪૩ તારા ભાગ્યાધીનપણે તને જે કાંઈ કુદરતી રીતે
પ્રાપ્ત થયું હોય તેમાંજ આનંદ માનજે.

૪૪ આત્મ કલ્યાણના સાધનભૂત આ મનુષ્યદેહ વિનશ્વર
ન થાય તેટલા વખતમાં લક્ષ્યખિંદુ સાધ્યકર—કાંઈપણ કરી લે.

૪૫ રાતદિવસ કર્માધિનપણે વર્તી રહેલા સંસારી જિ-
વોની વિચિત્રતાનું અવલોકન કર

૪૬ કોઈ પણ ચૈતન્ય યા જડ પદાર્થને વિષે ‘મારાપણા’
નો આક્ષેપ ન કરીશ. કારણકે ‘મારું’ એ શબ્દ દુઃખની
ઉત્પત્તિનું મુળ કારણરૂપ બીજ છે

૪૭ જે કાર્ય કરવાથી તારા કુળાચાર, ધર્મ અને જિના-
સાને ભંગ થાય તેવા કાર્યનો ત્યાગ કરજે.

૪૮ કોઈને દુશ્મન દાવથી અગર પૈસાની લાલચથી ખોટી
સલાહ આપીશ નહિ.

૪૯ ધનનો તથા વિદ્યાનો જેમ જેમ યોગ્ય પાત્રને વિષે
વ્યય કરીશ તેમ તેમ તે વૃદ્ધિ પામતું જશે માટે કૃપણ ન થઈશ.

૫૦ કોઈ પણ પ્રકારનું અવહારીક, યા ધાર્મિક કાર્ય ક-
રતાં નીતિનું ઉદ્ધન કરીશ નહિ.

૫૧ તું રાત-દિવસ ગમે તેટલી પ્રવૃત્તિઓ કરીશ, પૂર્વે જે તે ઉપાર્જન કર્યું હશે તેના પ્રમાણમાં જ તને થશે. માટે કાર્ય કરતાં નારાજ ના થઈશ.

૫૨ કદાચ લોકલજ્ઞાનથી તું ગુપ્ત રીતે કોઈ પણ કર્મ આચરીશ તો તેથી તું મુક્ત નહિ થા, પણ જ્ઞાનશિક્ષાને પ્રાપ્ત થઈશ.

૫૩ ભલે તું રાજા હો કે ચક્રવર્તિ હો, દીવાન હો, બેરીસ્ટર હો, વકીલ હો કે ડીટેક્ટીવ હો, વૈદ હો કે હાથી હો, યોગી કે ભોગી હો, ગમે તે હો પણ યાદ રાખજે આયુષ્ય પૂર્ણ થતાં ત્યાં તારું કંઈ પણ બળનેર કે લાભ પહોંચવાની નથી. માટે ન્યાયપૂર્વક જિવન ગુજારજે. દેહ આત્મવત્ ગણી અન્યાયથી કોઈને દુઃખી ના કરીશ.

૫૪ તું ધર્મના જે જે અનુષ્ઠાનો, આવશ્યકો અને શ્રદ્ધાદિ કરે તે તેના ખરા ગૂઢાર્થ અને રહસ્યપૂર્વક કર માત્ર બોલી. જવાથી કે વાંચી જવાથી સિદ્ધિ નથી.

૫૫ મહાત્મા પુરૂષોના ચરિત્રોનું તથા તેમનાં ગુણો વારંવાર સ્મરણ કરજે.

૫૬ તું રાત-દિવસ એક ઠોરની પેઠે મહેનત-મ કરી, નિદ્રા-ભોજનનો ત્યાગ કરી અન્યાયનું આચરણ કુળાચારનો ત્યાગ કરી ગમે તેટલી લક્ષ્મી ઉપાર્જન કરે તો પણ તેમાંથી એક અંશ પણ તારી સાથે તારા ઉપભોગ આવશે કે કેમ તેનો વિચાર કરજે.

૫૭ ગુરુ અથવા વડીલની આજ્ઞાનું ઉલ્લંઘન કરી સ્વચ્છં-
દાચારી થઈશ નહિ.

૫૮ તારા હૃદયરૂપી ચિત્રપટને મલીન વાસનાથી મલીન
થવા ન દેતાં માત્ર ત્રણ જગતના પ્રકાશરૂપ પરમાત્મ દશાથી
જ વાસીત કરજે.

૫૯ કોઈ પણ જિવાત્મા કોઈ પણ પ્રકારની આપત્તિને
પ્રાપ્ત થયો હોય તો તું તારાથી બનતી મદદ આપી તારી
કરજને અદા કરજે.

૬૦ સંસારવૃદ્ધિના બીજરૂપ કષાયોને આધીન થતાં પ-
હેલાં તેને આધીન થયેલાંઓની સ્થિતિનો વિચાર કરજે.

૬૧ આ મનુષ્યદેહની સ્થિતિ પૂર્ણ થતાં, ત્યારબાદ તેના-
થી અધમ અને હલકા શરીરની પ્રાપ્તિ ન થાય તેને માટે
સાવચેત રહેજે.

૬૨ બાહ્ય અશુચિનો ત્યાગ કરવા સાથે આંતરિક અશુ-
ચિનો પણ ત્યાગ કરજે.

૬૩ બીજ વાવતાં પહેલાં ભૂમિની શુદ્ધિ કરજે, ફળની
પ્રાપ્તિને માટે અનુકુળ સંયોગોની રાહ જોજે.

૬૪ માણસ જેવો વિચાર અને ચિંતવન કરે છે તેવો તે
પોતે અવશ્ય બને છે. ब्रह्मविद् ब्रह्मैव भवति.

૬૫ મળેલ ફટકાના મટે પોતાની ભૂલનો વિચાર કરી
તેને સુધાર.

(૧૨૮)

૬૬ માર્ગના અબાણુ ઇંદ્રિયોરૂપ ઘોડાને આધીન થ તારૂં ભવબ્રમણપણું વધારીશ નહિં.

૬૭ અમૃતના સ્વાદનો અનુભવ લેનાર માણસ પોતે સમજી શકે છે, તારી ઇચ્છા હોય તો તું પણ અનુભવ કર વસ્તુ તારી પાસેજ છે

૬૮ તારા અજ્ઞાન મિત્રોની દાક્ષિણતાના અંગે સન્માનથી વિમાર્ગ તરફ ઘસડાઇ જતાં વિચાર કરજે.

૬૯ આત્મશુદ્ધિ માટે 'ઝંકાર' અને 'સોહ' નો જાપ કર

૭૦ અરે! મનુષ્યનું કેટલું હાસ્યજનક વર્તન કે પોતે કર્મરૂપ દોરડાના પાસને પોતાના ગળામાં નાખી તેને જકડી ગળા સાથે બાંધી મોઢથી કહે છે કે આ કર્મરૂપ દોરડું મને બાંધે છે તેનાથી છોડાવો, પરંતુ પોતે વિચાર કરતો નથી કે બાંધનાર હું પોતેજ છું, અને છોડનાર પણ હું પોતેજ છું, કર્મરૂપ દોરડાના બાંધનો ઢીલાં કરી તેને દૂર ફેંકી દે, એટલે સ્વયમેવ તું તેનાથી મુક્ત થઇશ.

૭૧ કુવામાં પડેલ પણ પણ તેમાંથી બહાર નીકળવાને પ્રયત્ન કરે છે તો હે આત્મન! તું ભવાબ્ધિને વિષે પણ્યો છતાં તેમાંથી બહાર નીકળવાને ઇચ્છા કેમ કરતો નથી? કેટલી બધી મૂઢતા? પણથી પણ હલકો થઇશ? જરા વિચાર કર!

૭૨ વર્ષોના વર્ષો પર્યંત ચિત્તની એકાગ્રતા વિરાની કરેલ પ્રભુ ઉપાસના કરતાં; ચિત્તની એકાગ્રતા અને ખરા પ્રેમભક્તિ ભાવપુર્વક કરેલ ઉપાસના તે ઘણા લાભને દેનારી હોઇ શકે છે.

૭૩ તમે તે વસ્તુને લાયક બનો એટલે તે વસ્તુ તમને અવશ્ય પ્રાપ્ત થશે, અધિકારને યોગ્ય થતાં અધિકાર સ્વયમેવ પ્રાપ્ત થાય છે.

૭૪ મનુષ્ય સ્વભાવ પોતાની ભૂલ જાણવા સમર્થ ન બનવાથી “ પરોપદેશે પાંડિત્યમ ” કરી પોતાને ઘણું નુકશાન કરે છે.

૭૫ તું કોઈપણ શુભક્રિયા કે ધર્મના અનુષ્ઠાનો કરે તે સ્વાર્થરહિત બુદ્ધિથી કરજે, નહિતર કર્મના બંધનો તુટશે નહિ.

૭૬ બકરાઓના સહવાસથી તારા કેસરિસિંહ જેવા સ્વભાવને ભૂંટીશ નહિ.

૭૭ કોઈપણ વસ્તુનું ખર્ચ સ્વરૂપ સમજતાં કદાચહ ધારણ કહીશ નહિ.

૭૮ રોતા અને કકળતા દીનદુઃખીઓને દેખી પરગણુ થજે.

૭૯ આયુષ્યની ક્ષણભંગુરતાનો વિચાર કરી એક સમય પણ વ્યર્થ ગુમાવીશ નહિ.

૮૦ સત્યનો શોધક થજે અસત્યને અવકાશ આપીશ નહિ.

૮૧ મેં ટા આશ્ચર્યની વાત છે કે પૌદ્ગલીક સત્તા આત્મિક સત્તા પર સર્વોપરીપણું ભોગવી મહત્વના ધરાવે છે, અજ્ઞાનતિમિર જ્ઞાનપ્રકાશને આચ્છાદિત કરે છે અને ચોરો રાજાને બંધનયુક્ત કરી પોતાની આજ્ઞા પઠાવે છે. કેસરિસિંહ બેં બેં કરતો બકરાઓના ટોળામાં ભ્રમણ કરી રહ્યો છે. આ સર્વ પોતાની જ પ્રમાદદશાનું પરિણામ છે.

૮૨ પસાર થયેલ સારા, શુભ અને માંગલ્યકારી દિવસોનું ચિંતવન કરવું અને ફરી તેવો પ્રસંગ પ્રાપ્ત કરવા પ્રયત્ન ચાલુ રાખવું.

૮૩ સર્વ વસ્તુમાંથી સાર ગ્રહણ કરવું, કોઈને નિન્દીત નહિ.

૮૪ મન, વચન અને કાયાના યોગને શુભ કાર્યમાં વર્તીવડે, અશુભ કાર્યમાં પ્રવર્તીવીશ નહિ.

૮૫ કોઈના પરોક્ષ દોષો પ્રગટ કરીશ નહિ.

૮૬ સમભાવથી સર્વ જીવો પર મૈત્રી ધારણ કરવું. શત્રુથી ભિન્નતા રાખીશ નહિ.

૮૭ તું ગમે તેવા કાર્યમાં પ્રવર્તમાન થયો હો તો પરમાત્મદશાને ભૂલીશ નહિ.

૮૮ તારી બાળ, યુવા અને વૃદ્ધા આ ત્રણે અવસ્થામાં વારંવાર વિચાર કરવું.

૮૯ આગળથી નિમંત્રણ કરી એકઠા કરેલા કર્મરૂપ તિથિઓનું આતિથ્યપણું સમ્યક્ પ્રકારે કરી તેઓને વિસર્જન કર. નહિતર તે જબરજસ્તીથી પણ આતિથ્યપણું ગ્રહણ કરાવ્યા વિના રહેશે નહિ.

૯૦ કદાચ કોઈ માણસ તારા પ્રત્યે દ્વેષના અંગે તારા દોષો અને છિદ્રો પ્રગટ કરે તો તે તારા લાલના અર્થે સમજી તેનું ખુફું ન ચિંતવીશ પણ તારા પ્રમાદમાં સુધારો કરવું.

૯૧ સર્વત્ર ધમધમી રહેલા સંસારરૂપ દાવાનલની અંદર નિવૃત્તિના સ્થાનરૂપ તારા આત્મ સ્વરૂપનીજ ઉપાસના કર.

૯૨ જ્યાં સુધી તું કોઈ પણ પ્રકારની સૃષ્ટિ, ઇચ્છા, ઝંખના, તૃષ્ણા અને કામનાઓ વડે ઠરીને એક લિપ્તુક અને માંગણીની ગણતરીમાં મુકાયેલ હઈશ, ત્યાં સુધી તે દરેક કામનાઓ તારાથી તદ્દન દૂર રહેવાની પરંતુ જેવો તું તારા લિપ્તુકપણના વર્તનને છોડી તદ્દન ત્યાગવૃત્તિપર આવીશ કે તરત તે દરેક વસ્તુઓ અને કામનાઓ તારી સન્મુખ આવી પોતાની મેળેજ ખડી થવાની.

૯૩ ઇષ્ટદેવની પ્રાર્થના વખતે તું અને ઇશ્વર એકજ છે. લિપ્ત નથી એવી એકાગ્ર ભાવના ધારણ કરજે.

૯૪ તું અહર્નિશ દેશ દેશાંતરોના વર્તમાન જાણવાને ઉત્સુક થઈ રહ્યો છે પણ તારા પોતાનાજ વર્તમાન શું છે તે જાણવાને ઉત્સુક કેમ થતો નથી ?

૯૫ અગ્નિ જેમ પોતાનો આશ્રય કરનાર કાષ્ટની લિનાશને ધુમાડારૂપે દૂર કરે છે અને પછી પોતાની જેમ તેને બનાવે છે તેમ પ્રભુ પણ પોતાના ઉપાસકના કર્મલેજને દૂર કરાવી પોતાની જેમ અનંત શક્તિવાન બનાવે છે.

૯૬ સંસારની અનેક જાળોમાં ફસાવનાર અને મુક્ત કરાવનાર મનજ છે.

૯૭ પૂર્ણ જ્ઞાનીને દરેક સમય, સ્થિતિ અને સ્થળ તથા સુખદુઃખ એક રૂપજ હોઈ આનંદ આપે છે.

૯૮ મનુષ્યલોકથી દૂર અને અદ્યપ્રકાસમાન એવા તારા,

(૧૩૨)

અંદ્ર અને સૂર્યના પ્રકાશને જોવા અને જાણવાને ઉત્સુક થાય છે, પણ શોકની વાત છે કે પોતાનામાં છુપાયેલ અનંત અલૌકિક પ્રકાશમાન આત્માને જોવા માટે જરાપણ પ્રયત્ન કરતો નથી.

૬૬ હે પ્રભુ ! દેહભાવે કરીને હું તારો દાસ છું. જાતે ભાવે કરી તારો અંશ છું અને આત્મભાવે કરીને તું એજ છું આ પ્રમાણે મારી નિશ્ચિત યુદ્ધિ છે.

૧૦૦ બહાલા ચેતન ! શાંત થા, દુનીયાના દેખાવો વિચિત્ર જગત્ દેખી ગભરાઈશ નહિ ! તું મહાવીરપુત્ર હો સામર્થ્યવાન છે. માત્ર માર્ગના ભૂલવાથીજ આ અનેક પ્રશ્નની વિટંબનાઓને પ્રાપ્ત થયો છે, સત્યમાર્ગ પ્રાપ્ત થતાં દરેક વિટંબનાઓ આલી જશે સત્યમાર્ગની શોધમાં રહે.

૧૦૧ અજ્ઞાનભુતના ભ્રમથી ભ્રમીત થઈ અહુર્નિશ ભ્રમ કરતો મનુષ્ય જ્યાંસુધી તે ભુતભ્રમના જાણ સદ્ગુરુ મહાત્મા પ્રાપ્ત કરતો નથી ત્યાંસુધી કોઈપણ સ્થાને સ્થાયી થઈ શકી જોતી શકતો નથી.

૧૦૨ ઇશ્વરમાં જે અત્યંત પ્રેમ તેજ ભક્તિ છે. પ્રેમ ઇચ્છા કે વાંસના હોઈ શકે નહિ.

૧૦૩ અહંભાવથી જેટલો દૂર તેટલો ઇશ્વર ભાવ આવિર્ભાવ સમજવો.

૧૦૪ અત્યારની સ્થિતિ લાવનાર આપણા વિચારો છે, વિચારો કરો તે સાવચેતીથી કરો.

૧૦૫ નિંદા કરનારને આશીર્વાદ આપો, તમને ધિક્કારે
નહો, તેઓ અહંભાવને મારી હઠાવવાનું કામ કરે છે.

૧૦૬ શાંતિ અને આનંદજ પ્રેમનો સ્વભાવ છે.

૧૦૭ જેની પાસે કંઈ નથી, તેની પાસે ઈશ્વર આવે છે
ઈશ્વરને અર્પણ કરો.

૧૦૮ પવિત્રતા અને મૌનમાંથીજ સત્તાવાળા શબ્દો પ્રગટે છે.

૧૦૯ અમુક વખતેજ પરમાર્થ એમ નહિ, પણ ચોવીશે
કલાક પરમાર્થમય જીવન થવું જોઈએ તોજ દશા બદ-
લાણી કહેવાય.

૧૧૦ જે માણસ બીજાને પોતાનો બનાવે છે, ત્યાં મોહ
છે, જ્યાં મોહ છે ત્યાં સ્વાર્થ છે, જ્યાં સ્વાર્થ છે ત્યાં કલેશ
છે અને કલેશ છે ત્યાં કર્મ છે.

૧૧૧ જે પોતે બીજાનો બને છે ત્યાં પ્રેમ છે, જ્યાં પ્રેમ
છે ત્યાં અર્પણતા છે, ત્યાં શાન્તિ છે, જ્યાં શાંતિ છે ત્યાં સુખ છે.

૧૧૨ મહાવીર પ્રભુની દૃષ્ટિએ વ્યવહારના દરેક પ્રસંગ
અનુભવવા. અને પ્રભુના શુદ્ધ સ્વરૂપમાં સ્થિરતા. આ બે અ-
ભ્યાસ કાયમ કરવા.

૧૧૩ પુણ્યતા આવતી નથી પણ દેખાય છે.

૧૧૪ જે પદાર્થો પામર જીવોને અસર કરે છે, તેજ
પદાર્થોની અસર જો મુમુક્ષુઓને થતી હોય તો પામરથી અ-
ધિકતા તેમાં નથી.

(૧૩૪)

૧૧૫ પૂર્ણ વિતરાગ દશા પ્રાપ્ત કરવા માટે આખા વિશ્વનો ત્યાગ કરવાનો લોગ આપવો જોઈએ.

૧૧૬ લોકોત્તર રહીને લોકોની સેવા કરવી.

૧૧૭ મહાન્ આત્મા થવા માટે સર્વસ્વ સમર્પણની જરૂર છે, જે ક્ષણે મન, વચન અને શરીરની સર્વ ક્રિયાઓ દેવ, ગુરુને સમર્પણ કરવામાં આવે તેજ ક્ષણે તે મહાન્ રૂપ છે. મહાન્ પુરુષ થવા માટે વર્ષોની જરૂર નથી.

૧૧૮ બલીદાનરૂપી જડીબુદ્ધિથી અનેક પ્રશ્નોનો જવાબ મળે છે.

૧૧૯ જ્યાં ધર્મ છે ત્યાં મંગલ છે, શાંતિ છે, કલ્યાણ છે, અને સુખ છે.

૧૨૦ ગૃહસ્થોએ સદા સાધુનો આદર્શ રાખવો. સાધુઓએ સદા પરમાત્મા મહાવીરનો આદર્શ રાખવો.

૧૨૧ હું નિર્ભય છું, નિઃસ્પૃહ છું, સ્વતંત્ર છું, ઉપદ્રવોની ઉપર બેદો છું, જલકમલવત્ છું, તેવી ભાવના નિરંતર ભાવવી.

૧૨૨ પ્રેમ, જ્ઞાન, સંયમ અને સામર્થ્ય એ મારામાં પ્રેરાઈ રહેલા છે. હું સુખી છું, આનંદી છું.

૧૨૩ ઇચ્છિત વસ્તુ પોતાને પ્રાપ્ત છેજ એવો વિચાર આગ્રહપૂર્વક ધારણ કરવો એજ ઇચ્છિત વસ્તુને પ્રાપ્ત કરવાનો માર્ગ છે.

(૧૩૫)

૧૨૪ જેટલો ચાતે ચાતાને આધીન તેટલો તે મહાન પુરૂષ, મહાનને માર્ગે ચાલનારને મહા પુરૂષનોજ કાયદો લાગુ પડે છે, તેણે મહાનની આંખોએ જોવું અને વસ્તુનું જોઈએ.

૧૨૫ પરમાત્માની જેટલી વસ્તુ છે તે સર્વ મારી છે, પ્રભુ મારો રખેવાળ છે, મને કાંઈ પણ તાંગી રહેશે નહિ.

૧૨૬ આશાવાદ સફળતાનો વિધાતા છે, અને નિરાશાવાદ કાર્યસિદ્ધિનો વિધ્વંસક છે.

૧૨૭ પોતાનાં કરતાં ઉચ્ચતર દરજ્જાના લોકોના પરિચયમાં આવવું.

૧૨૮ સફળતા પ્રાપ્ત કરવા માટે સફળ મનુષ્યોનો પ ભજવો.

૧૨૯ નિરાશા, ભય, શંકા, આત્મશ્રદ્ધાની ન્યૂનતા કીડાઓએ લાખો મનુષ્યોની સમૃદ્ધિ અને સુખને નાશ કર્યા છે.

૧૩૦ કર્મયોગ અને જ્ઞાનયોગ કરતાં પ્રેમ અધિક છે.

૧૩૧ કોઈ પણ વસ્તુ વડે વિકૃત ન થવું તેનું નામજ મુક્તિ.

૧૩૨ હું સત્યસ્વરૂપ છું, સ્થુળદેહની પ્રતિષ્ઠા વધારવાને માટે મારા આત્માનો ઘાત કરવો તે સત્યથી વિરુદ્ધ છે.

૧૩૩ ચિન્તા અને શ્રમના વિચારોને તમારા આયુષ્યનું સત્વ શોષવા દેતા નહિ મનને સદા ઉદ્ધાસી અને આનંદી રાખવું, કદી કંટાળવું કે ગભરાવું નહિ અને ભય, વિચાર કે

ચિંતાથી કદી દબાઈ ન જવું એજ ઉત્તમ તંદુરસ્તી અજવાન્ કાર્યશક્તિનું રહસ્ય છે.

૧૩૪ જ્યારે આપણે સમસ્ત વિશ્વ સાથે તાદાત્મ્ય સંલગ્ન થઈએ છીએ ત્યારે કોઈ પણ દુર્જન માણસ પણ આપણા પાસે આવવાની હિંમત કરી શકતો નથી, ઘરમાં પ્રકાશ હોય ત્યારે જ ચોરો તેમાં પ્રવેશ કરી શકે છે.

૧૩૫ સર્વ આત્માઓનું ઐક્ય વિસારવાથીજ જગત્ સર્વ અનર્થ થાય છે.

૧૩૬ જે વસ્તુ આપણી અંદર જાય છે તેનાથી આપણું દુષિત થતા નથી, પણ બહાર કાઢીએ છીએ તેનાથીજ આપણું દુષિત થઈએ છીએ.

૧૩૭ જ્યાંસુધી મેંદીની માફક પથ્થર નીચે કચરાઈ નહિ એટલે કે દુનિયાદારીની દરેક કસોટીની અંદર કસાઈ નહિ ત્યાં સુધી પ્રભુ સંબંધીનો ખરો રંગ પ્રાપ્ત થવો બહુ મુશ્કેલ છે.

૧૩૮ જ્યાં સ્વાર્થ અને અહંકાર પ્રેરિત કાર્ય હોય ત્યાં તેનો અંત, દુઃખ અને નિરાશામાંજ આવે છે.

૧૩૯ અનાદિકાળના તારા કર્મરૂપ કલંકને દૂર કર, તેટલે પ્રભુ તારી સમક્ષ દેખાશે અને તું કર્મથી દૂર થઈશ.

૧૪૦ કોઈ પણ ભય કે આપત્તિવાળા સ્થાનમાં સમસ્ત સૂચકતા ન ચુકીશ.

૧૪૧ સહસ્રમુખી જનસમાજને ખુશ કરવાને તમે મા-ખાણીયા બની દુષીત ન થશો. તમે તેને ખુશ કરવા માટે અંધાયેલ નથી, તેઓ તમારા સંબંધમાં ગમે તેમ બોલે તેની દરકાર ન કરતાં તમારી શુભ પ્રવૃત્તિથી તમો કદી પાછા ન હઠશો અને પાછા હઠ્યા તો તમારું કાર્ય કદી સિદ્ધ નહિ થાય. તે પણ એક ખરી કસોટી છે અને તે કસોટી પસાર કર્યા વિના કાર્ય કદી સિદ્ધ થઈ શકતું નથી.

૧૪૨ અહંકાર એક વજૂનો કિલ્લો છે, અહંકારી તેમાં રહે છે, અહંભાવનું વિસ્મરણ તેજ ત્યાગ.

૧૪૩ જેને ચાહીએ તેની કીંમત પ્રથમ થોડી આંકવી કે પછી પશ્ચાત્તાપ કરવાનો અને તેને મુકવાનો વખત ન આવે.

૧૪૪ સુખ અને આનંદ મેળવવા માટે વિષયાસક્તિ અને પશુવૃત્તિના બારણે ભિક્ષા માગતા ફરવું એ તારા સ્વરૂપને હીણપત લગાડવા જેવું છે.

૧૪૫ જગતની નાશવંત વસ્તુઓ માટે તમારું શાશ્વત સુખ ધુળધાણી કરશો નહિ.

૧૪૬ મહાન્ અમૃતનો સાગર તમારામાંજ ભરેલો છે. સર્વ સુખ તમારા અંતઃકરણમાંજ રહેલું છે, અંતઃકરણમાંજ તેને શોધો અને અનુભવો.

૧૪૭ દરેક ધર્મોના, દરેક મતોના અને દરેક સંસ્થાનાં તેમજ દરેક જનસમૂહના સહવિચારો સાથે લેવડદેવડ કરવાનું ચુંકીશ નહિ.

૧૪૮ જ્યાંસુધી શરીર છે ત્યાંસુધી કર્મ કર્યા વિના છુટકો નથી, હવે જ્યારે જીવનને કર્મ કરવાંજ પડે છે તો પછી જે પ્રકારના કર્મથી આત્મદર્શન થઈ શકે તે પ્રકારનાજ કર્મ શા માટે ન કરવાં ?

૧૪૯ દરેક જીવ એ તારૂં પોતાનુંજ એક અંગ છે એ કેમ ભૂલી જાય છે ? પરમાર્થે કર્મ કર ! તું જેવી રીતે તારા સ્ત્રી પુત્રને તારા પોતાના માની તેઓની સર્વ પ્રકારની મંગળ કામના રાખે છે તેવીજ રીતે જાતિ, વર્ણ વિગેરેના કાંઈ પણ વિચાર કર્યા વિના જ્યારે તારામાં જગતના સર્વ જીવો માટે જયમંગલકામના જાગૃત થશે ત્યારેજ સમજજે કે તું ધીમે ધીમે આદર્શ જીવન પ્રત્યે હવે આગળ વધતો જાય છે.

૧૫૦ પરમાત્મા સર્વ શક્તિમાન છે અને એવોજ સર્વ શક્તિમાન હું પોતેજ છું. આવી દૃઢભાવના કરવાથી તમે અવશ્ય સર્વ શક્તિમાન પરમાત્મારૂપજ થઈ રહેશો.

૧૫૧ ભોળાજનોને ભરમાવનારી અને સ્વચ્છંદાનુગામિની એવી ઇચ્છાદેવીના દાસત્વનો સ્વિકાર કરતાં પોતાના સ્વામિત્વપણાના હક્કને ગુમાવી ન આપો. તે તમોને સ્થળે સ્થળે ઉંચા શીખર પર ચડાવી પટકી મારશે.

૧૫૨ જગતમાં કોઈ કોઈના માટે આવતું નથી. પણ સૌ પોતપોતાના પૂર્વાપરના રીણને જમે ઉધાર કરવા માટે આવે છે અને તે રીણ પૂર્ણ કરી ખાતુ સરભર થતાં તેઓનું આવવું પણ ખંધ થાય છે. એટલે તેઓ સત્ ચિદાનંદ સ્વરૂપને પ્રાપ્ત થાય છે.

૧૫૩ મનુષ્યની જેવી ભાવના જેવા રૂપમાં વિસ્તૃત થાય છે તેવા રૂપમાં લય પામે છે. તેવાજ ગુણુદોષ પોતાના માટે પ્રગટ કરે છે. જેવું ચિંતવન, જેવું વચન અને જેવું આચરણ તે તેવારૂપે તેનો બદલો અવશ્ય આપે છે.

૧૫૪ જેની દૃષ્ટિ જગતના દૃશ્ય પદાર્થોને ભેદી, નિત્ય અને અનિત્ય વસ્તુઓના વિવેકને સમજી, લોકોની નિન્દા કે સ્તુતિની ગણના ન કરતાં માત્ર તત્ત્વનેજ વળગી રહે છે; તેજ જગતનો ખરેખર દૃષ્ટા છે.

૧૫૫ ઇચ્છારહીત મનુષ્યજ કાંઈક કરી શકે છે. કોઈના શીર પર દોષ આરોપ ન કરે.

૧૫૬ સુખ પછી દુઃખ આવે છે. આગળ વધેલાઓને દુઃખ વધારે આવે છે, તે ભાનભુલાવવા આવે છે. આ કસોટી છે.

૧૫૭ આત્મા સુખ દુઃખ બન્નેની પાછળ છે, આ અવસ્થાઓ છે. તે ઓલંઘવીજ નોંધ્યો. આત્મા ઉપર ઉભા રહો.

૧૫૮ સ્તુતિમાં આનંદ લ્યો તો નિંદાથી ખેદ પણ ભોગવો, જીવન અને મરણ બન્ને માયા છે.

૧૫૯ ઇશ્વરઆધિન, અથવા કર્માધિન જીવન ગુબ્ધરો.

૧૬૦ તેમને કામ આવે એમ નહિ પણ હું તેને કામ આવું, સામો મને ચાહે એમ નહિ, પણ મારે તેને ચાહવું નોંધ્યો.

૧૬૧ એ મારો ત્યાગ કરી શકે, હું તેનો ત્યાગ ન કરી શકું.

૧૬૨ પરતું મુખ જોવાવાળા ન થવું, તે મને માન અ-
જોમ નહિ, પણ પ્રભુ મને માન આપે.

૧૬૩ આ ઉપર જણાવેલ સિદ્ધાંતો વ્યવહારમાં કે પ-
માથમાં, સર્વમાં ઉતારો આનંદ આવશે.

૧૬૪ બલીદાન કરવા નીકલનારને વાસના અને કષા-
નમવાજ જોઈએ. વાસના નમે, એટલે વાસનાવાદા નમેજ.

૧૬૫ પુરેપુરી કીંમત આપ્યા વગર પુરેપુરી વસ્તુ મળ-
તી.

૧૬૬ યોગીબનવા ઇચ્છનારે પોતાને યોગના વાતાવરણ-
મુકાવું, યોગની વાતો કરવી, યોગના ગ્રંથો વાંચવા, યોગ-
અભ્યાસ કરવો, અને યોગના વિચારોથી એતપોત થઈ જ-
તે સિવાય બીજા વિષયને અડકવું નહિ.

૧૬૭ ષટ્કોણ ચક્રમાં પાંચે તત્વના બીજ મુકવા, વચ-
ઝંકાર કરવો, આ સર્વ ચંદ્રનાડીના યોગમાં કરીને પ્રતિ-
કરવાના પ્રસંગે ચંદ્રયોગે પ્રતિમાળ નિચે મુકી ઉપર પ્રતિ-
કરવાથી પ્રભાવીક બીંબ થાય છે.

૧૬૮ જીમને ઉભી રાખી કુંભકમાં ચંદ્રના બધા બલ હે-
ત્યારે પ્રતિષ્ઠા કરવી. અમૃતશ્રવે ત્યારે કરવી. આ બીજો
છે, ત્રીજો લેદ પ્રાણ પ્રતિષ્ઠા-પ્રાણ આરોપણ કરવો.

૧૬૯ તારૂં કોઈ જુરૂં ચિંતવે તો તેના ઉપર તું
ચિંતવીશ નહિ પણ દયાની લાગણીથી જોજો.

(૧૪૧)

૧૭૦ સમભાવથી સર્વ જીવો પર મૈત્રી ધારણ કરજે, શત્રુથી ભિન્નતા રાખીશ નહિ.

૧૭૧ સમ્યક્ત્વનું સેવન કરજે, મિથ્યાત્વનો ત્યાગ કરજે.

૧૭૨ તારી પ્રથમ સ્થિતિને યાદ કર, સુખથી હર્ષનો ત્યાગ કરજે અને દુઃખથી દિલગીર થઈશ નહિ.

૧૭૩ કર્મજન્ય પૌદ્ગલિક વસ્તુમાં રાગીશ નહિ.

૧૭૪ મુળ લક્ષણિંદુને ન ભૂલતો, તેમજ દેહને ધારણ કર્યાના ઉદ્દેશને ન ભૂલતાં આગળનો પ્રયત્ન ચાલુ રાખજે. વિઘ્નથી ડરીશ નહિ પણ તેનું મુળ ઉત્પાદન કારણ શોધજે.

૧૭૫ આત્મભલાધા ન કરતાં, કોઈના ઉપગારને ભુલીશ નહિ.

૧૭૬ જે જે ગ્રંથો અને પુસ્તકોનું અવલોકન કરે તે તે ગ્રંથો અને પુસ્તકોના ખરા રહસ્યનો વિચાર કરજે.

૧૭૭ કોઈનાથી તારૂં મોટામાં મોટું નુકશાન થઈ જાય તો તેના ઉપર તું રોષ ધારણ ન કરીશ પણ વસ્તુની અનિત્યતાનો વિચાર કરજે.

૧૭૮ જેનાથી કોઈને અશાંતિ અથવા દુઃખ ઉત્પન્ન થાય તેવા કાર્યમાં પ્રવૃત્તિ કરીશ નહિ.

૧૭૯ તું સુખી હો કે દુઃખી હો, રંક હો કે રાગ હો પણ તને જે ભાગ્યાધીનપણે કુદરતથી ખસીસ થએલ હોય તેમાંજ આનંદ માનજે.

૧૮૦ તારો કોઈ શત્રુ હોય કે મિત્ર હોય પણ કોઈના
[પુરામાં કે પડતીમાં આનંદ ન માનીશ.

૧૮૧ તને કોઈ બહાલામાં બહાલી વસ્તુનો કે સ્વજન
વર્ગનો વિયોગ થાય તો દિલગીર ન થઈશ, પણ ઉત્પાદ, વ્યય
અને ધ્રુવ આ ત્રણ પદોનું વારંવાર લક્ષ્યપૂર્વક ચિંતવન કરજે.

૧૮૨ અનિત્ય, અસાર અને ક્ષણભંગુર એવા દેવી અને
માનુષીક વૈભવોને વિષે પ્રવૃત્તિ ન કરતાં માત્ર અનિર્વણનિય
અને અક્ષય એવા પરમપદનું ધ્યાન કરજે.

૧૮૩ આ દેહના પોષણ નિમિત્તે જે કાંઈ સરસ વા
નિરસ અન્નાદિકની પ્રાપ્તિ થાય તેમાં આનંદ માનજે. હર્ષ કે
વિખવાદ ધારણ ન કરીશ. કારણ કે બંનેનું રૂપાંતર એક
રૂપમાંજ થવાનું છે.

૧૮૪ માન અને અપમાનમાં સમપણું ધારણ કરી પૂર્વો-
પાર્જીત કર્મને સંભારજે.

૧૮૫ આ તારી દેવરૂપી નૌકા નાશ ન પામે ત્યાંસુધીમાં
તેમાંથી ઇચ્છિત અને સારભૂત વસ્તુ ગ્રહણ કરજે.

૧૮૬ રાત અને દિવસની અંદર તારાથી જે કાંઈ શુભ
યા અશુભ કર્મ થયું હોય તેનો વિચાર કરી શુભના માટે
આનંદ માનજે અને અશુભના માટે પશ્ચાતાપ કરજે.

૧૮૭ તું ધનવાન હો કે વિક્ષાન હો પણ જેમ જેમ તેનો
ચોગ્ય પાત્રને વિષે વ્યય કરીશ તેમ તેમ તે વૃદ્ધને પામતું
જશે. માટે કૃપણ ન થઈશ.

(૧૪૩)

૧૮૮ જો તું આત્માથી હો તો ઇચ્છાનો સર્વથા રોધ કરજે.

૧૮૯ જો તું દ્રવ્યનો અર્થી હો તો નીતિનું ઉદ્ધંધન ન કરીશ.

૧૯૦ યાદ રાખજે કે જેવા પ્રકારનું તું ઉપાર્જન કરીશ તેવાજ પ્રકારનું આગળ તને પ્રાપ્ત થવાનું છે માટે બાંધતાં પહેલાં વિચાર કરજે.

૧૯૧ તું મુસાફર થઈ એક ઘડીભરની વિશ્રાન્તિમાં પ્રમાદ ન કરતાં તારો આત્મિકપ્રયાસ ચાલુ રાખી લક્ષ્યબિંદુનો વિચાર કરજે.

૧૯૨ જાતિવાંત અશ્વની પેઠે માર્ગે છોડી વિમાર્ગનું સેવન કરીશ નહિ.

૧૯૩ તારા અદ્ય જીવનને ક્રીચકની પેઠે મલીનતાવાળું થવા ન દેતાં દર્પણની પેઠે નિર્મળ કરજે.

૧૯૪ તારા શુભ અને નિર્મળ વિચારો કલુષીતપણાને ચામે તેવા સહવાસથી અલગ રહેજે.

૧૯૫ તારા દયામય ધર્મને કદી ભુલીશ નહિ.

૧૯૬ મહાત્મા પુરૂષોના ચરિત્રોનું વારંવાર સ્મરણ કરજે.

૧૯૭ મનુષ્ય દેહરૂપી કિમતી વસ્ત્રને બદલે અદ્યમુદ્યનું દુઃખદાયી તિર્યગ્ વા નીરીય સંબંધી વસ્ત્ર પ્રાપ્ત ન થાય તેના માટે સાવચેત રહેજે.

૧૯૮ કર્મરૂપી શત્રુને સંહાર કરવામાં તારી શક્તિ ગોપ-વીશ નહિ.

૧૯૯ બાહ્ય કુટુંબીઓથી અલગ રહી આંતરિક કુટુંબીઓનું પાલન કરજે.

૨૦૦ કોઈપણ આત્મા કોઈપણ પ્રકારના જોખમમાં પડે હોય તો તેનો તું ખચાવ કરજે.

૨૦૧ સંસારની અનેક પ્રકારની વિષયવાસનાઓથી ઉદ્ધસીન રહેજે, નહિતર મુકિતમાર્ગમાંથી તને તરત નીચે પટકી દેશે.

૨૦૨ તારા બંધનનું અને દુઃખના પ્રતિભાસનું તથા ખરેખર મહાન્ સ્વરૂપનું વિસ્મરણ કરાવનાર અહંવૃત્તિનો ત્યાગ કરજે.

૨૦૩ કોઈ પણ પૂર્ણ યા ન્યુન આત્મા, કર્મજન્ય વ્યાપારને લઈ આત્મપ્રકાશની અંદર અપૂર્ણ હોય તો તેનો તિરસ્કાર ન કરતાં પુર્ણ પ્રકાશમાં લાવવો તેજ શ્રેષ્ઠ છે.

૨૦૪ તને કોઈ પણ નિયમમાં નિયમ અધમ સ્થિતિ પ્રાપ્ત થવાથી અન્યના અવર્ણવાદ બોલવા તે પોતાનીજ અપૂર્ણતા ચિન્હ છે, કારણ કે અન્ય તો નિમિત્ત માત્ર છે.

૨૦૫ સૂક્ષ્મ દેહધારી આત્માથી તે સ્થુલ દેહધારી આત્મ પર્યંત સુત્રીની ગોણુ આત્મિક સમાન શક્તિ લક્ષમાંથી વિદેરીશ નહિ.

૨૦૬ તારા કર્મજન્ય વ્યાપારને લીધે આ સમગ્ર વિશ્વ તને લિન્ન લિન્ન રૂપે પ્રતિભાસે છે, પરંતુ તું પુર્ણ થતાં આખું વિશ્વ તને એકજ રૂપે પ્રત્યક્ષ જણાશે.

૨૦૭ તારામાં શુણ્ઠકર્ષણ શક્તિ હોય તો અન્યને પણ તેવુંજ પ્રવર્તન કરાવજે, પણ દુર્ગુણી પ્રવર્તનથી દૂર રહેજે.

(૧૪૫)

૨૦૮ હુનિયાની દરેક જડ અને ચૈતન્ય વસ્તુની અંદર આત્મિક વસ્તુ શું છે તેનો વિચાર કરજે, પૌદ્ગલીક વસ્તુઓથી લલચાઇશ નહિ.

૨૦૯ કૃત્રિમ સ્નેહપાશથી અલગ રહેજે.

૨૧૦ જડ અને ચૈતન્યની ઓળખાણપૂર્વક જેટલા દરજે તું આત્મશોધન માટે આગળ વધેલ છે અને વધવાની જાણ-સાવાળો છે. તેટલા દરજે તું વીમાર્ગથી રાજમાર્ગ તરફ તને પોતાને આગળ વધેલ સમજજે.

૨૧૧ કદાચ કોઈ માણસ તારા પ્રત્યેના દ્રેષના અંગે તારા દોષો અને છિદ્રો પ્રગટ કરે તો તે તારા લાલના અર્થે સમજ તેનું ખુફ ન ચિંતવીશ પણ તારા પ્રમાદમાં સુધારો કરજે.

૨૧૨ કાચી ઇમારતનું અનિત્યપણું સમજી પાકી ઇમારતના માટે પાયો પણ મજબુત નાંખજે.

૨૧૩ જ્યાં સુધી માર્ગનો અન્તણ હો ત્યાં સુધી માર્ગના જાણકારનું અવલંબન છોડીશ નહિ.

૨૧૪ તારૂં પ્રારબ્ધ તારા માટે જેટલા દરજ્જાનો ચાન્સ સુકર કરી નિર્માણ થયેલું છે તેના પ્રમાણમાંજ તને ફળની પ્રાપ્તિ થવાની.

૨૧૫ કોઈને છળપ્રપંચ અને દગાબાજીથી દેતરવા સાથે પ્રથમ તારો આત્માજ તે ક્રિયાઓથી ઠગાય છે તેનો વિચાર કરજે.

(૧૪૬)

૨૧૬ તું અહર્નિશ દેશ-દેશાંતરોના વર્તમાન જાણવાને
ઉત્સુક થઈ રહ્યો છે, પણ તારા પોતાનાજ વર્તમાન શું છે
જાણવાને ઉત્સુક કેમ થતો નથી.

૨૧૭ તું તારા બાહ્યચક્ષુના વ્યાપાર સાથે આંતરિક
ચક્ષુનો પણ ઉપયોગ કર.

૨૧૮ વ્યવહારીક વ્યાપારની ક્રિયાઓ સાથે આત્મિક
વ્યાપારની ક્રિયાઓ ભૂલી ન જઈશ.

૨૧૯ તું દુઃખ કે દીલગીરીને સ્વાધીન થતાં પહેલાં તેને
ઉત્પાદક કોણ છે, ઉત્પત્તિ સ્થાન શું છે અને ઉપાદાન કારણ
કોણ છે તેનો વિચાર કરજે.

૨૨૦ અજ્ઞાન ભૂતના ભ્રમથી ભ્રમિત થઈ અહર્નિશ
મણાને કરતો મનુષ્ય જ્યાંસુધી ભુતભ્રમનાં જાણ સદ્ગુરુ મહા
ત્માને પ્રાપ્ત કરતો નથી ત્યાં સુધી તે કોઈ પણ સ્થળે સ્થાયી
થઈ ઠરી શકતો નથી.

૨૨૧ જ્યાં સુધી તું તારા બાહ્ય અને આંતરિક ઋષિ
માંથી મુક્ત નહિ થા ત્યાં સુધી તારા બન્ને લેણદારો તારા
પ્રત્યે નિરંતર હુમલો કરી તને શાંતિ પ્રાપ્ત નહિ થવા
માટે ઋણ દેવામાં કાયર ન થઈશ.

૨૨૨ જે સાધનો વડે અજ્ઞાનીઓ બંધનયુક્ત થાય છે
તેજ સાધનો વડે જ્ઞાનીઓ મુક્ત થઈ પરમાર્થ પ્રાપ્ત કરે છે.

૨૨૩ ક્ષુધાતુર એવા તને કોઈ પણ સ્થળે સ્વાદિષ્ટ અને ઉચ્ચ સ્થિતિનો ખોરાક મળતાં પ્રમાણે પેત અને અધિકાર યુક્તજ અહણ કરને કે જેથી અપથ્ય અને અહિતકર્તા ન હોઈ શકે.

૨૨૪ લિહુકવૃત્તિની જેમ જે જે વસ્તુઓ અને પદાર્થો તને પ્રાપ્ત થાય તે તે વસ્તુઓ અને પદાર્થો 'મારા' નહિ પણ અન્યના છે તે પ્રમાણે મારાપણનો નાશ કરી દેહના પોષણમાં અને આત્મજન્યુતિમાં ભુલથાપ ન ખાઈશ.

૨૨૫ જે સાધન, ભજન કે અનુભૂતિ દ્વારા ખીજનો ઉપકાર થાય નહિ, મહા રોડુઅસ્ત જીવનું કંઠ્યાણુ થાય નહિ, કામ અને કંચનની ઉંડી જાણમાંથી મનુષ્યોને બહાર ખેંચી શકાય નહિ તે સાધન, ભજન કે ક્રિયાકલાપ શું કામના છે ?

૨૨૬ દરેક દેહધારી જીવાત્માઓની આ સંસાર પરત્વે જેવા જેવા પ્રાર્થના વાસનાઓ રહેલી હોય છે તેવાજ પ્રકારની વાસનાઓનું ક્ષણ જન્માંતરમાં પણ તેઓને પ્રાપ્ત થાય છે.

૨૨૭ સર્વ હેતુ અને સર્વ ઉદ્દેશો છોડી પોતાના આત્માને સતત શાંત, સંતુષ્ટ, આનંદી સર્વ ઉપાધિઓથી દૂર અને લાભાલાભથી રહિત રાખવો એજ તમારું કામ, તમારો ઉદ્યમ, તમારો વેગાર, તમારો વ્યસાય, તમારું પ્રાપ્તવ્ય અને

(૧૪૮)

તમારી ઇતિ કર્તવ્યતા છે એમ માનો. તમારે સૌથી મોટું કર્તવ્ય તમારો ધર્મ છે.

૨૨૮ દેહાત્મભાવ, ઇન્દ્રિયાસક્તિ વિગેરેના ક્ષુદ્ર વિચારોથી આત્માને દુષીત થવા ન દેવો એજ ખરી પવિત્રતા છે. બાહ્ય વિષયોના દાસ ન થઈ બેસતાં તેથી અલિપ્ત રહેવું એજ પૂર્ણ પવિત્રતા છે.

૨૨૯ જ્યાં પ્રભુ કે સંતપુરૂષો હોય છે ત્યાં દુઃખ કે શોક એ કદી રહી શકતા નથી.

૨૩૦ તું સમજે છે કે વિષયવાસનાઓનો અને એશા-રામનો હું ભોગ લઉં છું, પણ મૂર્ખ ન થા અને વિચાર કર. તું નહિ પણ તે વિષયવાસનાઓ તારો ભોગ લે છે એ તું તારો પોતાનો ભોગ તેને આપે છે.

૨૩૧ બીજાના વર્તનમાંથી દોષો કાઢવામાં આપણે ચ પાણી શક્તિનો જટલો વ્યર્થ વ્યય કરીએ છીએ તેટલી શક્તિનો વ્યય આપણું વર્તન ઉચ્ચ બનાવવામાં કરીએ તો તેના માટે તે પૂરતું છે.

૨૩૨ મનુષ્યને પોતાને પોતાનું જાણવાનું કે જોવાનું કરતાં અન્યનું જાણવાનું કે જોવાનું વધારે પ્રિય જણાય છે, પોતાની નષ્ટ થતી વસ્તુ તરફ લક્ષ ન આપતાં અન્યની ચિંતા કરી ખોટી ખુશામતોમાં આનંદ માને છે.

૨૩૩ હુઃખનો અનુભવ થયા વિના સુખનો અનુભવ આ-
નંદ આપતો નથી, સુખ એ કેવું રમણીય છે તે હુઃખ જાણ્યા
પછીજ ખરેખર સમજી શકાય છે.

૨૩૪ જેઓ આ દિવ્ય તત્ત્વોનો અનુભવ કરવાનો મૂ-
કીને સંસારનાં મિથ્યા જૂઠી જાળમાં પોતાની શક્તિનો
ગેરવ્યાજબી વ્યય કરી નાખે છે, તેઓને આત્મતત્ત્વ
સમજાતું નથી.

૨૩૫ પોતાની ગુમ થયેલી આત્મશક્તિ પ્રગટ થતાં જે
આનંદ થાય છે તે ખરેખર અકથનિય છે.

૨૩૬ જગતમાં જે છે તે તેજ છે. નવીન કાંઈ નથી, અ-
પરોક્ષ વસ્તુ પરોક્ષ થતાં માત્ર નવીનતા રૂપે ભાસ થાય છે
પણ તે કદપના માત્ર છે, નવીનતા રૂપે કાંઈ છેજ નહિં.

૨૩૭ પૂર્ણ જ્ઞાનજ્ઞાનને સર્વ સ્થિતિ, સર્વ કાળ અને
સર્વ સ્થળમાં સુખ-હુઃખ એક રૂપજ હોઈ આનંદ આપે છે,
અર્થાત્ જ્ઞાનની ન્યુનાધિકતામાંજ સુખ-હુઃખનો સમાવેશ થાય
છે. જ્ઞાનીને યત્ર યત્ર મનો યાતિ તત્ર તત્ર સમાધયઃ ।

૨૩૮ દરેક જડ યા ચૈતન્ય વસ્તુમાંથી ગુણ ગ્રહણ કરતાં
શીખજે. દુર્ગુણો તરફ દૃષ્ટિ કરીશ નહિ.

૨૩૯ હમેશાં લઘુતા અને નમ્રતાપૂર્વક વર્તજે, કોઈનું
માનભંગ કરીશ નહિ.

૨૪૦ રાત દિવસ કર્મધીનપણે વર્તિ રહેલા સંસારી
જીવોની વિચિત્રતાનું અવલોકન કર.

૨૪૧ જ્યાં સુધી રાત્રિ વ્યતિત થઈ નથી ત્યાં સુધી
બાહ્ય દીપક ખાસ ઉપયોગી હોવાથી રાખવો એ આવશ્યકને
છે, પરંતુ રાત્રિ વ્યતિત થઈ ભાતુ ડિરજો પ્રગટ થતાં પણ
બાહ્ય દીપકના અવલંબનને વળગી રહેવું તે ખરેખર એક
હાંસીપાત્ર જેવું છે.

૨૪૨ કદાચ તું કર્મજન્ય વ્યાપારને લઈ સાંસારિક વૃ-
ત્તિઓથી વિમુખ રહેવાને અશક્તિમાન હો તો તેથી તું તારા
જાણપણાને દૂષિત ન કરીશ પણ આત્મવૃત્તિઓથી અલગ
રહી તારાથી તે વર્તન થઈ ન શકે તો પણ માત્ર જાણપણાને
માટેજ તારો પ્રયાસ આગળ ચાલુ રાખ. જાણેલા માર્ગે ફરી
જવા માટે નિર્ભયતા હોય છે તે લક્ષથી વિસરીશ નહિ.

૨૪૩ મુસાફરીની અંદર તંબુ ડેરાના મુકામો અને પ-
રોણાગતોના સ્વાદો ક્યાં સુધી ચાખ્યા પુકરીશ? સંસારરૂપ
ધર્મશાળાની અંદર અનેક પ્રકારના લોજનો, નાટારંગો અને
વૈભવો ભરેલા છે, તે દેખી સ્થાયી થઈ બેસવાનું નથી. ચાલો!
ત્વરા કરો. નિવાસસ્થાન દૂર છે, પ્રયાણ બહુ લાંબું છે અને
ઉપદ્રવો પણ ઘણાં છે.

૨૪૪ કક્કા બારખડીને ઘુંટનારો બાળક પોતાની યોગ્ય-
તાને પ્રાપ્ત કરતો થકો સ્કુલના દરેક વર્ગની પરીક્ષા પસાર

કરી છેવટની ઉંચી ડીઝીને પ્રાપ્ત કરી અત્યાનંદ લોગવે છે. તેમ તારે પણ દુનિયાદારીની દરેક પરીક્ષાઓ પસાર કરી આત્મશોધનની પરીક્ષામાં પાસ થઇ સત્ ચિદાનંદ પ્રાપ્ત કરવાનો છે.

૨૪૫ જ્યાંસુધી સર્વોપરી સત્તાનો લોગી ન બન ત્યાં સુધી સર્વોપરી સત્તાવાનની આજ્ઞામાં રહેજે. ઉદ્ધાન ન કરતો.

૨૪૬ અન્યની માલીકીની વસ્તુ પર સ્વસત્તા કરવી તેના કરતાં સ્વસત્તાની વસ્તુ પર આનંદ માનવો તે શ્રેય છે.

૨૪૭ આત્મા પોતે પોતાને શા માટે છુપાવા માગતો હશે? અને ક્યાંસુધી છુપો રહેશે! આમ છુપાવાથી શું કાર્ય સિદ્ધિ થઇ શકશે? કદી નહિ થઇ શકે. આત્મા પોતે પોતાના પુરુષાર્થને ગોપવ્યા સિવાય જો નિવૃત્તિ માર્ગમાં પ્રવૃત્તિ કરે તો સહજ સિદ્ધિ થઇ શકે તેમ છે.

૨૪૮ મનુષ્યને પાન કરવા યોગ્ય જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રાદિનો ત્યાગ કરી માટીના ભાજનોને કાં બટકાં ભર્યા કરે છે અને મોજ માણે છે આથી શું સાર્થકતા? જેમ કાચના ખ્યાલાની અંદર ભરેલ દુધ ઢોળી નાખી ખ્યાલાને બટકાં ભરવાં જેમ નિરર્થક છે તેમ તે પણ કેવળ નિરર્થક છે.

૨૪૯ સહસ્રમુખી જનસમાજને ખુશ કરવાને તમે માખણીયા બની દુષીત ન થશો તમે તેને ખુશ કરવા માટે બંધા-

ચેલ નથી તેઓ તમારા સંબંધમાં ગમે તેમ બોલે તેની દરકાર ન કરતા તમારી શુભ પ્રવૃત્તિથી તમો કદિ પાછા ન હુઠશો. અને કદાચ લોક ભીડતાથી પાછા હુઠશો તો તમારું કાર્ય સિદ્ધ કદિ નહિં થાય. તે પણ એક ખરી કસોટી છે અને તે કસોટી પસાર કર્યા વિના કાર્ય સિદ્ધ થઈ શકતું નથી.

૨૫૦ જેમને પોતાની જાંઘળીનું સંરક્ષણ કરવાની ઇચ્છા હોય તેમણે પોતાના જીવનનો નાશ કરવોજ જોઈએ, તમે તમારા કુદ્ર જીવનનો નાશ કરો એટલે તમારા વાસ્તવિક જીવનનું સંરક્ષણ થશે.

૨૫૧ સુખ આનંદ મેળવવા માટે વિષયાસક્તિ અને પશુવૃત્તિના બારણે લિક્ષા માગતા ફરવું એ તારા સ્વરૂપને હીણપત લગાડવા જેવું છે એ તારી જાતને લાંછન લગાડવા જેવું છે એ તને આણુ છાજતું છે આ સમગ્ર વિશ્વ એ તારાં વ્યાપ્ત થઈ રહેલ છે.

૨૫૨ તારાથી કોઈ પણ મોટામાં મોટો અપરાધ થઈ હોય કે મોટામાં મોટું પાપાચરણ થયું હોય તો તેથી હીલગીર કે નારાજ ના થઈશ. પણ તે શાથી થવા પામેલ છે તેનો પૂર્ણ વિચાર કરી તેના મૂળનોજ ધ્વંશ કર કે જેથી તને હીલગીર થવાનો કે શોક કરવાનો અવકાશજ ન રહે.

૨૫૩ તું ગમે તે સ્થળે હો અને કોઈ પણ પ્રકારની લાલસાથી કોઈ પણ પ્રકારનું ખરાબ કૃત્ય કરવા તત્પર થયો.

હો તો યાદ રાખજો કે પ્રભુ સર્વત્ર છે અને તે સર્વ કૃત્યોનો સાક્ષી છે અને તે તને જીવે છે તે યાદ રાખજો.

૨૫૪ જગતની નાશવંત વસ્તુઓને માટે તમારું શાશ્વત સુખ ધુળધાણી કરશો નહિં.

૨૫૫ મહાન્ અમૃતનો સાગર તમારામાંજ ભરેલો છે. સર્વ સુખ તમારા અંતઃકરણમાંજ ભરેલું છે અંતઃકરણમાંજ તેને શોધો અને અનુભવો. તે કાંઈ તમારા શરીર, મન કે બુદ્ધિમાં નથી તેમજ તે તમારી ઇચ્છાઓ કે ઇચ્છીત વસ્તુઓમાં પણ નથી તે સર્વ તમારા પોતામાંજ રહેલું છે.

૨૫૬ માત્ર પ્રભુવનો ઉચ્ચાર કરો. ઐકારનું ગાન કરો. ને તેમ કરતાં ખરાં અંતઃકરણથી તેનું ધ્યાન ધરો તેનો સાક્ષાત્કાર કરો. ઐનો અર્થ હું તે છું હું ને તે એકજ છીએ તેજ હું છું આવો થાય છે પ્રભુવ શબ્દનો ઉચ્ચાર કરતી વખતે સર્વ નિર્બળતા ને માનસીક બળથી કચરી નાખતો હોય તેમ દૃઢપણે માનો અને જયઘોષ સાથે તે નિર્બળતાને દૂર કરો.

૨૫૭ અન્યની ટીકા કરવી કે નિન્દા કરવી તે ઇશ્વરથી વિમુખ રહેવા જેવું છે. મનુષ્ય પોતાના દુર્ગુણો જાણવા છતાં પોતાને ધિક્કારતો નથી પણ બીજામાં તેજ દુર્ગુણો જોઈને બીજાને તિરસ્કાર કરે છે. તિરસ્કારથી દૂર રહો અને દુર્ગુણોથી દૂર રહો એટલે ઇશ્વરને તરત ઓળખશો.

૨૫૮ માત્ર બાહ્યાડંબરી અને લોક દેખાવકી એકલ શુષ્ક કીયા કરી જવાથીજ તમારી સિદ્ધિ થવાની નથી.

પણ તે શાના માટે કરવાની છે અને તેનો ઉદ્દેશ છે અને તે કયાંસુધી આવશ્યકની છે આ બધાના કારણે સમજો. આ પ્રમાણે જન્મોના જન્મો પર્યંત સુધી કર્યા કરશે તો પણ તમારો ઉદ્દેશ પાર પડવાનો નથી માટે એકલી ક્રિયાનેજ વળગી રહી ખોટો આડંબર અને લોક દેખાવ છોડી દો. અને પોતાનું સ્વરૂપ શું છે તેને પણ જાણવાનો આદર કરો.

૨૫૯ જ્યારે શરીર તંદુરસ્ત હોય છે ત્યારે ઘણુંકરી માઠા કે હલકા વિચારો આવવા જોઈએ નહિં. અને જ્યારે તેવા વિચારો આવે છે ત્યારે તમે જરૂર સમજજો કે તમારી હોજરીની અંદર કંઈપણ બગાડ જરૂર થયે હોવો જોઈએ.

૨૬૦ દરેક ધર્મોના દરેક મતોના અને દરેક સંસ્થાના તેમજ દરેક જન્મ સમુહના સહવિચારો સાથે લેવડ દેવડ કરવાનું ચુકીશ નહિં.

૨૬૧ દરેક દેહધારી જીવાત્માઓની આ સંસાર પરત્વે જેવા જેવા પ્રકારની વાસનાઓ રહેલી હોય છે તેવાજ

પ્રકારની વાસનાઓનું ફળ અન્ય જન્માંતરમાં પણ તેઓને પ્રાપ્ત થાય છે.

૨૬૨ ભલું કે ભૂંડું, સદાચરણીય કે દુરાચરણીય કોઈ પણ પ્રકારનું શારિરીક કે માનસિક કાર્ય અથવા ક્રીતિ કે અપક્રીતિ, નિન્દા કે સ્તુતિ અથવા કોઈપણ પ્રકારની ક્રીડા પરની આશક્તિ મને આનંદના સાગરને બાધક કરી શકશે નહિં. હું નિત્ય નિર્વિકાર, સચ્ચિદાનંદરૂપ છું. જ્યારે સચ્ચિદાનંદ અનંત પ્રકાશ મહારા પોતાનામાંજ હોય ત્યારે મહારે બીજાનો ઉપકાર માનવાની શી જરૂર છે મારે કોની આગળ મદદ માટે હાથ લાંબો ધરવાની જરૂર છે.

૨૬૩ ઓ ! પ્રભુ હું પાપી છું, પતીત છું, અધમ દુરાચારી અને સાંસારીક વિષય વાસનાઓથી ગ્રસ્ત છું. મારો ઉદ્ધાર કરો. ઉદ્ધાર કરો. અને કરેલ ગુનાઓના માટે માફી આપો. હું આપનો અનુયાયી મહાવીર પુત્ર છું. આપ સૌમ્ય, દયાળુ અને કૃપાવંત છો.

૨૬૪ અરે આવી તમારી દીનતા ભરેલી અને દાંભીક વિષ મિશ્રિત ભાવનાથી પ્રભુ શું કદાપિ પણ આદ્ર્ થશે ખરા ? કદિ નહિં થાય. કારણકે પ્રભુ સર્વત્ર સર્વ સ્થળે વ્યાપક હોઈ તમારા સર્વ પ્રાપંચિક કાર્યોના વર્તનનો અંશેઅંશ પ્રત્યક્ષ તદ્દાકાર કરી રહેલ છે. એક બાબુએ તમે એક

ઘડીભર નિવૃત્તિવાળા સ્થાનમાં જઈ પ્રભુની મહોટ સ્વરે ઉપાસના કરો છો અને કરેલ ગુનાઓની માફ ચાહો છો ત્યારે બીજી બાજુ તે ભાવનામાંથી કારગત થય કે તરત એક ઘાતકીપણાના વર્તનથી પણ અધિક કુવર્તને ચલાવી પ્રથમની ભાવનાને એક ગલીચ ગીરમાં ફેંકી દેયો છો. તો તે વર્તનનો બદલો આપ્યા સિવાય તમારી અન્ય ભાવનાનો સ્વીકાર પ્રભુ કેમ કરશે. અને તમોને માફી પણ કેમ આપશે? ખરેખર આ પણ એક દયાળુ પરમાત્મા પ્રત્યે ઠગાઈનું કાર્ય કરવા બરોબર છે.

૨૬૫ અખંડ જાપ મનને શુદ્ધ કરે છે.

૨૬૬ બીજાના વર્તન ઉપરથી સાન લેવા શીખવું.

૨૬૭ જેના માંગલીક તમે છો તેના બંધનમાં તમે છો.

૨૬૮ સુખ દુઃખનું કારણ અહંવૃત્તિ છે.

૨૬૯ જેવા થવું હોય તેવું આલંબન સામું રાખવું.

૨૭૦ કલ્પના બંધ થતાં પરમાત્મ ભાવમાં લીન થવાય છે.

૨૭૧ ભુત ભવિષ્ય ભુલી વર્તમાનમાં રહેતાં મન સ્થિર થાય છે.

૨૭૨ જે થાય છે તે પૂર્વની ગોઠવણ પ્રમાણે યોગ્ય થાય છે.

૨૭૩ સુખ દુઃખને સમાન અનુભવવાં.

૨૭૪ વિચાર એ મનને સુધારવાનું સાધન છે.

(૧૫૭)

૨૭૫ ખુશી થઇ મુશ્કેલીઓ અનુભવતાં મનોબળ વૃદ્ધિ પામે છે.

૨૭૬ ઇચ્છાઓ બંધન કરતા મુળ રસ્તાથી બંધ થઇ જાય છે.

૨૭૭ જ્યાં કર્તા છે ત્યાં તમે તેના ગુલામ છો.

૨૭૮ જેના તમે માલીક છો તેના બંધનમાં તમે છો.

૨૭૯ પ્રબળ ઇચ્છા વાસનાનું રૂપ પકડે છે.

૨૮૦ ગુણ ગ્રહણ કરતાં તે ગુણી થાય છે.

૨૮૧ પ્રબળ વિચાર રૂપ પુરુષાર્થથી વાસના તોડાય છે.

૨૮૨ સિદ્ધિઓ શુદ્ધ માયા છે.

૨૮૩ નિષ્કામ કર્મથી જ્ઞાન થાય છે.

૨૮૪ સકામ કર્મથી સિદ્ધિઓ થાય છે.

૨૮૫ અહંકાર નાશ કરવામાં દાસવૃત્તિ રાખવી.

૨૮૬ દેહાધ્યાસ દુર કરવામાં સર્વ જીવોમાં ઇશ્વરદષ્ટી રાખવી.

૨૮૭ ઇશ્વરનું નીશાન રાખી તેમાં પોતાની સર્વ ઇચ્છાઓનો શોધ કરવો તે ભક્તિયોગ છે.

૨૮૮ પ્રહ્લશાંત અને સ્થીર છે. મનનો લય કરવો તે પ્રહ્લસ્થીતીને લય કરવો.

૨૮૯ જાગૃતમાં જ્ઞાન પ્રહ્લપણું દેખો તે નિર્વીકલ્પ સમાધિ.

(૧૫૮)

- ૨૯૦ પ્રજ્ઞસ્થીતી અનુભવનો વિષય છે. શબ્દનો વિષય નથી.
૨૯૧ જગતનું મુળ સંકલ્પ છે. સંકલ્પથી સંસાર વધે છે.
૨૯૨ અજ્ઞાનનું મુલ સંકલ્પ છે.
૨૯૩ દેહાભિમાન સંસારનું ખીજ છે.
૨૯૪ રાગદ્વેષ અધર્મનું ખીજ છે.
૨૯૫ સમભાવ સત્યજ્ઞાનનું ખીજ છે.
૨૯૬ સહવિચાર જ્ઞાનનું ખીજ છે.
૨૯૭ સારા અને ખુરા ખન્ને ભાવથી રહીત થવું તે મનનો લય છે.

- ૨૯૮ મમત્વ જગતનું ખીજ છે.
૨૯૯ ક્રીયા મનને નિયંત્રીત કરનાર સાધન છે. તે ધર્મ નથી.
૩૦૦ જાગૃતિ હોય તો ભુલો સુધારવા માટે થાય છે.
૩૦૧ વિચાર પ્રમાણે અર્થ પરિણમે છે.
૩૦૨ સ્વભાવ પ્રમાણે વર્તન થાય છે.
૩૦૩ આત્માને હલકો જોનાર પોતેજ હલકો છે.
૩૦૪ અનુભવ સાન વિના બ્રાન્તિ ભાંગતી નથી.
૩૦૫ અધિકાર પ્રમાણે બોલો માગો તેનેજ આપો.
૩૦૬ ખરાબ દેખાય કે લાગે તે જીવત્વ ગણાય.
૩૦૭ સાડ લાગે કે સાડ દેખાય તે ઇશ્વરભાવ.

(૧૫૬)

૩૦૮ બન્ને સારા ખોટાનો અભાવ તે બ્રહ્મભાવ.

૩૦૯ મનચંચલ છતાં પુરૂષાર્થ આગળ મનને નમવું પડે છે.

૩૧૦ નમ્રતા વગર આગળ વધી શકાતું નથી.

૩૧૧ સર્વે ઇચ્છાનો ત્યાગ તે મોક્ષનું ખીજ છે.

૩૧૨ રાત્રીએ ખોતાનું વૃત તપાસી જવું.

૩૧૩ પ્રભાતે આખા દિવસ મોટે વર્તન નક્કી કરવું.

૩૧૪ કો તો જ્ઞાની પાસે રહો અથવા જ્ઞાનની ચોરી કરતા શીખો.

૩૧૫ અન્યના વર્તન ઉપરથી, શબ્દો ઉપરથી કોઈપણ દેખાવ ઉપરથી સાર શોધી ચોચ્ચરીતે ખોતાના વર્તનમાં મુકવું તે ચોરી છે. આવી ચોરી કરવાથી મહાન લાભ છે.

૩૧૬ ઉંચામાં ઉંચી કોટીના આનંદની કલ્પના કરી તે માકારે વારંવાર પરણુમવાની ટેવ પાડવી.

૩૧૭ તમારા આનંદમાં તમે વૃદ્ધિ ઇચ્છશો એટલે એ તમને વધારે મળશે.

૩૧૮ આપણા દુઃખનો મોટો ભાગ “ આપણે કેટલા વધા દુઃખી છીએ ” તે વીચારથીજ ઉત્પન્ન થાય છે.

૩૧૯ જેમ જેમ એક નળગાઈ તથા ખોટા કાર્યના તમે ચારે વિચાર કરશો તેમ તેમ વધારે દૃઢતાથી તે તમને વળગશે.

(૧૬૦)

૩૨૦ જ્યારે તમને શ્રમ લાગ્યો હોય ત્યારે તમે કેટલા થાકી ગયા છો તેનો વિચાર કરશો તો તમે વધારે શ્રમિત થશો.

૩૨૧ જે મનુષ્ય દરેક ક્ષણે “હું કેટલો બધો નબળો થઈ ગયો છું” તેવો વિચાર કર્યા કરે છે તે વધારે નબળાં થતાં જાય છે.

૩૨૨ મનમાં અને શરીરમાં જે કોઈ બાબત તરફ લક્ષ્ય તમે ખેંચો છો અને વિચાર કરો છો તે બાબત વધારે દૃઢ થતી જાય છે.

૩૨૩ જીંદગીમાં જે ઉત્તમ કાર્ય કર્યા હોય અથવા અન્ય મનુષ્યે કર્યા અનુભવ્યા હોય તેના જેમ જેમ વખાણ તમે કરશો અને વારંવાર તેનો વિચાર તમે કરશો તેમ તેમ તેનાથી વધારે ઉત્તમ કાર્યો કરવા તમે પ્રયત્નશીલ બનશો અને તમારું લક્ષ્ય તેવા ઉત્તમ કાર્ય તરફ દોરાશે.

૩૨૪ જેમ જેમ સદ્ગુણી થવું તે કેવું ઇચ્છવા લાયક છે તેનો તમે વિચાર કરશો તેમ તેમ સદ્ગુણસંપન્ન થવાને વધારે યોગ્યતા તમે પ્રાપ્ત કરી શકશો.

સમાપ્ત: